Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►**B**

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/2001

ze dne 11. prosince 2018

o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/759 ze dne 14. prosince 2021	L 139	1	18.5.2022
►**M2**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023	L 2413	1	31.10.2023

Opravena:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 311, 25.9.2020, s. 11 (2018/2001)

►**C2** Oprava, Úř. věst. L 41, 22.2.2022, s. 37 (2018/2001)

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/2001

ze dne 11. prosince 2018

o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví společný rámec pro podporu energie z obnovitelných zdrojů. Stanoví závazný cíl Unie pro celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie v roce 2030. Směrnice rovněž stanoví pravidla finanční podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů, samospotřeby této elektřiny a využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení a v odvětví dopravy, regionální spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi, záruk původu, správních postupů, informování a odborné přípravy. Stanoví rovněž kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí relevantní definice obsažené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ([1]).

Dále se rozumí:

▼M2

1) „energií z obnovitelných zdrojů“ nebo „obnovitelnou energií“ energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž větrná energie, energie slunečního záření (termální a fotovoltaická), geotermální energie, osmotická energie, energie okolního prostředí, energie z přílivu nebo vln a jiná energie z oceánů, vodní energie, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu;

1a) „průmyslovou kulatinou“ pilařské dřevo, dýhařské dřevo, vlákninové dřevo kulaté či řezané, jakož i další kulatina, které jsou vhodné pro průmyslové účely, kromě kulatiny, jež je z důvodu svých vlastností, jako jsou druhy, rozměry, přímost a hustota suků, nevhodná pro průmyslové využití, jak je vymezeno a řádně odůvodněno členskými státy podle příslušných lesních a tržních podmínek;

▼B

2) „energií okolního prostředí“ přirozeně se vyskytující tepelná energie a energie nahromaděná v prostředí vymezeném určitými hranicemi, která může být uložena v ovzduší, s výjimkou odpadního vzduchu, nebo v povrchových či odpadních vodách;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

▼B

3) „geotermální energií“ energie uložená ve formě tepla pod zemským povrchem;

▼M2

4) „hrubou konečnou spotřebou energie“ energetické komodity dodané k energetickým účelům pro průmysl, dopravu, domácnosti, služby včetně veřejných služeb, zemědělství, lesnictví a rybolov, spotřeba elektřiny a tepla v odvětví energetiky při výrobě elektřiny a tepla a ztráty elektřiny a tepla při jejich distribuci a přenosu;

▼B

5) „režimem podpory“ jakýkoli nástroj, režim či mechanismus uplatňovaný členským státem či skupinou členských států, který podporuje užívání energie z obnovitelných zdrojů snížením nákladů na tuto energii, zvýšením její prodejní ceny nebo zvýšením množství takto prodané energie prostřednictvím povinnosti využívat energii z obnovitelných zdrojů nebo jiným způsobem, včetně mimo jiné investiční pomoci, osvobození od daně, snížení daně nebo vrácení daně, režimů podpory formou povinnosti využívat energii z obnovitelných zdrojů, včetně režimů využívajících zelené certifikáty, a režimů přímé podpory cen, včetně výkupních cen a plateb klouzavých nebo pevných bonusů;

6) „povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů“ režim podpory, který požaduje po výrobcích energie, aby zahrnuli určitý podíl energie z obnovitelných zdrojů do své výroby, po dodavatelích energie, aby zahrnuli určitý podíl energie z obnovitelných zdrojů do své dodávky, nebo po spotřebitelích energie, aby zahrnuli určitý podíl energie z obnovitelných zdrojů do své spotřeby, včetně režimů, které umožňují plnit tyto požadavky používáním zelených certifikátů;

7) „finančním nástrojem“ finanční nástroj ve smyslu čl. 2 bodu 29 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([1]);

8) „malými a středními podniky“ mikropodniky a malé nebo střední podniky ve smyslu článku 2 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ([2]);

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

([2]) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

▼B

9) „odpadním teplem a chladem“ teplo nebo chlad nevyhnutelně vzniklé jako vedlejší produkt v průmyslových zařízeních nebo zařízeních na výrobu elektřiny nebo v terciárním sektoru, kde byl nebo bude použit proces kombinované výroby tepla a elektřiny nebo kde není kombinovaná výroba tepla a elektřiny proveditelná, jež by se bez přístupu do soustavy dálkového vytápění nebo chlazení bez využití rozptýlily do vzduchu nebo vody;

▼M2

9a) „oblastí pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie“ konkrétní místo nebo oblast, ať už na pevnině, na moři či na vnitrozemských vodách, které byly členským státem určeny za zvláště vhodné pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů;

9b) „zařízením na výrobu sluneční energie“ zařízení, které přeměňuje energii ze slunce na tepelnou nebo elektrickou energii, zejména solární termální a solární fotovoltaická zařízení;

▼B

10) „modernizací“ obnova elektráren vyrábějících energii z obnovitelných zdrojů, včetně úplného nebo částečného nahrazení zařízení nebo provozních systémů a vybavení za účelem náhrady výkonu či zvýšení účinnosti nebo výkonu zařízení;

11) „provozovatelem distribuční soustavy“ provozovatel ve smyslu čl. 2 bodu 6 směrnice 2009/72/ES a čl. 2 bodu 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ([1]);

12) „zárukou původu“ elektronický dokument, jehož jediným účelem je doložit konečnému spotřebiteli, že daný podíl či dané množství energie byly vyrobeny z obnovitelných zdrojů;

13) „zbytkovým energetickým mixem“ celková roční skladba zdrojů energie členského státu kromě podílu pokrytého zrušenými zárukami původu;

14) „samospotřebitelem elektřiny z obnovitelných zdrojů“ konečný zákazník provozující zařízení ve vlastních prostorách umístěných ve vymezených hranicích nebo, pokud to členský stát povolí, v jiných prostorách, který vyrábí elektřinu z obnovitelných zdrojů pro svou vlastní spotřebu a který může ukládat nebo prodávat elektřinu z obnovitelných zdrojů, kterou sám vyrobil, za předpokladu, že u samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů, kteří nejsou domácnostmi, uvedené činnosti nepředstavují jejich hlavní obchodní nebo profesní činnost;

▼M2

14a) „nabídkovou zónou“ nabídková zóna ve smyslu čl. 2 bodu 65 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ([2]);

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 54).

▼M2

14b) „inovativní technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů“ technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, která alespoň v jednom směru zlepšuje srovnatelné moderní technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů nebo umožňuje využívat technologii v oblasti obnovitelné energie, jež není plně komerčně využívána nebo zahrnuje jasnou míru rizika;

14c) „inteligentním měřicím systémem“ inteligentní měřicí systém ve smyslu čl. 2 bodu 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ([1]);

14d) „dobíjecím bodem“ dobíjecí bod ve smyslu čl. 2 bodu 48 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1804 ([2]);

14e) „účastníkem trhu“ účastník trhu ve smyslu čl. 2 bodu 25 nařízení (EU) 2019/943;

14f) „trhem s elektřinou“ trhy s elektřinou ve smyslu čl. 2 bodu 9 směrnice (EU) 2019/944;

14g) „domácí baterií“ samostatná akumulátorová baterie o zaručené kapacitě větší než 2 kWh, která je vhodná k instalaci a použití v domácím prostředí;

14h) „baterií elektrického vozidla“ baterie elektrického vozidla ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ([3]);

14i) „průmyslovou baterií“ průmyslová baterie ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 13 nařízení (EU) 2023/1542;

14j) „technickým stavem“ technický stav ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 28 nařízení (EU) 2023/1542;

14k) „stavem nabití“ stav nabití ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 27 nařízení (EU) 2023/1542;

14l) „nastavením výkonu“ dynamické informace uchovávané v systému řízení baterie, který předepisuje nastavení elektrického výkonu, v němž by měla baterie optimálně pracovat během dobíjení nebo vybíjení tak, aby byl optimalizován její technický stav a provozní využívání;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 125).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1804 ze dne 13. září 2023 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva a o zrušení směrnice 2014/94/EU (Úř. věst. L 234, 22.9.2023, s. 1).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 1).

▼M2

14m) „inteligentním dobíjením“ dobíjení, při němž je intenzita elektřiny dodávané do baterie dynamicky regulována na základě informací získaných prostřednictvím elektronické komunikace;

14n) „regulačním orgánem“ regulační orgán ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2019/943;

14o) „obousměrným nabíjením“ obousměrné nabíjení ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení (EU) 2023/1804;

14p) „běžným dobíjecím bodem“ běžný dobíjecí bod ve smyslu čl. 2 bodu 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1804;

14q) „smlouvou o nákupu energie z obnovitelných zdrojů“ smlouva, jíž se fyzická nebo právnická osoba zavazují koupit energii z obnovitelných zdrojů přímo od výrobce, která zahrnuje mimo jiné smlouvy o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů a smlouvy o nákupu vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů;

▼B

15) „společně jednajícími samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů“ skupina alespoň dvou společně jednajících samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů ve smyslu bodu 14, kteří se nacházejí ve stejné budově či objektu s více bytovými jednotkami;

16) „společenstvím pro obnovitelné zdroje“ právní subjekt:

a) který je v souladu s platným vnitrostátním právem založen na otevřené a dobrovolné účasti, je samostatný a je účinně kontrolován podílníky nebo členy, kteří se nacházejí v blízkosti projektů energie z obnovitelných zdrojů vlastněných a vybudovaných tímto právním subjektem;

b) jehož podílníky nebo členy jsou fyzické osoby, malé a střední podniky nebo místní orgány, včetně obcí;

c) jehož hlavním účelem není vytváření zisku, ale poskytování environmentálních, hospodářských nebo sociálních společenských přínosů svým podílníkům nebo členům anebo místním oblastem, kde provozuje svou činnost;

17) „smlouvou o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů“ smlouva, jíž se fyzická nebo právnická osoba zavazuje koupit elektřinu z obnovitelných zdrojů přímo od jejího výrobce;

18) „přímým obchodováním“ s energií z obnovitelných zdrojů prodej energie z obnovitelných zdrojů mezi účastníky trhu na základě smlouvy s předem stanovenými podmínkami pro automatizované provádění a vypořádání obchodu buď přímo mezi účastníky trhu, nebo nepřímo prostřednictvím certifikovaného účastníka trhu, který je třetí stranou, jako je například agregátor. Právem na přímé obchodování nejsou dotčena práva a povinnosti zúčastněných stran, jako jsou koncoví zákazníci, výrobci, dodavatelé nebo agregátoři;

▼M2

18a) ‚průmyslem‘ podniky a výrobky, které spadají do sekcí B, C a F a do sekce J oddílu (63) statistické klasifikace ekonomických činností (NACE REV.2), jak jsou stanoveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ([1]);

18b) „neenergetickým účelem“ použití paliv jako suroviny v průmyslovém procesu, nikoliv k výrobě energie;

▼B

19) „dálkovým vytápěním“ nebo „dálkovým chlazením“ distribuce tepelné energie prostřednictvím soustavy ve formě páry, horké vody nebo ochlazených kapalin z centrálního zdroje nebo decentralizovaných zdrojů výroby do více budov či míst za účelem použití k vytápění nebo chlazení prostoru nebo procesu;

20) „účinným dálkovým vytápěním a chlazením“ soustava dálkového vytápění nebo chlazení ve smyslu čl. 2 bodu 41 směrnice 2012/27/EU;

21) „vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ kombinovaná výroba tepla a elektřiny ve smyslu čl. 2 bodu 34 směrnice 2012/27/EU;

22) „certifikátem energetické náročnosti“ certifikát energetické náročnosti ve smyslu čl. 2 bodu 12 směrnice 2010/31/EU.

▼M2

22a) „obnovitelnými palivy“ biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy a obnovitelná paliva nebiologického původu;

22b) „energetickou účinností v první řadě“ energetická účinnost v první řadě ve smyslu čl. 2 bodu 18 nařízení (EU) 2018/1999;

▼B

23) „odpadem“ odpad ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES, vyjma látky, jež byly záměrně upraveny nebo znehodnoceny tak, aby odpovídaly této definici;

24) „biomasou“ biologicky rozložitelná část produktů, odpadů a zbytků biologického původu ze zemědělství, z lesnictví a souvisejících odvětví a z rybolovu a akvakultury, včetně rostlinných a živočišných látek, jakož i biologicky rozložitelná část odpadů, včetně průmyslových a komunálních odpadů biologického původu;

25) „zemědělskou biomasou“ biomasa vyrobená v zemědělství;

26) „lesní biomasou“ biomasa vyrobená v lesnictví;

27) „palivy z biomasy“ plynná a pevná paliva vyrobená z biomasy;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

▼B

28) „bioplynem“ plynná paliva vyrobená z biomasy;

29) „biologickým odpadem“ biologický odpad ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2008/98/ES;

30) „oblastí získávání surovin“ zeměpisně vymezená oblast, z níž je získávána lesní biomasa jakožto surovina, z níž jsou k dispozici důvěryhodné a nezávislé informace a v níž jsou podmínky dostatečně homogenní pro vyhodnocení rizika z hlediska toho, zda je tato lesní biomasa využívána udržitelně a legálně;

31) „obnovou lesa“ obnova lesního porostu, k níž dochází přirozenou či umělou cestou poté, co byl předchozí lesní porost odstraněn vykácením nebo v důsledku přirozených příčin včetně požáru nebo bouře;

32) „biokapalinou“ kapalné palivo používané pro energetické účely jiné než dopravu, včetně výroby elektřiny, vytápění a chlazení, vyráběné z biomasy;

33) „biopalivem“ kapalné palivo používané pro dopravu vyráběné z biomasy;

34) „pokročilými biopalivy“ biopaliva vyrobená ze surovin uvedených v příloze IX části A;

35) „recyklovanými palivy s obsahem uhlíku“ kapalná a plynná paliva vyrobená ze zdrojů kapalného či pevného odpadu neobnovitelného původu, které nejsou vhodné pro materiálové využití v souladu s článkem 4 směrnice 2008/98/ES, nebo z plynů ze zpracování odpadu a výfukových plynů neobnovitelného původu, které vznikají jako nevyhnutelný a nezáměrný důsledek výrobního procesu v průmyslových zařízeních;

▼M2

36) „obnovitelnými palivy nebiologického původu“ kapalná a plynná paliva, jejichž energetický obsah je získáván z jiných obnovitelných zdrojů než z biomasy;

▼B

37) „biopalivy, biokapalinami a palivy z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy“ biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy, jejichž suroviny byly vyrobeny v režimech, které zamezují vytěsňovacím účinkům biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy na bázi potravinářských a krmných plodin prostřednictvím zlepšených zemědělských postupů, jakož i pěstováním plodin v oblastech, jež se dříve pro pěstování plodin nevyužívaly, a které byly vyrobeny v souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy stanovenými v článku 29;

38) „dodavatelem paliva“ subjekt dodávající palivo na trh, jenž odpovídá za přihlášení paliva v místě placení spotřební daně, nebo v případě elektřiny jakýkoli jiný příslušný subjekt určený členským státem, pokud se spotřební daň nehradí nebo v jiných řádně odůvodněných případech;

▼B

39) „plodinami bohatými na škrob“ plodiny zahrnující především obiloviny bez ohledu na to, zda jsou využita pouze zrna, nebo celá plodina, například v případě kukuřice na zelené krmení; hlízy a okopaniny, například brambory, topinambury, batáty, maniok a jamy; jakož i plodiny s oddenkovými hlízami, například kolokázie a xantosoma;

40) „potravinářskými a krmnými plodinami“ plodiny bohaté na škrob, cukernaté plodiny nebo olejniny vypěstované na zemědělské půdě jako hlavní plodiny, s výjimkou zbytků, odpadu nebo lignocelulózové vláknoviny a dočasných plodin, jako jsou meziplodiny a krycí plodiny, pokud použití těchto dočasných plodin nevyvolává poptávku po další půdě;

41) „lignocelulózovou vláknovinou“ vláknovina obsahující lignin, celulózu a hemicelulózu, například biomasa pocházející z lesů, energetické dřeviny a zbytky a odpady z lesnictví a dřevozpracujících odvětví;

42) „nepotravinářskou celulózovou vláknovinou“ suroviny skládající se především z celulózy a hemicelulózy a mající nižší obsah ligninu než lignocelulózové vláknoviny, včetně zbytků potravinářských a krmných plodin, například slámy, kukuřičného šustí, plev a lusků; energetické traviny s nízkým obsahem škrobu, například jílek, proso prutnaté, ozdobnice, trsť rákosovitá; krycí plodiny vysévané před zasetím a po sklizení hlavních plodin; pícniny; průmyslové zbytky včetně zbytků potravinářských a krmných plodin po extrakci rostlinných olejů, cukrů, škrobů a bílkovin; a vláknovina z biologického odpadu, přičemž pícniny a krycí plodiny jsou chápány jako dočasné, krátkodobě oseté pastviny obsahující směs travin a luštěnin s nízkým obsahem škrobu za účelem zajištění píce pro hospodářská zvířata a zlepšení úrodnosti půdy k dosažení vyšších výnosů hlavních plodin na orné půdě;

43) „zbytkem“ látka, která není konečným produktem, jenž má být přímo vyroben v procesu výroby; nejedná se o primární cíl výrobního procesu a proces nebyl záměrně upraven pro jeho výrobu;

44) „zbytky ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví“ zbytky, které pocházejí přímo ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví a které nezahrnují zbytky ze souvisejících odvětví nebo zpracování;

▼M2

44a) „lesní plantáží“ lesní plantáž ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1115 ([1]);

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1115 ze dne 31. května 2023 o dodávání na trh Unie a vývozu z Unie některých komodit a produktů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů a o zrušení nařízení (EU) č. 995/2010 (Text s významem pro (Úř. věst. L 150, 9.6.2023, s. 206).

▼M2

44b) „osmotickou energií“ energie přirozeně vznikající z rozdílu v koncentraci soli mezi dvěma tekutinami, například sladkou a slanou vodou;

44c) „účinností systému“ výběr energeticky účinných řešení, pokud zároveň umožňují nákladově efektivní dekarbonizaci, dodatečnou flexibilitu a účinné využívání zdrojů;

44d) „skladováním energie na stejném místě“ zařízení na skladování energie kombinované se zařízením na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a připojené v síti ke stejnému přístupovému bodu;

44e) „solárním elektrickým vozidlem“ motorové vozidlo vybavené pohonem zahrnujícím pouze neperiferní elektrická zařízení jakožto měnič energie s elektricky dobíjeným systémem skladování energie, který je možno dobíjet externě, a fotovoltaickými panely zabudovanými do vozidla;

▼B

45) „skutečnou hodnotou“ úspory emisí skleníkových plynů v některém kroku konkrétního procesu výroby biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy nebo v celém procesu této výroby, vypočítaná podle metodiky stanovené v příloze V části C nebo v příloze VI části B;

46) „typizovanou hodnotou“ odhad emisí skleníkových plynů a úspor emisí skleníkových plynů u konkrétního způsobu výroby biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy, jenž je reprezentativní pro spotřebu v Unii;

47) „standardizovanou hodnotou“ hodnota odvozená z typizované hodnoty použitím předem určených faktorů, která může být za okolností určených v této směrnici použita namísto skutečné hodnoty.

Článek 3

Závazný celkový cíl Unie pro rok 2030

▼M2

1. Členské státy společně zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie dosáhl v roce 2030 nejméně 42,5 %.

Členské státy společně usilují o zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie v roce 2030 na 45 %.

Členské státy stanoví orientační cíl pro inovativní technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů do roku 2030 ve výši nejméně 5 % nově instalované kapacity energie z obnovitelných zdrojů.

▼B

2. Členské státy stanoví své příspěvky ke společnému splnění závazného celkového cíle Unie stanoveného v odstavci 1 tohoto článku v rámci svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu v souladu s články 3 až 5 a 9 až 14 nařízení (EU) 2018/1999. Při vypracovávání návrhů integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu mohou členské státy zvážit použití vzorce uvedeného v příloze II zmíněného nařízení.

▼B

Pokud Komise na základě posouzení návrhů integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1999 dojde k závěru, že příspěvky členských států nestačí ke společnému splnění závazného celkového cíle Unie, použijí postup podle článků 9 a 31 uvedeného nařízení.

▼M2

3. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby energie z biomasy byla vyráběna způsobem, který minimalizuje nežádoucí narušující účinky na trh se surovinami k výrobě biomasy a nepříznivý dopad na biologickou rozmanitost, životní prostředí a klima. Za tímto účelem zohlední hierarchii způsobů nakládání s odpady stanovenou v článku 4 směrnice 2008/98/ES a zajistí uplatňování zásady kaskádového využívání biomasy s důrazem na podpůrné systémy a se zohledněním specifických vnitrostátních podmínek.

Členské státy navrhnou režimy podpory pro energii z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy tak, aby se zabránilo pobídkám pro neudržitelné cesty a narušení hospodářské soutěže s materiálovými odvětvími, a s cílem zajistit, aby byla dřevní biomasa využívána podle své nejvyšší ekonomické a environmentální přidané hodnoty v tomto pořadí priorit:

a) výrobky na bázi dřeva;

b) prodloužení životnosti výrobků na bázi dřeva;

c) opětovné použití;

d) recyklace;

e) bioenergie a

f) likvidace.

3a. Členské státy se mohou odchýlit od zásady kaskádového využívání biomasy uvedené v odstavci 3 v případě nutnosti zajistit bezpečnost dodávek energie. Členské státy se rovněž mohou odchýlit od uvedené zásady, pokud místní průmysl není kvantitativně či kvalitativně schopen využívat lesní biomasu pro ekonomickou a environmentální přidanou hodnotu, jež je vyšší než výroba energie, a to v případě vstupních surovin pocházejících z:

a) nezbytné činnosti v oblasti obhospodařování lesů zaměřené na zajištění jejich předkomerčního prořezávání nebo prováděné v souladu s vnitrostátními právními předpisy o prevenci lesních požárů ve vysoce rizikových oblastech;

b) nahodilé těžby po zdokumentovaných přírodních škodlivých činitelích nebo

c) těžby určitého dřeva, jehož vlastnosti nejsou vhodné pro místní zpracovatelská zařízení.

▼M2

3b. Členské státy oznámí Komisi nejvýše jednou ročně souhrn odchylek od uplatňování zásady kaskádového využívání biomasy podle odstavce 3a, spolu s důvody těchto odchylek a zeměpisným rozsahem, v němž jsou uplatňovány. Komise obdržená oznámení zveřejní a může ke kterémukoli z nich vydat veřejné stanovisko.

3c. Členské státy neposkytují přímou finanční podporu na:

a) použití pilařského dřeva, dýhařského dřeva, průmyslové kulatiny, pařezů a kořenů k výrobě energie;

b) výrobu energie z obnovitelných zdrojů ze spalování odpadu, pokud nebyly dodrženy povinnosti tříděného sběru stanovené ve směrnici 2008/98/ES.

3d. Aniž je dotčen odstavec 3, členské státy neposkytnou novou podporu ani neobnoví poskytování žádné podpory na výrobu elektřiny z lesní biomasy v zařízeních vyrábějících pouze elektřinu, pokud tato elektřina nesplňuje alespoň jednu z těchto podmínek:

a) je vyráběna v regionu vymezeném v územním plánu spravedlivé transformace stanoveném v souladu s článkem 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056 ([1]) z důvodu jeho závislosti na pevných fosilních palivech a splňuje příslušné požadavky stanovené v čl. 29 odst. 11 této směrnice;

b) vyrábí se za použití zachycování a ukládání CO_2 z biomasy a splňuje požadavky stanovené v čl. 29 odst. 11 druhém pododstavci;

c) vyrábí se po omezenou dobu v nejvzdálenějším regionu podle článku 349 Smlouvy o fungování EU, s cílem v co největší míře postupně omezit využívání lesní biomasy, aniž by byl dotčen přístup k bezpečné a zabezpečené energii.

Do roku 2027 zveřejní Komise zprávu o dopadu režimů podpory členských států pro biomasu, včetně dopadu na biologickou rozmanitost, klima a životní prostředí a včetně možného narušování trhu, a posoudí možnost dalších omezení, pokud jde o režimy podpory pro lesní biomasu.

▼B

4. Od 1. ledna 2021 nesmí být podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v jednotlivých členských státech nižší než základní podíl uvedený ve třetím sloupci tabulky v příloze I části A této směrnice. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění souladu s tímto základním podílem. Nezachová-li některý členský stát svůj základní podíl měřený v průběhu kteréhokoli jednoročního období, použijí se čl. 32 odst. 4 první a druhý pododstavec nařízení (EU) 2018/1999.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056 ze dne 24. června 2021, kterým se zřizuje Fond pro spravedlivou transformaci (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 1).

▼M2

4a. Členské státy stanoví rámec, který může zahrnovat režimy podpory a opatření usnadňující přijímání smluv o nákupu energie z obnovitelných zdrojů a který umožňuje zavádění elektřiny z obnovitelných zdrojů na úrovni, která je v souladu s vnitrostátním příspěvkem členského státu uvedeným v odstavci 2 tohoto článku, a tempem, které je v souladu s orientačními trajektoriemi uvedenými v čl. 4 písm. a) bodu 2 nařízení (EU) 2018/1999. Tento rámec by měl řešit zejména přetrvávající překážky bránící vysokým dodávkám elektřiny z obnovitelných zdrojů, včetně překážek s povolovacími postupy, a rozvoj nezbytné přenosové, distribuční a skladovací infrastruktury, včetně skladování energie na stejném místě. Při navrhování tohoto rámce členské státy zohlední dodatečnou energii z obnovitelných zdrojů potřebnou k uspokojení poptávky v odvětví dopravy, průmyslu, stavebnictví, vytápění a chlazení a k výrobě obnovitelných paliv nebiologického původu. Členské státy mohou ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a ve svých integrovaných zprávách o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 uvedeného nařízení uvést souhrn politických a jiných opatření zastřešených tímto podpůrným rámcem a posouzení jejich provádění.

▼B

5. Komise podporuje vysoké ambice členských států prostřednictvím podpůrného rámce zahrnujícího intenzivní využití finančních prostředků Unie, včetně dodatečných prostředků k usnadnění řádného přechodu uhlíkově náročných regionů na vyšší podíl energie z obnovitelných zdrojů, zejména finančních nástrojů, obzvláště pro tyto účely:

a) snížení kapitálových nákladů projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů;

b) příprava projektů a programů pro začlenění obnovitelných zdrojů do energetické soustavy, zvýšení její spolehlivosti, udržení stability sítě a řízení přetížení sítě;

c) rozvoj infrastruktury přenosové a distribuční soustavy, inteligentních sítí, skladovacích zařízení a propojení s cílem dosáhnout do roku 2030 cíle 15 % propojení elektrizačních soustav v zájmu zvýšení technicky a ekonomicky dostupné úrovně energie z obnovitelných zdrojů v elektrizační soustavě;

d) zvýšení regionální spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi prostřednictvím společných projektů, společných režimů podpory a zpřístupnění režimů podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech.

6. Komise zřídí podpůrnou platformu na podporu členských států, které využívají mechanismy spolupráce, aby přispěly k závaznému celkovému cíli Unie stanovenému v odstavci 1.

▼B

Článek 4

Režimy podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů

1. V zájmu dosažení či překonání cíle Unie stanoveného v čl. 3 odst. 1 a příslušných příspěvků členských států k tomuto cíli stanovených na vnitrostátní úrovni pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů mohou členské státy uplatňovat režimy podpory.

2. Režimy podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů poskytují pobídky k začleňování elektřiny z obnovitelných zdrojů do trhu s elektřinou způsobem, jenž je založen na trhu a reaguje na něj, přičemž se zamezí zbytečnému narušení trhů s elektřinou a rovněž se zohlední možné náklady na integraci systému a stabilita sítě.

3. Režimy podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů jsou koncipovány tak, aby maximalizovaly začlenění elektřiny z obnovitelných zdrojů do trhu s elektřinou a zajistily, aby výrobci energie z obnovitelných zdrojů reagovali na tržní cenové signály a maximalizovali své tržní příjmy.

Za tímto účelem se podpora v rámci režimů přímé podpory cen poskytuje ve formě tržní prémie, která může být mimo jiné klouzavá nebo pevná.

Členské státy mohou z tohoto odstavce vyjmout malá zařízení a demonstrační projekty, aniž je dotčeno použitelné právo Unie v oblasti vnitřního trhu s elektřinou.

4. Členské státy zajistí, aby podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů byla poskytována otevřeně, transparentně, konkurenčně, nediskriminačně a nákladově efektivně.

Členské státy mohou z výběrových řízení vyjmout malá zařízení a demonstrační projekty.

Členské státy mohou rovněž zvážit zřízení mechanismů k zajištění regionální diverzifikace při zavádění elektřiny z obnovitelných zdrojů, a zejména zajištění nákladově efektivní integrace systému.

5. Členské státy mohou výběrová řízení omezit na konkrétní technologie, pokud by zpřístupnění režimů podpory všem výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů vedlo k suboptimálnímu výsledku s ohledem na:

a) dlouhodobý potenciál konkrétní technologie;

b) nezbytnost docílit diverzifikace;

c) náklady na integraci do sítě;

d) omezení soustavy a stabilitu sítě;

e) potřebu zamezit deformaci trhů se surovinami v případě biomasy.

6. Pokud je podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů poskytována prostřednictvím výběrových řízení, členské státy s cílem dosáhnout vysoké míry realizace projektů:

▼B

a) zavedou a zveřejní nediskriminační a transparentní kritéria pro způsobilost účastnit se výběrových řízení a stanoví jasná data a pravidla pro realizaci projektu;

b) zveřejní informace o předchozích výběrových řízeních, včetně měr realizace projektů.

7. Za účelem zvýšení výroby energie z obnovitelných zdrojů v nejvzdálenějších regionech a na malých ostrovech mohou členské státy upravit režimy finanční podpory pro projekty v těchto regionech s cílem zohlednit výrobní náklady spojené s jejich specifickými podmínkami spočívajícími v izolaci a vnější závislosti.

8. Do 31. prosince 2021 a poté každé tři roky informuje Komise Evropský parlament a Radu o účinnosti podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů poskytnuté prostřednictvím výběrových řízení v Unii a analyzuje zejména způsobilost výběrových řízení:

a) dosahovat snížení nákladů;

b) dosahovat technologického zlepšení;

c) dosahovat vysoké míry realizace;

d) zajistit účast malých aktérů a případně místních orgánů za nediskriminačních podmínek;

e) omezovat dopady na životní prostředí;

f) zajistit lokální akceptovatelnost;

g) zaručit bezpečnost dodávek a integraci sítě.

9. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU.

Článek 5

Zpřístupnění režimů podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů

1. Členské státy mají v souladu s články 7 až 13 této směrnice právo rozhodnout o rozsahu, v jakém podpoří elektřinu z obnovitelných zdrojů vyrobenou v jiném členském státě. Členské státy nicméně mohou účast na režimech podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů umožnit výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech, za podmínek stanovených v tomto článku.

Při zpřístupňování režimů podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů mohou členské státy stanovit, aby podpora pro orientační podíl nově podporované kapacity nebo rozpočtu, který je na ni vyčleněn, byla v každém roce přístupná výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech.

Tyto orientační podíly mohou každoročně dosáhnout alespoň 5 % v letech 2023 až 2026 a alespoň 10 % v letech 2027 až 2030 nebo úrovně propojení elektrizační soustavy dotčeného členského státu v kterémkoli daném roce, je-li nižší.

▼B

Za účelem získání dalších zkušeností s prováděním mohou členské státy uspořádat jeden nebo více pilotních režimů, v jejichž rámci se podpora zpřístupní výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech.

2. Členské státy mohou vyžadovat důkaz fyzického dovozu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Za tímto účelem mohou členské státy účast na svých režimech podpory omezit na výrobce, kteří se nacházejí v členských státech, s nimiž díky propojovacímu vedení existuje přímé propojení. Členské státy však nemění ani jiným způsobem neovlivňují mezioblastní programy a přidělené kapacity kvůli výrobcům zúčastněným na přeshraničních režimech podpory. Přeshraniční přenos elektřiny se určuje výhradně na základě výsledku přidělování kapacity podle práva Unie v oblasti vnitřního trhu s elektřinou.

3. Pokud se členský stát rozhodne zpřístupnit režimy podpory výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech, dohodnou se příslušné členské státy na zásadách této účasti. Tyto dohody obsahují přinejmenším zásady přidělování elektřiny z obnovitelných zdrojů, která je předmětem přeshraniční podpory.

4. Komise je příslušným členským státům na jejich žádost během vyjednávacího procesu a zavádění ujednání o spolupráci nápomocna s tím, že poskytuje informace a analýzy včetně kvantitativních i kvalitativních údajů o přímých a nepřímých nákladech a o přínosech spolupráce, jakož i poradenství a odborné znalosti. Komise může podporovat nebo usnadňovat výměnu osvědčených postupů a může vytvářet vzory dohod o spolupráci s cílem vyjednávací proces usnadnit. Komise do roku 2025 posoudí náklady a přínosy zavádění elektřiny z obnovitelných zdrojů v Unii podle tohoto článku.

5. Komise do roku 2023 provede hodnocení provádění tohoto článku. Toto hodnocení posoudí potřebu zavést pro členské státy povinnost částečně zpřístupnit své režimy podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech, s cílem zajistit do roku 2025 zpřístupnění v rozsahu 5 % a do roku 2030 zpřístupnění v rozsahu 10 %.

Článek 6

Stabilita finanční podpory

1. Aniž jsou dotčeny úpravy nezbytné pro soulad s články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, zajistí členské státy, aby úroveň podpory poskytnuté projektům energie z obnovitelných zdrojů ani s tím spojené podmínky nebyly revidovány způsobem, jenž by měl negativní dopad na práva udělená v rámci uvedené podpory a podrýval ekonomickou životaschopnost již podpořených projektů.

2. Členské státy mohou upravit úroveň podpory v souladu s objektivními kritérii, jsou-li taková kritéria stanovena v původní koncepci režimu podpory.

▼B

3. Členské státy zveřejní referenční dlouhodobý harmonogram s předpokládaným přidělením podpory, který pokrývá nejméně pět následujících let, nebo tři roky v případě omezení vyplývajících z rozpočtového plánování, včetně orientačního časového plánu, případně četnosti výběrových řízení, očekávané kapacity a rozpočtu nebo maximální podpory, která má být podle předpokladů přidělena na jednotku, a ve vhodných případech i předpokládaných způsobilých technologií. Tento harmonogram se aktualizuje jednou ročně, nebo kdykoli je třeba zohlednit nejnovější vývoj na trhu či předpokládané přidělení podpory.

4. Členské státy alespoň jednou za pět let posoudí účinnost svých režimů podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů a jejich hlavní distributivní účinky na jednotlivé skupiny spotřebitelů a na investice. Toto posouzení zohlední dopad případných změn těchto režimů podpory. Výsledky tohoto posouzení se zohlední v orientačním dlouhodobém plánování, kterým se řídí rozhodnutí o podpoře a koncepce nové podpory. Členské státy začlení toto posouzení do aktualizací integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu a zpráv o pokroku a v souladu s nařízením (EU) 2018/1999.

Článek 7

Výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů

1. Hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů se v jednotlivých členských státech vypočte jako součet:

a) hrubé konečné spotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů;

b) hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení a

c) konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy.

▼M2

S ohledem na první pododstavec písm. a), b) nebo c), se plyn a elektřina z obnovitelných zdrojů zohlední při výpočtu podílu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů pouze jednou.

Energie vyrobená z obnovitelných paliv nebiologického původu se započítává do odvětví elektřiny, vytápění a chlazení nebo dopravy, kde je spotřebována.

Aniž je dotčen třetí pododstavec, členské státy se mohou prostřednictvím zvláštní dohody o spolupráci dohodnout na tom, že se bude celkový objem obnovitelných paliv nebiologického původu spotřebovaných v jednom členském státě nebo jejich část započítávat do podílu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů v tom členském státě, v němž byla tato paliva vyrobena. Aby bylo možné sledovat, zda nedochází k započítávání stejných obnovitelných paliv nebiologického původu jak v členském státě, v němž jsou vyráběna, tak v členském státě, v němž jsou spotřebována, a za účelem započítávaného množství, oznámí členské státy Komisi každou takovou dohodu o spolupráci. Tato dohoda o spolupráci musí obsahovat množství obnovitelných paliv nebiologického původu, které se má započítávat celkem a pro každý členský stát zvlášť, a datum, od kterého má dohoda o spolupráci začít platit.

▼B

S výhradou čl. 29 odst. 1 druhého pododstavce se nezohlední biopaliva, biokapaliny ani paliva z biomasy, které nesplňují kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10.

▼M2

2. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) se hrubá konečná spotřeba elektřiny z obnovitelných zdrojů vypočítá jako množství elektřiny vyrobené v členském státě z obnovitelných zdrojů, včetně výroby elektřiny od samospotřebitelů energie z obnovitelných zdrojů a společenství pro obnovitelné zdroje energie a elektřiny z obnovitelných paliv nebiologického původu, s výjimkou výroby elektřiny v přečerpávacích elektrárnách využívajících vodu, kterou předtím vypumpovaly vzhůru, a elektřiny používané k výrobě obnovitelných paliv nebiologického původu.

▼B

V hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a neobnovitelné zdroje se zohlední pouze část elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů. Pro účely tohoto výpočtu se přínos každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

Elektřina vyrobená z vodní a větrné energie se zohlední v souladu s normalizačními pravidly uvedenými v příloze II.

3. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) se hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení vypočte jako součet množství energie pro dálkové vytápění a chlazení vyrobené ve členském státě z obnovitelných zdrojů a spotřeby další energie z obnovitelných zdrojů v průmyslu, domácnostech, službách, zemědělství, lesnictví a rybolovu pro účely vytápění, chlazení a zpracování.

V hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a neobnovitelné zdroje se zohlední pouze část energie pro vytápění a chlazení vyrobená z obnovitelných zdrojů. Pro účely tohoto výpočtu se podíl každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) se zohlední energie okolního prostředí a geotermální energie využitá pro vytápění a chlazení prostřednictvím tepelných čerpadel a soustav dálkového chlazení, pokud konečný výkon významně převyšuje primární příkon potřebný k pohonu tepelných čerpadel. Množství tepla nebo chladu, které má být považováno za energii z obnovitelných zdrojů pro účely této směrnice, se vypočítá v souladu s metodikou stanovenou v příloze VII a zohlední se při tom využití energie ve všech odvětvích konečné spotřeby.

Tepelná energie vyrobená energeticky pasivními systémy, v nichž se nižší spotřeby energie dosahuje pasivně prostřednictvím konstrukce budov nebo teplem vyrobeným z energie z neobnovitelných zdrojů, se pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nezohledňuje.

▼B

Do 31. prosince 2021 přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž doplní tuto směrnici stanovením, metodiky pro výpočet množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení a dálkové chlazení a změní přílohu VII.

Tato metodika zahrne minimální sezónní výkonnostní faktory pro tepelná čerpadla fungující v opačném režimu.

4. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. c) se použijí tyto požadavky:

▼M2

a) Konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy se vypočítá jako součet veškerých biopaliv, bioplynu a paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných a spotřebovaných v odvětví dopravy. To zahrnuje rovněž obnovitelná paliva dodávaná pro mezinárodní námořní zásobníky.

▼B

b) Pro účely výpočtu konečné spotřeby energie v odvětví dopravy se použijí hodnoty týkající se energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy uvedené v příloze III. Pro účely stanovení energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy neuvedených v příloze III členské státy použijí k určení výhřevnosti paliv příslušné normy Evropské organizace pro normalizaci (ESO). Nebyla-li pro tento účel přijata norma ESO, použijí se příslušné normy Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO).

5. Podíl energie z obnovitelných zdrojů se vypočte jako procentně vyjádřený podíl hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů a hrubé konečné spotřeby energie ze všech zdrojů.

Součet uvedený v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku se pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce upraví v souladu s články 8, 10, 12 a 13.

Při výpočtu hrubé konečné spotřeby energie členského státu za účelem posouzení toho, jak dodržuje cíle a orientační plán stanovené v této směrnici, se má za to, že množství energie spotřebované v letecké dopravě dosahuje podílu nejvýše 6,18 % na hrubé konečné spotřebě energie tohoto členského státu. V případě Kypru a Malty se má za to, že množství energie spotřebované v letecké dopravě dosahuje podílu nejvýše 4,12 % na hrubé konečné spotřebě energie těchto členských států.

6. Při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů se použijí metodika a definice stanovené v nařízení (ES) č. 1099/2008.

Členské státy zajistí konzistentnost statistických informací použitých při výpočtu těchto podílů jednotlivých odvětví a celkových podílů a statistických informací oznámených Komisi podle uvedeného nařízení.

▼B

Článek 8

Platforma Unie pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie a statistické převody mezi členskými státy

1. Členské státy se mohou dohodnout na statistickém převodu určitého množství energie z obnovitelných zdrojů z jednoho členského státu do jiného členského státu. Převáděné množství se:

a) odečte od množství energie z obnovitelných zdrojů, které je zohledněno při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů převádějícího členského státu pro účely této směrnice, a

b) přičte k množství energie z obnovitelných zdrojů, které je zohledněno při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů přijímajícího členského státu pro účely této směrnice.

2. V zájmu snazšího dosažení cíle Unie uvedeného v čl. 3 odst. 1 této směrnice a příspěvku každého členského státu k tomuto cíli v souladu s čl. 3 odst. 2 této směrnice a v zájmu usnadnění statistických převodů v souladu s odstavcem 1 tohoto článku zřídí Komise Platformu Unie pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie (dále jen „URDP“). Členské státy mohou této platformě dobrovolně předkládat roční údaje o svých příspěvcích k cíli Unie nebo jakýkoli soubor ukazatelů stanovený pro sledování pokroku v provádění nařízení (EU) 2018/1999, včetně výše očekávaného nesplnění nebo překročení jejich příspěvku a uvedení ceny, za jakou jsou ochotny akceptovat převod případné nadprodukce energie z obnovitelných zdrojů z jiného členského státu nebo do něho. Cena těchto převodů se stanoví v jednotlivých případech na základě mechanismu URDP pro přiřazování poptávky k nabídce.

3. Komise zajistí, aby URDP byla schopna přiřazovat poptávku po množstvích energie z obnovitelných zdrojů k nabídce těchto množství, jež jsou zohledňována při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů členských států založeném na cenách nebo jiných kritériích upřesněných členským státem, do něhož je energie převáděna.

Komise je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž doplní tuto směrnici zřízením URDP a stanovením podmínek finalizace převodů, jak je uvedeno v odstavci 5 tohoto článku.

4. Ujednání uvedená v odstavci 1 a 2 mohou být v platnosti po dobu jednoho kalendářního roku nebo více let. Taková ujednání mezi členskými státy musí být oznámena Komisi nebo finalizována na URDP nejpozději 12 měsíců po skončení každého roku, ve kterém jsou v účinnosti. Informace podávané Komisi zahrnují množství a cenu dotčené energie. V případě převodů finalizovaných na URDP se zúčastněné strany a informace o konkrétním převodu zveřejní.

5. Převody nabývají účinku poté, co všechny zúčastněné členské státy oznámí převod Komisi, nebo poté, co jsou splněny zúčtovací podmínky na ERDP

▼B

Článek 9

Společné projekty členských států

1. Dva nebo více členských států mohou spolupracovat na jakémkoli typu společných projektů v souvislosti s výrobou elektřiny a energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů. Do této spolupráce mohou být zapojeni i soukromé subjekty.

▼M2

1a. Do 31. prosince 2025 se každý členský stát dohodne na vytvoření rámce pro spolupráci na společných projektech pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů s jedním nebo více členskými státy, a to za těchto podmínek:

a) členské státy se do 31. prosince 2030 vynasnaží dohodnout se na vytvoření alespoň dvou společných projektů,

b) členské státy s roční spotřebou elektřiny vyšší než 100 TWh se vynasnaží do 31. prosince 2033 vytvořit třetí společný projekt.

Určení společných projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na moři vychází z potřeb uvedených v plánech rozvoje strategické integrované sítě na moři na vysoké úrovni pro každou mořskou oblast podle čl. 14 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869 ([1]) a v desetiletém plánu rozvoje sítě pro celou Unii podle čl. 30 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2019/943, může však jít nad rámec těchto potřeb, přičemž se jich mohou účastnit místní a regionální orgány a soukromé podniky.

Členské státy usilují o spravedlivé rozdělení nákladů a přínosů společných projektů. Za tímto účelem členské státy v příslušné dohodě o spolupráci zohlední veškeré příslušné náklady a přínosy společného projektu.

Členské státy oznámí Komisi dohody o spolupráci, včetně data předpokládaného zprovoznění společných projektů. Projekty financované z vnitrostátních příspěvků v rámci mechanismu Unie pro financování energie z obnovitelných zdrojů zřízeného prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/1294 ([2]) se považují za splnění povinností uvedených v prvním pododstavci pro zúčastněné členské státy.

▼B

2. Členské státy oznámí Komisi podíl nebo množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů vyrobené jakýmkoli zařízením v rámci společného projektu na jejich území, které bylo uvedeno do provozu po 25. červnu 2009, nebo prostřednictvím zvýšené kapacity zařízení, které bylo renovováno po uvedeném dni, jenž má být považován za započitatelný do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného členského státu pro účely této směrnice.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869 ze dne 30. května 2022, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě, mění nařízení (ES) č. 715/2009, (EU) 2019/942 a (EU) 2019/943 a směrnice 2009/73/ES a (EU) 2019/944 a zrušuje nařízení (EU) č. 347/2013 (Úř. věst. L 152, 3.6.2022, s. 45).

([2]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1294 ze dne 15. září 2020 o mechanismu Unie pro financování energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 303, 17.9.2020, s. 1).

▼B

3. V oznámení uvedeném v odstavci 2 musí být:

a) popsáno navrhované zařízení nebo označeno renovované zařízení;

b) uveden podíl nebo množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené v daném zařízení, jenž má být považován za započítaný do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného členského státu;

c) uveden členský stát, v jehož prospěch je oznámení učiněno, a

d) uvedena doba, v celých kalendářních letech, během níž mají být elektřina nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené v daném zařízení z obnovitelných zdrojů považovány za započitatelné do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného členského státu.

4. Doba trvání společného projektu uvedeného v tomto článku může přesahovat rok 2030.

5. Oznámení podle tohoto článku nesmí být změněno nebo staženo, aniž by bylo dosaženo dohody mezi členským státem, který oznámení učinil, a členským státem určeným v souladu s odst. 3 písm. c).

6. Na žádost dotčených členských států Komise usnadňuje zavádění společných projektů členských států, zejména prostřednictvím specializované technické podpory a podpory projektového rozvoje.

▼M2

7a. Na základě orientačních cílů pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů na moři, které mají být zavedeny v každé mořské oblasti, stanovených v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2022/869, zveřejní dotyčné členské státy informace o objemech energie z obnovitelných zdrojů na moři, kterých hodlají dosáhnout prostřednictvím nabídkových řízení, přičemž zohlední technickou a ekonomickou možnost vybudování infrastruktury sítě a již prováděnou činnost. Členské státy usilují o přidělení prostoru pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na moři ve svém územním plánu námořních prostor s přihlédnutím k činnosti, která v příslušných oblastech už probíhá. S cílem usnadnit udělování povolení pro společné projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na moři omezí členské státy složitost a zvýší účinnost a transparentnost povolovacího postupu, prohloubí vzájemnou spolupráci a případně i zřídí jednotné kontaktní místo. V zájmu širšího přijetí ze strany veřejnosti mohou členské státy mezi společné projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na moři zahrnout společenství pro obnovitelné zdroje.

▼B

Článek 10

Účinky společných projektů členských států

1. Do tří měsíců od konce každého roku, který je součástí doby uvedené v čl. 9 odst. 3 písm. d), vydá členský stát, který učinil oznámení podle článku 9, oficiální oznámení, ve kterém uvede:

a) celkové množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů zařízením, které bylo předmětem oznámení podle článku 9, a

▼B

b) množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů uvedeným zařízením, které má být započítáno do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného členského státu v souladu s oznámením.

2. Oznamující členský stát předloží oficiální oznámení členskému státu, v jehož prospěch bylo oznámení učiněno, a Komisi.

3. Pro účely této směrnice se množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů oznámené podle odst. 1 písm. b):

a) odečte z množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů, které je zohledněno při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů členského státu vydávajícího oficiální oznámení podle odstavce 1, a

b) připočte k množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů, které je zohledněno při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů členského státu, jenž obdržel oficiální oznámení podle odstavce 2.

Článek 11

Společné projekty členských států a třetích zemí

1. Jeden nebo více členských států mohou spolupracovat s jednou nebo více třetími zeměmi na všech typech společných projektů v souvislosti s výrobou elektřiny z obnovitelných zdrojů. Do této spolupráce mohou být zapojeni i soukromé subjekty a musí se provádět v plném souladu s mezinárodním právem.

2. Elektřina z obnovitelných zdrojů vyrobená ve třetí zemi se zohlední pro účely výpočtu podílů energie z obnovitelných zdrojů členských států pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) elektřina je spotřebována v Unii, což se považuje za splněné, pokud:

i) k přidělené propojovací kapacitě bylo všemi příslušnými provozovateli přenosové soustavy v zemi původu, v zemi určení a případně ve třetí zemi tranzitu trvale přiděleno stejné množství elektřiny jako započtená elektřina,

ii) v systému bilance bylo příslušným provozovatelem přenosové soustavy na straně Unie, pokud jde o propojovací vedení, trvale zaregistrováno stejné množství elektřiny jako započtená elektřina a

iii) jmenovitý výkon a výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů v zařízení podle písmene b) se vztahují ke stejnému období;

▼B

b) elektřina je vyrobena zařízením, které bylo uvedeno do provozu po 25. červnu 2009, nebo prostřednictvím zvýšené kapacity zařízení, které bylo renovováno po uvedeném dni, v rámci společného projektu podle odstavce 1;

c) množství vyrobené a vyvezené elektřiny nezískalo ve třetí zemi podporu z jiného režimu podpory, než je investiční pomoc poskytnutá danému zařízení, a

d) elektřina byla vyrobena v souladu s mezinárodním právem ve třetí zemi, která je signatářem Úmluvy Rady Evropy o ochraně lidských práv a základních svobod či jiných mezinárodních úmluv nebo smluv o lidských právech.

3. Pro účely odstavce 4 mohou členské státy požádat Komisi, aby byla zohledněna elektřina z obnovitelných zdrojů vyrobená a spotřebovaná ve třetí zemi v souvislosti s vybudováním propojovacího vedení s velmi dlouhou lhůtou dokončení mezi členským státem a třetí zemí, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) stavba propojovacího vedení začne do 31. prosince 2026;

b) propojovací vedení nemůže být uvedeno do provozu do 31. prosince 2030;

c) propojovací vedení může být uvedeno do provozu do 31. prosince 2032;

d) po svém uvedení do provozu bude propojovací vedení používáno pro vývoz elektřiny z obnovitelných zdrojů do Unie v souladu s odstavcem 2;

e) žádosti se vztahují ke společnému projektu, který splňuje kritéria uvedená v odst. 2 písm. b) a c) a který bude používat propojovací vedení po jeho uvedení do provozu, jakož i k množství elektřiny nepřevyšujícímu množství vyvážené do Unie po uvedení propojovacího vedení do provozu.

4. Podíl nebo množství elektřiny vyrobené jakýmkoli zařízením na území třetí země, jenž má být považován za započitatelný do podílu energie z obnovitelných zdrojů jednoho nebo více členských států pro účely této směrnice, se oznámí Komisi. Je-li dotčen více než jeden členský stát, rozdělení tohoto podílu nebo množství mezi členské státy se oznámí Komisi. Tento podíl nebo množství nesmí překročit podíl nebo množství skutečně vyvezené do Unie a v ní spotřebované, musí odpovídat podílu nebo množství uvedenému v odst. 2 písm. a) bodech i) a ii) tohoto článku a musí splňovat podmínky stanovené v odst. 2 písm. a). Oznámení podává každý členský stát, do jehož celkového cíle se má podíl nebo množství elektřiny započítat.

5. V oznámení uvedeném v odstavci 4 musí být:

a) popsáno navrhované zařízení nebo označeno renovované zařízení;

▼B

b) uveden podíl nebo množství elektřiny vyrobený v zařízení, jenž má být považován za započitatelný do podílu energie z obnovitelných zdrojů členského státu, a také odpovídající finanční ujednání s výhradou požadavků týkajících se důvěrnosti;

c) uvedena doba, v celých kalendářních letech, během níž má být elektřina považována za započítanou do podílu energie z obnovitelných zdrojů členského státu, a

d) zahrnuto písemné potvrzení písmen b) a c) třetí zemí, na jejímž území má být dané zařízení uvedeno do provozu, a uvedeny podíl nebo množství elektřiny vyrobené v tomto zařízení, které budou využity přímo danou třetí zemí.

6. Doba trvání společného projektu uvedeného v tomto článku může přesahovat rok 2030.

7. Oznámení podle tohoto článku lze změnit nebo stáhnout pouze v případě, že bylo dosaženo dohody mezi členským státem, který oznámení učinil, a třetí zemí, která potvrdila společný projekt v souladu s odst. 5 písm. d).

8. Členské státy a Unie vyzvou příslušné orgány zřízené Smlouvou o energetickém společenství, aby v souladu s uvedenou smlouvou přijaly opatření nezbytná k tomu, aby smluvní strany mohly uplatňovat ustanovení této směrnice o spolupráci mezi členskými státy.

Článek 12

Účinky společných projektů členských států a třetích zemí

1. Do 12 měsíců od konce každého roku, který je součástí doby uvedené v čl. 11 odst. 5 písm. c), vydá oznamující členský stát oficiální oznámení, ve kterém uvede:

a) celkové množství elektřiny vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů zařízením, které bylo předmětem oznámení podle článku 11;

b) množství elektřiny vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů uvedeným zařízením, které má být započítáno do podílu energie z obnovitelných zdrojů v souladu s oznámením podle článku 11, a

c) doklad o tom, že byly splněny podmínky stanovené v čl. 11 odst. 2.

2. Členský stát uvedený v odstavci 1 předloží oficiální oznámení Komisi a třetí zemi, která potvrdila projekt podle čl. 11 odst. 5 písm. d).

▼B

3. Pro účely výpočtu podílů energie z obnovitelných zdrojů podle této směrnice se množství elektřiny z obnovitelných zdrojů oznámené podle odst. 1 písm. b) připočte k množství energie z obnovitelných zdrojů, které se zohledňuje při výpočtu podílů energie z obnovitelných zdrojů členského státu vydávajícího oficiální oznámení.

Článek 13

Společné režimy podpory

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle článku 5, mohou se dva nebo více členských států rozhodnout, že dobrovolně spojí nebo budou částečně koordinovat své vnitrostátní režimy podpory. V těchto případech se může určité množství energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na území jednoho zúčastněného členského státu započítat do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného zúčastněného členského státu za podmínky, že dotčené členské státy:

a) provedou statistický převod konkrétních množství energie z obnovitelných zdrojů z jednoho členského státu na jiný členský stát podle článku 8, nebo

b) stanoví distribuční pravidlo dohodnuté zúčastněnými členskými státy, podle něhož se množství energie z obnovitelných zdrojů rozdělí mezi zúčastněné členské státy.

Distribuční pravidlo uvedené v prvním pododstavci písm. b) musí být oznámeno Komisi nejpozději tři měsíce po konci prvního roku, ve kterém nabylo účinku.

2. Do tří měsíců od konce každého roku každý členský stát, který učinil oznámení podle odst. 1 druhého pododstavce, vydá oficiální oznámení uvádějící celkové množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů, které bylo vyrobeno během daného roku a na které se vztahuje distribuční pravidlo.

3. Pro účely výpočtu podílů energie z obnovitelných zdrojů podle této směrnice se množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů oznámené v souladu s odstavcem 2 přerozdělí mezi dotčené členské státy podle oznámeného distribučního pravidla.

4. Komise šíří pokyny a osvědčené postupy a na žádost dotčených členských států usnadňuje zavádění společných režimů podpory mezi členskými státy.

Článek 14

Zvýšení kapacity

Pro účely čl. 9 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 písm. b) se s jednotkami energie z obnovitelných zdrojů, které lze přičíst zvýšení kapacity zařízení, nakládá, jako by byly vyrobeny v samostatném zařízení, jež bylo uvedeno do provozu v okamžiku, kdy došlo ke zvýšení kapacity.

▼B

Článek 15

Správní postupy, nařízení a kodexy

▼M2

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní pravidla týkající se postupů schvalování, vydávání osvědčení a povolení, která se uplatňují na zařízení a související přenosové a distribuční soustavy na výrobu elektřiny, tepla nebo chladu z obnovitelných zdrojů, a na proces přeměny biomasy na biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy nebo jiné energetické výrobky a na paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu, byla přiměřená a nezbytná a aby přispěla k provádění zásady „energetická účinnost v první řadě.

▼B

Členské státy zejména učiní příslušné kroky zajišťující, aby:

a) správní postupy probíhaly rychle a byly vyřizovány na příslušné správní úrovni, a aby byly stanoveny předvídatelné časové rámce pro postupy uvedené v prvním pododstavci;

b) pravidla schvalování, vydávání osvědčení a povolení byla objektivní, transparentní a přiměřená, nediskriminovala mezi žadateli a plně zohledňovala zvláštní rysy jednotlivých technologií pro energii z obnovitelných zdrojů;

c) správní poplatky, které platí spotřebitelé, projektanti, architekti, stavitelé a osoby zajišťující instalaci a dodávky vybavení a systémů, byly transparentní a odpovídaly nákladům a

d) pro decentralizovaná zařízení a pro výrobu a skladování energie z obnovitelných zdrojů byly zavedeny zjednodušené schvalovací postupy představující menší zátěž, včetně postupu na základě prostého oznámení.

▼M2

2. Členské státy jasně vymezí všechny technické specifikace, které musí splňovat vybavení a systémy pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, aby mohly využít režimy podpory a byly způsobilé pro zadávání veřejných zakázek. Pokud existují harmonizované normy nebo evropské normy, včetně technických referenčních systémů stanovených evropskými orgány pro normalizaci, vyjádří se tyto technické specifikace odkazem na tyto normy. Přednost mají harmonizované normy, na něž byly na podporu právních předpisů Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ([1]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ([2]), zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*. Pokud neexistují, použijí se jiné harmonizované normy

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

▼M2

a evropské normy v tomto pořadí. Tyto technické specifikace nesmějí předepisovat, v jakých případech se mají vydávat pro příslušné vybavení a systémy osvědčení, a bránit řádnému fungování vnitřního trhu.

2a. Členské státy podporují v souladu s platnými právními předpisy Unie spolu s vhodnými zárukami, které pod dohledem příslušného orgánu zajistí bezpečný provoz energetického systému a zabrání nepřiměřeným dopadům na fungování vnitřního trhu, testování inovativních technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro výrobu, společné využívání a skladování energie z obnovitelných zdrojů v pilotních projektech v reálném prostředí na omezenou dobu.

3. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány na celostátní, regionální a místní úrovni při plánování, včetně územního plánování v rané fázi, projektování, výstavbě a renovaci městské infrastruktury, průmyslových, obchodních nebo obytných oblastí a energetické a dopravní infrastruktury, včetně sítí pro elektřinu, dálkové vytápění a chlazení, zemní plyn a alternativní paliva, zahrnuly ustanovení v zájmu začleňování a zavádění energie z obnovitelných zdrojů, a to i pro samospotřebu elektřiny z obnovitelných zdrojů a společenství pro obnovitelné zdroje, a využití nevyhnutelně vznikajícího odpadního tepla a chladu. Členské státy zejména doporučí místním a regionálním správním orgánům, aby do plánování městské infrastruktury zahrnuly ve vhodných případech i vytápění a chlazení využívající obnovitelné zdroje a konzultovaly s provozovateli sítě zohlednění dopadu programů energetické účinnosti a reakce na poptávku, jakož i zvláštních předpisů o samospotřebě elektřiny z obnovitelných zdrojů a společenstvích pro obnovitelné zdroje, na plány rozvoje infrastruktury provozovatelů sítě.

_____

8. Členské státy posoudí regulační a administrativní překážky, které brání dlouhodobým smlouvám o nákupu energie z obnovitelných zdrojů, odstraní neopodstatněné překážky těchto smluv a podpoří jejich využívání, mimo jiné prozkoumáním způsobů, jak snížit s nimi spojená finanční rizika, zejména využíváním úvěrových záruk. Členské státy zajistí, aby se na tyto smlouvy nevztahovaly nepřiměřené nebo diskriminační postupy nebo poplatky a aby veškeré související záruky původu mohly být převedeny na kupující obnovitelné energie podle smlouvy o nákupu energie z obnovitelných zdrojů.

Členské státy popíší svou politiku a opatření na podporu přijetí smluv o nákupu energie z obnovitelných zdrojů ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a ve svých integrovaných zprávách o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 uvedeného nařízení. V těchto zprávách o pokroku uvedou rovněž údaje o výrobě energie z obnovitelných zdrojů podporované smlouvami o nákupu energie z obnovitelných zdrojů.

▼M2

V návaznosti na posouzení podle prvního pododstavce analyzuje Komise překážky, které brání dlouhodobým dohodám o nákupu energie z obnovitelných zdrojů, a zejména zavádění přeshraničních dohod o nákupu energie z obnovitelných zdrojů, a vydá pokyny k odstranění uvedených překážek.

9. Do 21. listopadu 2025 Komise zváží, zda jsou zapotřebí dodatečná opatření na podporu členských států při provádění povolovacích postupů stanovených v této směrnici, mimo jiné vypracováním orientačních klíčových ukazatelů výkonnosti.

Článek 15a

Všeobecné rozšíření energie z obnovitelných zdrojů v budovách

1. S cílem podpořit výrobu a využívání energie z obnovitelných zdrojů v sektoru budov určují členské státy orientační vnitrostátní podíl energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na místě nebo v blízkém okolí, jakož i energie z obnovitelných zdrojů pocházející ze sítě na konečné spotřebě energie ve svém sektoru budov v roce 2030, který je v souladu s orientačním cílem minimálně 49 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v sektoru budov na konečné spotřebě energie Unie v budovách v roce 2030. Členské státy zahrnou svůj orientační vnitrostátní podíl, jakož i informace o tom, jak jej plánují dosáhnout, do integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999.

2. Členské státy mohou započítat odpadní teplo a chlad do orientačního vnitrostátního podílu uvedeného v odstavci 1 do 20 % tohoto podílu. Pokud se rozhodnou tak učinit, zvýší se orientační vnitrostátní podíl o polovinu procenta odpadního tepla a chladu započítaného do tohoto podílu.

3. Členské státy zavedou do svých vnitrostátních předpisů a stavebních předpisů a případně do svých režimů podpory vhodná opatření ke zvýšení podílu elektřiny, vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů vyrobených na místě nebo v blízkém okolí, jakož i energie z obnovitelných zdrojů pocházejících ze sítě ve fondu budov. K těmto opatřením mohou patřit vnitrostátní opatření týkající se podstatného zvýšení vlastní spotřeby energie z obnovitelných zdrojů, společenství pro obnovitelné zdroje energie, místního skladování energie, inteligentního nabíjení a obousměrného nabíjení a jiných služeb flexibility, jako je reakce na poptávku, v kombinaci se zlepšeními energetické účinnosti v souvislosti s kombinovanou výrobou tepla a elektřiny a většími renovacemi, které zvyšují počet budov s téměř nulovou spotřebou energie a budov, které jdou nad rámec minimálních požadavků na energetickou náročnost uvedených v článku 4 směrnice 2010/31/EU.

Za účelem dosažení orientačního podílu energie z obnovitelných zdrojů stanoveného v odstavci 1 členské státy ve svých vnitrostátních předpisech a stavebních předpisech a v příslušných případech ve svých režimech podpory nebo jinými prostředky s rovnocenným účinkem vyžadují používání minimálních úrovní energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na místě nebo v blízkém okolí, jakož i energie z obnovitelných zdrojů pocházející ze sítě v nových budovách a ve stávajících budovách, které procházejí větší renovací nebo u nichž probíhá obnova topné soustavy, v souladu se směrnicí 2010/31/EU, a pokud je to ekonomicky, technicky a funkčně proveditelné. Členské státy umožní, aby tyto minimální úrovně byly splněny mimo jiné prostřednictvím účinného dálkového vytápění a chlazení.

▼M2

U stávajících budov se první pododstavec použije na ozbrojené síly, avšak pouze v rozsahu, v němž jeho použití není v rozporu s podstatou a hlavním účelem činností ozbrojených sil, a s výjimkou materiálu používaného výhradně pro vojenské účely.

4. Členské státy zajistí, aby veřejné budovy na celostátní, regionální a místní úrovni plnily příkladnou úlohu, pokud jde o podíl využívané energie z obnovitelných zdrojů, v souladu s článkem 9 směrnice 2010/31/EU a článkem 5 směrnice 2012/27/EU. Členské státy mohou mimo jiné umožnit, aby tato povinnost byla splněna stanovením toho, že střechy budov ve veřejném vlastnictví nebo ve smíšeném soukromém a veřejném vlastnictví bude využívat třetí osoba k instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů.

5. Pokud je to považováno za relevantní, mohou členské státy prosazovat spolupráci v sektoru budov mezi místními orgány a společenstvími pro obnovitelné zdroje energie, zejména prostřednictvím zadávání veřejných zakázek.

6. Za účelem dosažení orientačního podílu energie z obnovitelných zdrojů stanoveného v odstavci 1 členské státy podporují využívání systémů a zařízení pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů a mohou podporovat inovativní technologie, jako jsou inteligentní a na obnovitelných zdrojích založené elektrifikované systémy a zařízení pro vytápění a chlazení, případně doplněné o inteligentní řízení spotřeby energie v budovách. Za tímto účelem členské státy použijí veškerá vhodná opatření, nástroje a pobídky, včetně energetických štítků vypracovaných podle nařízení (EU) 2017/1369, certifikátů energetické náročnosti stanovených podle článku 11 směrnice 2010/31/EU a jiných vhodných certifikátů či norem vypracovaných na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie, a zajistí poskytování odpovídajících informací a poradenství o obnovitelných a vysoce energeticky účinných alternativách, jakož i o dostupných finančních nástrojích a pobídkách na podporu vyšší míry náhrady starých systémů vytápění a většího přechodu na řešení založená na obnovitelných zdrojích energie.

Článek 15b

Mapování oblastí nezbytných pro vnitrostátní příspěvky k celkovému cíli Unie v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030

1. Do 21. května 2025 provedou členské státy koordinované mapování pro účely zavádění energie z obnovitelných zdrojů na svém území s cílem určit domácí potenciál a dostupné pevninské povrchové, podpovrchové, mořské nebo vnitrozemské vodní oblasti, jež jsou nezbytné pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, a související infrastrukturu, jako je síť a skladovací zařízení, včetně tepelné akumulace, které jsou nezbytné ke splnění alespoň jejich vnitrostátních příspěvků k celkovému cíli v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 stanovenému v čl. 3 odst. 1 této směrnice. Za tímto účelem mohou členské státy využívat své stávající dokumenty nebo plány

▼M2

územního plánování, včetně územních plánů námořních prostor vypracovaných v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ([1]), nebo z těchto dokumentů či plánů vycházet. Členské státy při mapování nezbytných oblastí podle potřeby zajistí koordinaci mezi všemi příslušnými vnitrostátními, regionálními a místními orgány a subjekty, včetně provozovatelů sítí.

Členské státy zajistí, aby tyto oblasti, včetně stávajících zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a mechanismů spolupráce, odpovídaly odhadovaným trajektoriím a celkové plánované instalované kapacitě technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů stanovené v jejich vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999.

2. Členské státy při určování oblastí uvedených v odstavci 1 zohlední zejména:

a) dostupnost energie z obnovitelných zdrojů a potenciál pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů u různých druhů technologií v pevninských povrchových, podpovrchových, mořských nebo vnitrozemských vodních oblastech;

b) předpokládanou poptávku po energii s přihlédnutím k potenciální flexibilitě aktivní reakce na poptávku a očekávanému zvýšení účinnosti, jakož i k integraci do energetického systému;

c) dostupnost příslušné energetické infrastruktury, včetně sítí, skladování a dalších nástrojů flexibility, nebo potenciál k vybudování nebo modernizaci takové síťové infrastruktury a skladování.

3. Členské státy upřednostní vícenásobné využití oblastí uvedených v odstavci 1. Projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů musí být slučitelné s již existujícím využitím těchto oblastí.

4. Členské státy pravidelně přezkoumávají a v nutných případech aktualizují oblasti uvedené v odstavci 1 tohoto článku, zejména v souvislosti s aktualizací svých vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999.

Článek 15c

Oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie

1. Do 21. února 2026 členské státy zajistí, aby příslušné orgány přijaly jeden nebo více plánů, které jako dílčí část oblastí uvedených v čl. 15b odst. 1 určí oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, a to pro jeden nebo více druhů obnovitelných zdrojů energie. Členské státy mohou vyloučit spalovací zařízení na biomasu a vodní elektrárny. Příslušné orgány v těchto plánech:

a) vymezí dostatečně homogenní pevninské, vnitrozemské vodní a mořské oblasti, v nichž se neočekává, že zavedení určitého druhu nebo určitých druhů obnovitelných zdrojů energie bude mít vzhledem ke zvláštnostem vybrané oblasti významný dopad na životní prostředí, přičemž:

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 135).

▼M2

i) upřednostní umělé a zastavěné plochy, jako jsou střechy a fasády budov, dopravní infrastruktura a její bezprostřední okolí, parkoviště, zemědělské podniky, skládky, průmyslové areály, doly, umělé vnitrozemské vodní útvary, jezera nebo nádrže a případně městské čistírny odpadních vod, a dále znehodnocenou půdu, kterou nelze využívat pro zemědělství;

ii) vyloučí lokality sítě Natura 2000 a oblasti určené v rámci vnitrostátních systémů ochrany přírody a zachování biologické rozmanitosti, oblasti hlavních migračních tras ptáků a mořských savců, jakož i další oblasti stanovené na základě map citlivosti a nástrojů uvedených v bodu iii), s výjimkou umělých a zastavěných ploch nacházejících se v těchto oblastech, jako jsou střechy, parkoviště nebo dopravní infrastruktura;

iii) použijí všechny vhodné a přiměřené nástroje a datové soubory k určení oblastí, v nichž by zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů neměla významný dopad na životní prostředí, včetně mapování citlivosti volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, přičemž zohlední data, jež jsou k dispozici v souvislosti s rozvojem soudržné sítě Natura 2000, jak pokud jde o typy stanovišť a druhy chráněné podle směrnice Rady 92/43/EHS ([1]), tak o ptáky a lokality podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ([2]);

b) stanoví přiměřená pravidla pro určené oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, včetně účinných zmírňujících opatření, která mají být přijata za účelem instalace zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a skladování energie na stejném místě, jakož i zařízení nezbytných pro jejich připojení k soustavě, aby se zabránilo nepříznivému dopadu na životní prostředí, ke kterému by mohlo dojít, nebo pokud to není možné, aby se tyto dopady výrazně omezily, případně aby se zajistilo, aby byla přiměřeně a včas uplatňována vhodná zmírňující opatření s cílem zajistit dodržování povinností stanovených v čl. 6 odst. 2 a čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS, článku 5 směrnice 2009/147/EHS a čl. 4 odst. 1 písm. a) bodu i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ([3]) a zamezilo se zhoršení a bylo dosaženo dobrého ekologického stavu nebo dobrého ekologického potenciálu v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/60/ES.

Pravidla uvedená v bodu b) prvního pododstavce se zaměří na specifika jednotlivých určených oblastí pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, na druh či druhy technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které mají být v jednotlivých oblastech zavedeny, a na zjištěný dopad na životní prostředí.

([1]) Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

▼M2

Dodržování pravidel uvedených v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce a provádění vhodných zmírňujících opatření ze strany jednotlivých projektů povede k předpokladu, že projekty uvedená ustanovení neporušují, aniž by byla dotčena ustanovení čl. 16a odst. 4 a 5 této směrnice. Pokud nová zmírňující opatření, která mají co nejvíce zabránit usmrcování nebo vyrušování druhů chráněných podle směrnic 92/43/EHS a 2009/147/ES nebo jakémukoli jinému dopadu na životní prostředí, nebyla široce testována z hlediska své účinnosti, mohou členské státy povolit jejich použití pro jeden nebo více pilotních projektů po omezenou dobu za předpokladu, že je účinnost těchto zmírňujících opatření pečlivě sledována a že jsou okamžitě podniknuty vhodné kroky, pokud se ukáže, že účinná nejsou.

Příslušné orgány v plánech určujících oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie uvedených v prvním pododstavci vysvětlí posouzení provedené za účelem určení každé určené oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie na základě kritérií stanovených v prvním pododstavci písm. a) a uvedou vhodná zmírňující opatření.

2. Před přijetím podléhají plány určující oblasti vhodné pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie posouzení vlivů na životní prostředí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ([1]) a případně, pokud by pravděpodobně mohly mít významný dopad na lokality sítě Natura 2000, odpovídajícímu posouzení podle čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS.

3. Členské státy rozhodnou o velikosti těchto oblastí pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, a to s ohledem na specifika a požadavky na druh či druhy technologie, pro které tyto oblasti zavádějí. Přestože si členské státy ponechávají pravomoc rozhodnout o velikosti uvedených oblastí, usilují o to, aby jejich celková rozloha byla významná a aby přispívaly k plnění cílů stanovených v této směrnici. Plány určující oblasti vhodné pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie uvedené v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku se zveřejní a pravidelně se podle potřeby přezkoumávají, zejména v souvislosti s aktualizací integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999.

4. Do 21. května 2024 mohou členské státy za oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie prohlásit konkrétní oblasti, které již byly určeny jako oblasti vhodné pro zrychlené zavádění jednoho nebo více druhů technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) tyto oblasti se nacházejí mimo lokality sítě Natura 2000, oblasti určené v rámci vnitrostátních systémů ochrany přírody a zachování biologické rozmanitosti a mimo zmapované migrační trasy ptáků;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

▼M2

b) plány určující tyto oblasti byly podrobeny strategickému posouzení vlivů na životní prostředí podle směrnice 2001/42/ES a případně posouzení podle čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS;

c) projekty nacházející se v těchto oblastech provádějí vhodná a přiměřená pravidla a opatření k řešení nepříznivého dopadu na životní prostředí, ke kterému může dojít.

5. Příslušné orgány použijí na jednotlivé projekty v oblastech pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie povolovací postupy a lhůty uvedené v článku 16a.

Článek 15d

Účast veřejnosti

1. Členské státy zajistí účast veřejnosti na plánech určujících oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie uvedených v čl. 15c odst. 1 prvním pododstavci v souladu s článkem 6 směrnice 2001/42/ES, včetně určení veřejnosti, jež je nebo může být plány dotčena.

2. Členské státy podporují přijetí projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů ze strany veřejnosti prostřednictvím přímé a nepřímé účasti místních komunit na těchto projektech.

Článek 15e

Oblasti pro síťovou a skladovací infrastrukturu nezbytnou pro integraci energie z obnovitelných zdrojů do elektrizační soustavy

1. Členské státy mohou přijmout jeden nebo více plánů za účelem určení zvláštních oblastí pro infrastrukturu potřebnou k realizaci síťových a skladovacích projektů, které jsou nutné pro integraci energie z obnovitelných zdrojů do elektrizační soustavy, pokud se neočekává, že realizace těchto projektů bude mít významný dopad na životní prostředí, nebo pokud lze tyto dopady náležitě zmírnit či, není-li to možné, kompenzovat. Cílem těchto oblastí je podporovat a doplňovat oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie. Uvedené plány:

a) se v případě síťových projektů vyhýbají lokalitám sítě Natura 2000 a oblastem určeným v rámci vnitrostátních systémů ochrany přírody a zachování biologické rozmanitosti, pokud neexistují žádné přiměřené alternativy pro jejich realizaci, přičemž se přihlíží k cílům dané lokality;

b) v případě skladovacích projektů vyloučí lokality sítě Natura 2000 a oblasti určené v rámci vnitrostátních systémů ochrany;

c) zajišťují součinnost s určením oblastí pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie;

d) jsou podrobeny posouzení vlivů na životní prostředí podle směrnice 2001/42/ES a případně posouzení podle čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS a

▼M2

e) stanovují vhodná a přiměřená pravidla, včetně pravidel týkajících se přiměřených zmírňujících opatření, která mají být přijata pro rozvoj síťových a skladovacích projektů, aby se zabránilo nepříznivým vlivům na životní prostředí, ke kterým může dojít, nebo pokud to není možné, aby se tyto vlivy výrazně snížily.

Při přípravě těchto plánů členské státy konzultují příslušné provozovatele infrastruktury.

2. Odchylně od čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 a přílohy I bodu 20 a přílohy II bodu 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ([1]) a odchylně od čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS mohou členské státy za odůvodněných okolností, včetně případů, kdy je to nutné k urychlení zavádění energie z obnovitelných zdrojů za účelem dosažení cílů v oblasti klimatu a energie z obnovitelných zdrojů, osvobodit od posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92/EU a od posouzení důsledků pro lokality sítě Natura 2000 podle čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS a posouzení důsledků pro ochranu druhů podle čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS a podle článku 5 směrnice 2009/147/ES síťové a skladovací projekty, které jsou nezbytné pro integraci energie z obnovitelných zdrojů do elektrizační soustavy, a to za předpokladu, že se dotčený projekt nachází ve zvláštní oblasti pro infrastrukturu určené v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a že splňuje pravidla stanovená v souladu s odst. 1 písm. e) tohoto článku, a to včetně v budoucnu přijatých přiměřených zmírňujících opatření. Členské státy mohou taková osvobození uplatnit i ve vztahu k oblastem pro infrastrukturu určeným před 20. listopadem 2023, pokud byly předmětem posouzení vlivů na životní prostředí v souladu se směrnicí 2001/42/ES. Tyto odchylky se nepoužijí na projekty, které by mohly mít významný vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud o to požádá členský stát, který by mohl být významně zasažen, jak je stanoveno v článku 7 směrnice 2011/92/EU.

3. Pokud členský stát osvobodí podle odstavce 2 tohoto článku síťové a skladovací projekty od posouzení uvedeného v témže odstavci, provedou příslušné orgány tohoto členského státu proces prověření projektů, které se nacházejí ve zvláštních oblastech pro infrastrukturu. Tento proces prověření bude založen na stávajících údajích pocházejících z posouzení vlivů na životní prostředí podle směrnice 2001/42/ES. Příslušné orgány mohou žadatele požádat o poskytnutí doplňujících informací, které má k dispozici. Proces prověření se dokončí do 30 dnů. Jeho cílem je zjistit, zda je vysoce pravděpodobné, že některý z těchto projektů povede k významným nepředvídaným nepříznivým vlivům s ohledem na ekologickou citlivost geografické oblasti, v nichž se nacházejí, které nebyly zjištěny během posuzování environmentálních vlivů plánů určujících zvláštní oblasti pro infrastrukturu na životní prostředí prováděného podle směrnice 2001/42/ES a případně podle směrnice 92/43/EHS.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

▼M2

4. Pokud je při procesu prověřování zjištěno, že projekt s vysokou pravděpodobností povede k významným nepředvídaným nepříznivým vlivům uvedeným v odstavci 3, příslušný orgán na základě stávajících údajů zajistí, aby byla za účelem jejich řešení přijata vhodná a přiměřená zmírňující opatření. Pokud není možné takováto zmírňující opatření uplatnit, příslušný orgán zajistí, aby provozovatel přijal vhodná kompenzační opatření k řešení těchto vlivů, která – nejsou-li k dispozici jiná přiměřená kompenzační opatření – mohou mít podobu peněžní náhrady určené na programy na ochranu druhů s cílem zajistit nebo zlepšit stav dotčených druhů z hlediska ochrany.

5. Pokud integrace energie z obnovitelných zdrojů do elektrizační soustavy vyžaduje projekt na posílení infrastruktury sítě ve zvláštních oblastech pro infrastrukturu nebo mimo tyto oblasti a tento projekt podléhá procesu prověřování podle odstavce 3 tohoto článku nebo určení toho, zda projekt vyžaduje provedení posouzení vlivů na životní prostředí, či podléhá posouzení vlivů na životní prostředí podle článku 4 směrnice 2011/92/EU, omezí se tento proces prověření, určení nebo posouzení vlivů na životní prostředí na potenciální dopady vyplývající ze změny nebo rozšíření ve srovnání s původní infrastrukturou sítě.

Článek 16

Organizace a hlavní zásady povolovacího postupu

1. Povolovací postup pokryje veškerá příslušná správní povolení k výstavbě, modernizaci a provozu zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, včetně těch, jež kombinují různé obnovitelné zdroje energie, tepelných čerpadel a skladování energie na stejném místě, včetně energetických a tepelných zařízení, a zařízení nezbytná pro jejich připojení k soustavě a pro integraci obnovitelných zdrojů energie do sítí vytápění a chlazení, včetně povolení pro připojení k soustavě a posouzení vlivů na životní prostředí, pokud jsou vyžadována. Povolovací postup zahrnuje všechny administrativní fáze od ověření úplnosti žádosti v souladu s odstavcem 2 až po oznámení konečného rozhodnutí o výsledku povolovacího postupu příslušným orgánem nebo orgány.

2. Příslušný orgán potvrdí úplnost žádosti do 30 dnů od jejího obdržení v případě zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů umístěných v oblastech pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie a do 45 dnů v případě zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů umístěných mimo tyto oblasti, nebo pokud žadatel nezaslal všechny informace potřebné ke zpracování žádosti, jej příslušný orgán požádá, aby bez zbytečného odkladu předložil úplnou žádost. Datum potvrzení o úplnosti žádosti příslušným orgánem slouží jako zahájení povolovacího postupu.

3. Členské státy zřídí nebo určí jedno nebo více kontaktních míst. Tato kontaktní místa na žádost žadatele poskytnou poradenství a usnadní žadateli celé řízení o žádosti o správní povolení a povolovací postup. Žadatel není povinen během celého postupu kontaktovat více než jedno kontaktní místo. Kontaktní místo žadatele transparentním způsobem provede postupem pro podání žádosti o udělení správního povolení, včetně kroků týkajících se ochrany životního prostředí, až do vydání

▼M2

jednoho nebo více rozhodnutí příslušnými orgány na konci povolovacího postupu, poskytne mu veškeré nezbytné informace a popřípadě zapojí další správní orgány. Kontaktní místo zajistí, aby byly dodrženy lhůty u povolovacích postupů stanovených v této směrnici. Žadatelé mohou předložit příslušné dokumenty v digitální podobě. Členské státy do 21. listopadu 2025 zajistí, aby byly všechny povolovací postupy prováděny v elektronické podobě.

4. Kontaktní místo zpřístupní manuál postupů pro zhotovitele zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a poskytne tyto informace na internetu, přičemž se zvlášť věnuje rovněž malým projektům v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, projektům samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů a společenstvím pro obnovitelné zdroje energie. Informace na internetu žadatele informují o kontaktním místě příslušném pro danou žádost. Pokud má členský stát více než jedno kontaktní místo, uvede informace zveřejněná na internetu kontaktní místo, které je pro danou žádost příslušné.

5. Členské státy zajistí, aby žadatelé a široká veřejnost měli snadný přístup k jednoduchým řízením pro řešení sporů týkajících se povolovacího postupu a vydávání povolení k výstavbě a provozování zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, včetně případných mechanismů alternativního řešení sporů.

6. Členské státy zajistí, aby správní a soudní opravné prostředky v souvislosti s projektem výstavby zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, připojením tohoto zařízení k síti a zařízeními nezbytnými pro rozvoj sítí energetické infrastruktury, jež jsou nutné pro integraci energie z obnovitelných zdrojů do energetické soustavy, včetně opravných prostředků, které se týkají environmentálních aspektů, podléhaly co nejrychlejšímu správnímu a soudnímu řízení, jež je na příslušné celostátní, regionální a místní úrovni k dispozici.

7. Členské státy poskytnou odpovídající zdroje k zajištění kvalifikovaných zaměstnanců pro své příslušné orgány i pro prohlubování jejich dovedností a rekvalifikaci v souladu s plánovanou instalovanou kapacitou výroby energie z obnovitelných zdrojů stanovenou v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999. Členské státy pomáhají regionálním a místním orgánům, aby usnadnily povolovací postup.

8. Doba trvání povolovacího postupu s výjimkou případů, kdy se shoduje s jinými administrativními fázemi povolovacího postupu, nezahrnuje:

a) dobu, po kterou se budují nebo modernizují zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k soustavě a – s ohledem na zajištění stability, spolehlivosti a bezpečnosti sítě – související nezbytná síťová infrastruktura;

b) dobu potřebnou pro administrativní fáze nezbytné pro významnou modernizaci sítě, která je nutná pro zajištění stability, spolehlivosti a bezpečnosti sítě;

▼M2

c) dobu pro soudní odvolání a postupy a jiná řízení před soudem či tribunálem a mechanismy alternativního řešení sporů, včetně postupů pro vyřizování stížností a mimosoudních odvolání a postupů.

9. Rozhodnutí vyplývající z povolovacích postupů se zveřejní v souladu s platnými právními předpisy.

Článek 16a

Povolovací postup v oblastech pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie

1. Členské státy zajistí, aby povolovací postup uvedený v čl. 16 odst. 1 u projektů týkajících se energie z obnovitelných zdrojů v oblastech vhodných pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie nepřekročil 12 měsíců. V případě projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na moři však povolovací postup nesmí překročit dva roky. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, členské státy mohou tyto lhůty prodloužit až o šest měsíců. Členské státy předkladatele projektu jasně informují o mimořádných okolnostech, které toto prodloužení odůvodňují.

2. Povolovací postup pro modernizaci zařízení na výrobu energie, pro nová zařízení s elektrickou kapacitou nižší než 150 kW, pro skladování energie na stejném místě, včetně energetických a tepelných zařízení, jakož i pro jejich připojení k soustavě, pokud se nacházejí v oblastech vhodných pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, nesmějí překročit šest měsíců. V případě projektů v oblasti větrné energie na moři však povolovací postup nesmí překročit 12 měsíců. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, jako jsou prvořadé bezpečnostní důvody v případě, že má projekt modernizace zásadní dopad na síť nebo na původní kapacitu, velikost nebo výkon zařízení, mohou členské státy tuto šestiměsíční lhůtu prodloužit až o tři měsíce a dvanáctiměsíční lhůtu v případě projektů v oblasti větrné energie na moři až o šest měsíců. Členské státy předkladatele projektu jasně informují o mimořádných okolnostech, které toto prodloužení odůvodňují.

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 5 tohoto článku, odchylně od čl. 4 odst. 2 a přílohy II bodu 3 písm. a), b), d), h) a i) a bodu 6 písm. c) samostatně nebo ve spojení s bodem 13 písm. a) směrnice 2011/92/EU, pokud jde o projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, jsou nové žádosti pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, včetně zařízení kombinujících tyto různé druhy technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a modernizace zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů v určených oblastech vhodných pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie pro příslušnou technologii a skladování energie na stejném místě, jakož i jejich připojení k soustavě osvobozeny od požadavku provést zvláštní posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92/EU, pokud tyto projekty splňují čl. 15c odst. 1 písm. b) této směrnice. Uvedená výjimka se nevztahuje na projekty, které by mohly mít významný vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud o to požádá členský stát, který by mohl být významně zasažen, podle článku 7 směrnice 2011/92/EU.

▼M2

Odchylně od čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS nepodléhají zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce posouzení důsledků pro lokality sítě Natura 2000, pokud tyto projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů splňují pravidla a opatření stanovená v souladu s čl. 15c odst. 1 písm. b) této směrnice.

4. Příslušné orgány provedou proces prověřování žádostí uvedených v odstavci 3 tohoto článku. Cílem tohoto procesu prověřování je zjistit, zda je vysoce pravděpodobné, že některý z těchto projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů povede k významným nepředvídaným nepříznivým vlivům s ohledem na ekologickou citlivost geografické oblasti, v nichž se nacházejí, které nebyly zjištěny během posuzování environmentálních vlivů plánů určujících oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie uvedené v čl. 15c odst. 1 prvním pododstavci této směrnice prováděného podle směrnice 2001/42/ES a případně podle směrnice 92/43/EHS. Cílem tohoto procesu prověřování je rovněž zjistit, zda některý z těchto projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů spadá do působnosti článku 7 směrnice 2011/92/EU z důvodu pravděpodobnosti významných vlivů na životní prostředí v jiném členském státě nebo na žádost členského státu, který by mohl být významně zasažen.

Pro účely tohoto procesu prověřování poskytne předkladatel projektu informace o charakteristikách projektu v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, o jeho souladu s pravidly a opatřeními podle čl. 15c odst. 1 písm. b) pro konkrétní oblast pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, o veškerých dodatečných opatřeních přijatých předkladatelem projektu a o tom, jak tato opatření řeší dopad na životní prostředí. Příslušný orgán může předkladatele projektu požádat o poskytnutí doplňujících informací, které má k dispozici. Proces prověřování týkající se žádostí o nová zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů bude ukončeno do 45 dnů ode dne podání dostatečných informací nezbytných pro tento účel. V případě žádostí o zařízení s elektrickým výkonem nižším než 150 kW a u nových žádostí o modernizaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů bude však proces prověřování ukončen do 30 dnů.

5. Po procesu prověřování jsou žádosti uvedené v odstavci 3 tohoto článku z hlediska životního prostředí schváleny, aniž by bylo nutné výslovné rozhodnutí příslušného orgánu, ledaže příslušný orgán přijme správní rozhodnutí, v němž na základě jasných důkazů řádně odůvodní, že konkrétní projekt s vysokou pravděpodobností povede k významným nepředvídaným nepříznivým vlivům s ohledem na ekologickou citlivost geografické oblasti, v níž se projekt nachází, které nelze zmírnit opatřeními uvedenými v plánech určujících oblasti vhodné pro zrychlené zavádění nebo navrženými předkladatelem daného projektu. Tato rozhodnutí se zveřejní. Tyto projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů podléhají posouzení dopadu na životní prostředí podle směrnice 2011/92/EU a případně posouzení podle směrnice 92/43/EHS, které se provede do šesti měsíců od správního rozhodnutí konstatujícího vysokou pravděpodobnost významných nepředvídaných nepříznivých vlivů. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, může být tato šestiměsíční lhůta prodloužena až o šest měsíců.

▼M2

V případě odůvodněných okolností, včetně případů, kdy je to nezbytné k urychlení zavádění energie z obnovitelných zdrojů za účelem dosažení cílů v oblasti klimatu a energie z obnovitelných zdrojů, mohou členské státy od těchto posouzení osvobodit větrné a solární fotovoltaické projekty.

Pokud členské státy osvobodí větrné a solární fotovoltaické projekty od těchto posouzení, přijme provozovatel přiměřená zmírňující opatření nebo, pokud taková zmírňující opatření nejsou k dispozici, kompenzační opatření, která, pokud nejsou k dispozici jiná přiměřená kompenzační opatření, mohou mít podobu peněžní kompenzace, s cílem tyto nepříznivé vlivy řešit. Pokud mají tyto nepříznivé vlivy dopad na ochranu druhů, zaplatí provozovatel peněžní náhradu určenou na programy na ochranu druhů po dobu provozu zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů s cílem zajistit nebo zlepšit stav postižených druhů z hlediska ochrany.

6. V rámci povolovacího postupu uvedeného v odstavcích 1 a 2 členské státy zajistí, aby neposkytnutí odpovědi ze strany příslušných správních orgánů ve stanovené lhůtě vedlo ke konkrétním průběžným správním krokům, na základě kterých budou tyto žádosti považovány za schválené, s výjimkou případů, kdy konkrétní projekt v oblasti energie z obnovitelných zdrojů podléhá posouzení vlivů na životní prostředí podle odstavce 5 nebo kdy ve vnitrostátním právním systému dotčeného členského státu neexistuje zásada tichého správního schválení. Tento odstavec se nevztahuje na konečná rozhodnutí o výsledku povolovacího postupu, která musí být výslovná. Všechna rozhodnutí se zveřejní.

Článek 16b

Povolovací postup mimo oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie

1. Členské státy zajistí, aby povolovací postup uvedený v čl. 16 odst. 1 u projektů týkajících se energie z obnovitelných zdrojů, které se nacházejí mimo oblasti vhodné pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie nepřekročil dva roky. V případě projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na moři však povolovací postup nesmí překročit tři roky. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, včetně případů, kdy si tyto okolnosti vyžádají prodloužení lhůt pro posouzení podle platných právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí, mohou členské státy kteroukoliv z těchto lhůt prodloužit až o šest měsíců. Členské státy předkladatele projektu jasně informují o mimořádných okolnostech, které takové prodloužení odůvodňují.

2. Pokud je podle směrnice 2011/92/EU nebo 92/43/EHS vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí, provede se v rámci jediného postupu, který kombinuje všechna příslušná posouzení daného projektu v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Je-li takové posouzení vlivů na životní prostředí vyžadováno, vydá příslušný orgán s přihlédnutím k informacím poskytnutým předkladatelem projektu stanovisko k rozsahu a míře podrobnosti informací, které má předkladatel projektu uvést ve zprávě o posouzení vlivů na životní prostředí, přičemž se jejich rozsah již následně nerozšiřuje. Pokud projekt v oblasti energie z obnovitelných zdrojů přijal nezbytná zmírňující opatření, nepovažuje se

▼M2

usmrcování nebo vyrušování druhů chráněných podle čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS a článku 5 směrnice 2009/147/ES za úmyslné. Pokud nová zmírňující opatření, která mají co nejvíce zabránit usmrcování nebo vyrušování druhů chráněných podle směrnic 92/43/EHS a 2009/147/ES nebo jakémukoli jinému dopadu na životní prostředí, nebyla z hlediska své účinnosti široce testována, mohou členské státy povolit jejich použití pro jeden nebo více pilotních projektů po omezenou dobu za předpokladu, že je účinnost těchto opatření pečlivě sledována a že jsou okamžitě přijata vhodná opatření, pokud se ukáže, že uvedená zmírňující opatření nejsou účinná.

Povolovací postup pro modernizaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, pro nová zařízení s elektrickým výkonem nižším než 150 kW a pro skladování energie na stejném místě, jakož i jejich připojení k soustavě, jež se nacházejí se mimo oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, nesmí překročit 12 měsíců, včetně posouzení vlivů na životní prostředí, pokud to vyžadují příslušné právní předpisy. V případě projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na moři však povolovací postup nesmí překročit dva roky. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, mohou členské státy kteroukoliv z těchto lhůt prodloužit až o tři měsíce. Členské státy předkladatele projektu jasně informují o mimořádných okolnostech, které takové prodloužení odůvodňují.

Článek 16c

Urychlení povolovacího postupu u modernizace

1. Pokud modernizace zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů nevede ke zvýšení kapacity zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů o více než 15 % a aniž je dotčeno posouzení případného dopadu na životní prostředí požadované podle odstavce 2, členský stát zajistí, aby tyto povolovací postupy týkající se připojení k přenosové nebo distribuční soustavě nepřekročily tři měsíce od podání žádosti příslušnému subjektu, pokud neexistují odůvodněné obavy o bezpečnost nebo pokud prvky systému nevykazují technickou nekompatibilitu.

2. Pokud modernizace zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů podléhá procesu prověřování uvedenému v čl. 16a odst. 4, určení, zda projekt vyžaduje postup posouzení vlivů na životní prostředí, nebo posouzení vlivů na životní prostředí podle článku 4 směrnice 2011/92/EU, omezí se takový proces prověřování, určení nebo posouzení vlivů na životní prostředí na potenciální dopad vyplývající ze změny nebo rozšíření ve srovnání s původním projektem.

3. Pokud modernizace solárních zařízení nevyžaduje využití dodatečného prostoru a je v souladu s příslušnými opatřeními ke zmírnění dopadů na životní prostředí stanovenými pro původní solární zařízení, je projekt v příslušných případech vyňat ze všech platných požadavků týkajících se provedení procesu prověřování uvedeného v čl. 16a odst. 4, určení, zda vyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí, nebo posouzení vlivů na životní prostředí podle článku 4 směrnice 2011/92/EU.

▼M2

Článek 16d

Povolovací postup pro instalaci solárních energetických zařízení

1. Členské státy zajistí, aby povolovací postup uvedený v čl. 16 odst. 1 pro instalaci solárních energetických zařízení a pro skladování energie na stejném místě, včetně zařízení na výrobu solární energie integrovaných do budov, do stávajících nebo budoucích umělých staveb, s výjimkou umělých vodních ploch, nepřekročil tři měsíce, pokud hlavním cílem těchto umělých staveb není výroba solární energie nebo skladování energie. Odchylně od čl. 4 odst. 2 a přílohy II bodu 3 písm. a) a b), samostatně nebo ve spojení s bodem 13 písm. a) směrnice 2011/92/EU, je taková instalace solárního zařízení případně osvobozena od požadavku provést zvláštní posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice.

Členské státy mohou z působnosti prvního pododstavce vyloučit určité oblasti nebo stavby z důvodu ochrany kulturního nebo historického dědictví, zájmů národní obrany nebo z bezpečnostních důvodů.

2. Členské státy zajistí, aby povolovací postup pro instalaci solárních energetických zařízení o výkonu 100 kW nebo nižším, včetně samospotřebitelů energie z obnovitelných zdrojů a společenství pro obnovitelné zdroje energie, nepřekročil jeden měsíc. Pokud příslušné orgány nebo subjekty neodpoví ve stanovené lhůtě následující po podání úplné žádosti, považuje se povolení za udělené, pokud výkon solárního energetického zařízení nepřesahuje stávající kapacitu připojení k distribuční soustavě.

Pokud použití prahové hodnoty kapacity podle prvního pododstavce vede k významné administrativní zátěži nebo omezením pro provoz rozvodné sítě, mohou členské státy uplatnit nižší prahovou hodnotu kapacity za předpokladu, že tato hodnota je vyšší než 10,8 kW.

Článek 16e

Povolovací postup pro instalaci tepelných čerpadel

1. Členské státy zajistí, aby délka povolovacího postupu pro instalaci tepelných čerpadel s výkonem nižším než 50 MW nepřekročila jeden měsíc. V případě tepelných čerpadel se zemním zdrojem však povolovací postup nesmí překročit tři měsíce.

2. Pokud neexistují důvodné obavy ohledně bezpečnosti, pokud nejsou zapotřebí další práce pro připojení k soustavě nebo pokud neexistuje technická neslučitelnost s prvky systému, členské státy zajistí, aby byla připojení k přenosové nebo distribuční soustavě povolena do dvou týdnů od data oznámení příslušnému subjektu v případě:

a) tepelných čerpadel s elektrickým výkonem do 12 kW a

▼M2

b) tepelných čerpadel instalovaných samospotřebitelem energie z obnovitelných zdrojů s elektrickým výkonem do 50 kW, pokud výkon zařízení na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů samospotřebitele energie z obnovitelných zdrojů činí alespoň 60 % elektrického výkonu tepelného čerpadla.

3. Členské státy mohou z působnosti odstavců 1 a 2 vyloučit určité oblasti nebo stavby z důvodu ochrany kulturního nebo historického dědictví, zájmů národní obrany nebo z bezpečnostních důvodů.

4. Všechna rozhodnutí vyplývající z povolovacího postupu podle odstavců 1 a 2 se zveřejní v souladu s platnými právními předpisy.

Článek 16f

Převažující veřejný zájem

Do 21. února 2024, dokud nebude dosaženo klimatické neutrality, členské státy zajistí, aby se v povolovacím postupu mělo za to, že plánování, výstavba a provoz zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k distribuční soustavě, samotná související distribuční soustava a skladovací zařízení jsou ve veřejném zájmu a slouží veřejnému zdraví a bezpečnosti při zvažování právních zájmů v jednotlivých případech pro účely čl. 6 odst. 4 a čl. 16 odst. 1 písm. c) směrnice 92/43/EHS, čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60/ES a čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/147/ES. V řádně odůvodněných a specifických případech mohou členské státy použití těchto ustanovení omezit na určité části svého území, na určité druhy technologií nebo na projekty určitých technických vlastností v souladu s prioritami stanovenými v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999. Členské státy informují Komisi o takových omezeních a uvedou svoje důvody.

▼B

Článek 17

Postupy pro připojení k síti na základě prostého oznámení

1. Členské státy zavedou postup pro připojení k síti na základě prostého oznámení, kterým se zařízení nebo sdružené produkční jednotky samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů a pilotní projekty s elektrickým výkonem nepřesahujícím 10,8 kW, nebo rovnocennou v případě jiného než třífázového připojení, mají zapojit do sítě po oznámení provozovateli distribuční soustavy.

Provozovatel distribuční soustavy se může během omezeného období od oznámení rozhodnout, že odmítne požadovaný bod připojení k síti nebo navrhne alternativu z důvodu opodstatněných obav z hlediska bezpečnosti nebo technické neslučitelnosti prvků systému. Zařízení nebo sdružená výrobní jednotka mohou být připojeny, pokud provozovatel distribuční soustavy rozhodne kladně nebo nerozhodne do jednoho měsíce od oznámení.

▼B

2. Členské státy mohou povolit využití postupů na základě prostého oznámení zařízením nebo sdruženým výrobním jednotkám s elektrickým výkonem vyšším než 10,8 kW a nepřesahujícím 50 kW, je-li zachována stabilita, spolehlivost a bezpečnost sítě.

Článek 18

Informování a odborná příprava

1. Členské státy zajistí, aby informace o jednotlivých formách podpory byly přístupné všem relevantním aktérům, například spotřebitelům, včetně nízkopříjmových zranitelných spotřebitelů, samospotřebitelům elektřiny z obnovitelných zdrojů, společenstvím pro obnovitelné zdroje, stavitelům, osobám provádějícím instalaci, architektům, dodavatelům vybavení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny, dodavatelům vozidel, ve kterých lze využívat energii z obnovitelných zdrojů, a dodavatelům inteligentních dopravních systémů.

2. Členské státy zajistí, aby dodavatelé vybavení nebo systémů nebo příslušné orgány zpřístupnili informace o čistém zisku, nákladech a energetické účinnosti vybavení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů.

▼M2

3. Členské státy zajistí, aby jejich systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikací byly dostupné pro osoby provádějící instalaci a projektanty všech forem systémů vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů v budovách, průmyslu a zemědělství, pro osoby provádějící instalaci solárních fotovoltaických systémů, včetně skladování energie, a pro osoby provádějící instalaci dobíjecích bodů umožňujících odezvu na straně poptávky. Tyto systémy mohou podle potřeby zohledňovat stávající systémy a struktury a vycházet z kritérií stanovených v příloze IV. Každý členský stát uzná osvědčení udělené jinými členskými státy za osvědčení, jež je v souladu s těmito kritérii.

Členské státy stanoví rámec, který zajistí, aby dostatečný počet vyškolených a kvalifikovaných osob provádějících instalaci technologií uvedených v prvním pododstavci sloužil růstu energie z obnovitelných zdrojů potřebnému k dosažení cílů stanovených v této směrnici.

Aby bylo dosaženo dostatečného počtu osob provádějících instalaci a projektantů, členské státy zajistí, aby byly k dispozici dostatečné školicí programy vedoucí k osvědčování nebo ke kvalifikaci vztahujícím se na technologie vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů, solární fotovoltaické systémy, včetně skladování energie, a dobíjecí body umožňující odezvu na straně poptávky a jejich nejnovějších inovativní řešení, přičemž tyto programy musí být v souladu s jejich systémy osvědčování nebo rovnocennými systémy kvalifikací. Členské státy zavedou opatření na podporu účasti na těchto školicích programech, a to zejména malých a středních podniků a osob samostatně výdělečně činných. Členské státy mohou uzavřít dobrovolné dohody s příslušnými poskytovateli a prodejci technologií o vyškolení dostatečného počtu osob provádějících instalaci, které mohou být založeny na odhadech prodeje, v nejnovějších inovativních řešeních a technologiích dostupných na trhu.

▼M2

Pokud členské státy zjistí značný rozdíl mezi dostupným a nezbytným počtem vyškolených a kvalifikovaných osob provádějících instalaci zařízení, přijmou opatření k řešení tohoto nedostatku.

4. Členské státy zpřístupní veřejnosti informace o systémech osvědčování nebo rovnocenných systémech kvalifikace, které jsou uvedeny v odstavci 3. Členské státy rovněž veřejnosti transparentním a snadno přístupným způsobem zpřístupní pravidelně aktualizovaný seznam osob provádějících instalaci, které mají osvědčení nebo kvalifikaci v souladu s odstavcem 3.

▼B

5. Členské státy zajistí pokyny pro všechny relevantní aktéry, zejména pro projektanty a architekty, aby mohli při plánování, projektování, výstavbě a renovaci průmyslových, obchodních nebo obytných oblastí řádně posoudit optimální kombinaci energie z obnovitelných zdrojů, vysoce účinných technologií a dálkového vytápění a chlazení.

6. Členské státy, ve vhodných případech za účasti místních a regionálních orgánů, vypracují vhodné informační, osvětové, poradenské nebo školicí programy s cílem informovat občany o tom, jak mají uplatňovat svá práva aktivních zákazníků, a o přínosech a účelnosti, včetně technických a finančních aspektů, rozvoje a využívání energie z obnovitelných zdrojů, a to i prostřednictvím samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů nebo v rámci společenství pro obnovitelné zdroje.

Článek 19

Záruky původu energie z obnovitelných zdrojů

1. Členské státy zajistí, aby pro účely poskytnutí dokladu konečnému spotřebiteli o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů na skladbě zdrojů energie dodavatele a na energii dodávané zákazníkům na základě smluv nabízených s odkazem na spotřebu energie z obnovitelných zdrojů mohl být původ energie z obnovitelných zdrojů zaručen ve smyslu této směrnice v souladu s objektivními, transparentními a nediskriminačními kritérii.

▼M2

2. Za tím účelem členské státy zajistí, aby byla vydána záruka původu na základě žádosti výrobce energie z obnovitelných zdrojů, včetně plynných obnovitelných paliv nebiologického původu, jako vodík, pokud se členské státy pro účely zohlednění tržní hodnoty záruky původu nerozhodnou, že takovou záruku původu nevydají výrobci, který obdrží finanční podporu z režimu podpory. Členské státy mohou stanovit, že záruky původu budou vydávány i na energii z neobnovitelných zdrojů. Na vydávání záruk původu se může vztahovat limit na minimální kapacitu. Záruka původu se standardně vystavuje pro 1 MWh. Je-li to vhodné, může být tato standardní velikost rozdělena na menší části za předpokladu, že každá taková část představuje násobek 1 Wh. Pro každou jednotku vyrobené energie je možné vydat jen jednu záruku původu.

▼B

Členské státy zajistí, aby tatáž jednotka energie z obnovitelných zdrojů byla zohledněna pouze jednou.

▼M2

Pro malá zařízení s výkonem nižším než 50 kW a pro společenství pro obnovitelné zdroje se zavádí zjednodušený registrační postup a snížené registrační poplatky.

▼B

Členské státy zajistí, aby byla tržní hodnota záruk původu náležitě zohledněna v příslušném režimu podpory, pokud výrobce přijímá finanční podporu z režimu podpory.

Předpokládá se, že tržní hodnota záruk původu byla náležitě zohledněna, pokud:

a) je finanční podpora poskytnuta na základě výběrového řízení nebo systému obchodovatelných ekologických certifikátů;

b) je tržní hodnota záruk původu administrativně zohledněna v míře finanční podpory, nebo

▼M2

c) pokud záruky původu nejsou vydány přímo výrobci, ale dodavateli nebo spotřebiteli, který energii kupuje za konkurenčních podmínek nebo na základě dlouhodobé smlouvy o nákupu energie z obnovitelných zdrojů.

▼B

Aby byla tržní hodnota záruk původu zohledněna, mohou se členské státy mimo jiné rozhodnout, že vydají výrobci záruku původu a okamžitě ji zruší.

Záruka původu nemá žádný význam z hlediska dodržování článku 3 členským státem. Převody záruk původu, samostatně nebo spolu s fyzickým přenosem energie, nemají vliv na rozhodnutí členských států použít statistické převody, společné projekty nebo společné režimy podpory za účelem dodržení článku 3 či pro výpočet hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů podle článku 7.

▼M2

3. Pro účely odstavce 1 platí záruky původu pro transakce po dobu 12 měsíců od výroby příslušné jednotky energie. Členské státy zajistí, aby všechny záruky původu, které nebyly zrušeny, skončily nejpozději 18 měsíců od výroby příslušné jednotky energie. Záruky původu, jejichž platnost skončila, zahrnou členské státy do výpočtu svého zbytkového energetického mixu.

4. Pro účely poskytování informací podle odstavců 8 a 13 členské státy zajistí, aby energetické podniky záruky původu zrušily nejpozději šest měsíců po skončení jejich platnosti. Mimoto do 21. května 2025 členské státy zajistí, aby údaje o jejich zbytkovém energetickém mixu byly každoročně zveřejňovány.

▼B

5. Na vydání, převod a zrušení záruk původu dohlížejí členské státy nebo určené příslušné orgány. Územní působnost určených příslušných orgánů se nesmí překrývat a tyto orgány musí být nezávislé na činnostech výroby, obchodu a dodávky.

6. Členské státy nebo určené příslušné orgány zavedou vhodné mechanismy s cílem zajistit, aby záruky původu byly vydávány, převáděny a rušeny elektronickou cestou a aby byly přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu. Členské státy a určené příslušné orgány zajistí, aby požadavky, které ukládají, splňovaly normu CEN – EN 16325.

7. V záruce původu musí být uvedeny alespoň:

▼M2

a) zdroj energie, ze kterého byla energie vyrobena, a den zahájení a ukončení její výroby, přičemž může být upřesněno;

   i) v případě plynu z obnovitelných zdrojů, včetně plynných obnovitelných paliv nebiologického původu, a vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů v hodinovém nebo kratším intervalu;

   ii) u elektřiny z obnovitelných zdrojů, interval zúčtování odchylek ve smyslu definice v čl. 2 bodu 15 nařízení (EU) 2019/943;

▼B

b) zda se záruka původu vztahuje na:

   i) elektřinu,

   ii) plyn, včetně vodíku, nebo

   iii) vytápění nebo chlazení;

c) základní údaje, umístění, typ a kapacita zařízení, ve kterém byla energie vyrobena;

d) zda zařízení využilo investiční podporu a zda využilo na jednotku energie jakoukoli jinou formu podpory z vnitrostátního režimu podpory a o jaký druh režimu podpory šlo;

e) datum uvedení zařízení do provozu a

f) datum a země vydání a jedinečné identifikační číslo.

Na zárukách původu ze zařízení s výkonem nižším než 50 kW mohou být uvedeny informace ve zjednodušené podobě.

8. Musí-li dodavatel elektřiny poskytnout doklad o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů ve své skladbě zdrojů energie pro účely čl. 3 odst. 9 písm. a) směrnice 2009/72/ES, učiní tak použitím záruk původu, s výjimkou:

a) podílu své skladby zdrojů energie odpovídajícího případným nezaznamenaným obchodním nabídkám, u nichž dodavatel může využít zbytkového energetického mixu, nebo

▼B

b) případů, kdy členské státy rozhodnou nevydat záruky původu výrobci, jenž přijímá finanční podporu z režimu podpory.

▼M2

Je-li plyn dodáván ze sítě pro vodík nebo zemní plyn, včetně plynných obnovitelných paliv nebiologického původu a biometanu, je dodavatel povinen konečným spotřebitelům prokázat podíl nebo množství energie z obnovitelných zdrojů ve své skladbě zdrojů energie pro účely přílohy I směrnice 2009/73/ES. Dodavatel tak učiní použitím záruk původu s výjimkou:

a) podílu své skladby zdrojů energie odpovídajícího případným nezaznamenaným obchodním nabídkám, u nichž dodavatel může využít zbytkového energetického mixu;

b) případů, kdy členské státy rozhodnou nevydat záruky původu výrobci, jenž přijímá finanční podporu z režimu podpory.

Pokud zákazník spotřebovává plyn ze sítě pro vodík nebo zemní plyn, včetně plynných obnovitelných paliv nebiologického původu a biometanu, jak prokazuje obchodní nabídka dodavatele, členské státy zajistí, aby zrušené záruky původu odpovídaly příslušným charakteristikám sítě.

▼B

Pokud se členské státy dohodly používat záruky původu i pro jiné druhy energie, použijí dodavatelé oznámení stejného druhu záruky původu jako dodané energie. Podobně mohou být záruky původu vytvořené na základě čl. 14 odst. 10 směrnice 2012/27/EU použity ke splnění požadavku na prokázání množství elektřiny vyrobené z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny. Pro účely odstavce 2 tohoto článku, pokud je elektřina vyrobena za použití vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny s využitím obnovitelných zdrojů energie, lze vydat pouze jednu záruku původu, ve které budou uvedeny obě vlastnosti.

9. Členské státy uznají záruky původu vydané jinými členskými státy v souladu s touto směrnicí výhradně k doložení údajů a skutečností uvedených v odstavci 1 a v odst. 7 prvním pododstavci písm. a) až f). Členský stát může odmítnout uznání záruky původu pouze v případě, že má důvodné pochybnosti o její přesnosti, spolehlivosti či pravosti. Toto odmítnutí a jeho odůvodnění oznámí členský stát Komisi.

10. Dojde-li Komise k závěru, že odmítnutí uznání záruky původu je neopodstatněné, může přijmout rozhodnutí, kterým se po daném členském státě požaduje, aby záruku uznal.

11. Členské státy neuznají záruky původu vydané třetí zemí s výjimkou případů, kdy Unie s uvedenou třetí zemí podepsala dohodu o vzájemném uznávání záruk původu vydaných v Unii a kompatibilních systémů záruk původu zavedených v uvedené třetí zemi, a pouze dochází-li k přímému dovozu nebo vývozu energie.

▼B

12. Členské státy mohou v souladu s právem Unie zavést objektivní, transparentní a nediskriminační kritéria pro používání záruk původu v souladu s povinnostmi stanovenými v čl. 3 odst. 9 směrnice 2009/72/ES.

▼M2

13. Komise do 31. prosince 2025 přijme zprávu posuzující možnosti pro zavedení celounijního ekologického označení s cílem podporovat využívání energie z obnovitelných zdrojů vyrobené z nových zařízení. Dodavatelé využívají informace obsažené v zárukách původu s cílem prokázat splnění požadavků takového označení.

13a. Komise sleduje fungování systému záruk původu a do 30. června 2025 posoudí rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou po zárukách původu na trhu a v případě nerovnováhy určí relevantní faktory ovlivňující nabídku a poptávku.

▼B

Článek 20

Přístup k distribučním soustavám a jejich provoz

1. Členské státy tam, kde je to relevantní, posoudí nutnost rozšířit stávající infrastrukturu plynárenské soustavy s cílem usnadnit začlenění plynu z obnovitelných zdrojů.

2. Členské státy tam, kde je to relevantní, vyžadují od provozovatelů přepravní soustavy a provozovatelů distribuční soustavy nacházejících se na jejich území, aby zveřejňovali technická pravidla v souladu s článkem 8 směrnice 2009/73/ES, zejména pokud jde o pravidla pro připojení k soustavě zahrnující požadavky na kvalitu plynu, jeho odorizaci a tlak. Členské státy od provozovatelů přepravní soustavy a provozovatelů distribuční soustavy rovněž vyžadují, aby zveřejnili sazby za připojení pro plyn z obnovitelných zdrojů založené na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích.

▼M2

3. Členské státy tam, kde je to relevantní a kde to vyplyne z posouzení nezbytnosti výstavby nové infrastruktury pro dálkové vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů za účelem dosažení celkového cíle Unie podle čl. 3 odst. 1 této směrnice, které je obsaženo v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a v souladu s přílohou I uvedeného nařízení, učiní nezbytné kroky k rozvoji účinné infrastruktury pro dálkové vytápění a chlazení s cílem podporovat vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů, například solární tepelné energie, fotovoltaické solární energie, tepelných čerpadel poháněných elektřinou z obnovitelných zdrojů energie využívajících energii okolního prostředí a geotermální energii, dalších technologií geotermální energie, biomasy, bioplynu, biokapalin a energie z odpadního tepla a chladu, tam, kde je to možné v kombinaci s akumulací tepelné energie, systémy pro odezvu na straně poptávky a kogeneračními zařízeními.

▼M2

Článek 20a

Usnadnění integrace elektřiny z obnovitelných zdrojů do systému

1. Členské státy vyžadují, aby provozovatelé přenosových soustav a, mají-li tyto údaje k dispozici, provozovatelé distribučních soustav na svém území poskytovali co nejpřesněji v intervalech, které se rovnají četnosti vypořádání tržních transakcí, avšak nepřesahujících jednu hodinu, údaje o podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů a o obsahu emisí skleníkových plynů v dodané elektřině v každé nabídkové zóně, a to s předběžnými odhady, jsou-li k dispozici. Členské státy zajistí, aby provozovatelé distribučních soustav měli přístup k potřebným údajům. Pokud provozovatelé distribučních soustav nemají podle vnitrostátních právních předpisů přístup ke všem potřebným údajům, použijí stávající systém hlášení údajů v rámci Evropské sítě provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav v souladu s ustanoveními směrnice (EU) 2019/944. Členské státy podpoří modernizaci inteligentních sítí za účelem lepšího sledování rovnováhy sítě a zpřístupní údaje v reálném čase.

Je-li to technicky možné, provozovatelé distribučních soustav rovněž zpřístupní anonymizované a souhrnné údaje o potenciálu z hlediska reakce na poptávku a o elektřině z obnovitelných zdrojů vyrobené a dodané do sítě samospotřebiteli a společenstvími pro obnovitelné zdroje.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 musí být zpřístupněny digitálně tak, aby byla zajištěna interoperabilita na základě harmonizovaných formátů údajů a standardizovaných datových sad, aby je mohli nediskriminačním způsobem používat účastníci trhu s elektřinou, agregátoři, spotřebitelé a koneční uživatelé a aby je bylo možné číst pomocí elektronických komunikačních zařízení, jako jsou inteligentní měřicí systémy, dobíjecí body pro elektrická vozidla, systémy vytápění a chlazení a systémy hospodaření s energií v budovách.

3. Kromě požadavků stanovených v nařízení (EU) 2023/1542 členské státy zajistí, aby výrobci domácích a průmyslových baterií umožnili v reálném čase přístup k informacím o základním systému řízení baterií, včetně kapacity baterie, technického stavu, stavu nabití a nastavení výkonu, vlastníkům a uživatelům baterií, jakož i třetím stranám jednajícím s výslovným souhlasem těchto majitelů a uživatelů jejich jménem, jako jsou podniky spravující energii v budovách a účastníci trhu s elektřinou, a to za nediskriminačních podmínek, bez jakýchkoli nákladů a v souladu s pravidly pro ochranu údajů.

Nad rámec dalších požadavků týkajících se schvalování typu a dozoru nad trhem, stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ([1]) členské státy přijmou opatření požadující, aby výrobci vozidel vlastníkům a uživatelům elektrických vozidel, jakož i třetím stranám jednajícím jménem vlastníků a uživatelů, jako jsou účastníci trhu s elektřinou a poskytovatelé služeb elektromobility, poskytovali v reálném čase, nediskriminačním způsobem, bezplatně a v souladu s pravidly pro ochranu údajů palubní údaje týkající se technického stavu baterie, stavu nabití baterie, nastavení výkonu baterie a její kapacity a polohy elektrických vozidel, je-li to vhodné.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a (ES) č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES (Úř. věst. L 151, 14.6.2018, s. 1).

▼M2

4. Kromě požadavků stanovených v nařízení (EU) 2023/1804 členské státy nebo jejich určené příslušné orgány zajistí, aby nové a nahrazené neveřejně přístupné běžné dobíjecí body nainstalované na jejich území mohly podporovat funkce inteligentního nabíjení a případně rozhraní s inteligentními měřicími systémy, pokud jsou zavedeny členskými státy, a funkce obousměrného nabíjení v souladu s požadavky čl. 15 odst. 3 a 4 uvedeného nařízení.

5. Kromě požadavků stanovených v nařízení (EU) 2019/943 a ve směrnici (EU) 2019/944 členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační rámec umožnil účast malých nebo mobilních systémů, jako jsou domácí baterie a elektrická vozidla a další malé decentralizované zdroje energie, na trzích s elektřinou, včetně řízení přetížení a poskytování služeb flexibility a vyrovnávání, a to i prostřednictvím agregace. Za tímto účelem vymezí členské státy na základě technických charakteristik těchto systémů a v úzké spolupráci se všemi účastníky trhu a regulačními orgány technické požadavky pro účast na trzích s elektřinou.

Členské státy zajistí rovné podmínky a nediskriminační účast na trzích s elektřinou pro malá decentralizovaná energetická aktiva nebo mobilní systémy.

▼B

Článek 21

Samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé byli oprávněni stát se samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Členské státy zajistí, aby byli samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů, individuálně nebo prostřednictvím agregátorů, oprávněni:

a) vyrábět elektřinu z obnovitelných zdrojů, včetně výroby pro vlastní spotřebu, skladovat a prodávat svou přebytečnou produkci elektřiny z obnovitelných zdrojů, a to i prostřednictvím smluv o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, dodavatelů elektřiny a ujednání o přímém obchodování, aniž by se na ně vztahovaly:

   i) diskriminační nebo nepřiměřené postupy a poplatky a síťové poplatky neodrážející náklady v souvislosti s elektřinou, kterou z distribuční soustavy odebírají nebo do ní dodávají;

▼B

ii) diskriminační nebo nepřiměřené postupy a jakékoli poplatky nebo platby v souvislosti s elektřinou z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili a která zůstává v jejich prostorách;

b) instalovat a provozovat systémy skladování elektřiny v kombinaci se zařízeními na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů pro samospotřebu, aniž by se na ně vztahovaly jakékoli dvojí poplatky, včetně síťových poplatků, za uskladněnou elektřinu, která zůstává v jejich prostorách;

c) zachovat si práva a povinnosti jako koneční spotřebitelé;

d) obdržet odměnu, a to případně i prostřednictvím režimů podpory, za elektřinu z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili a kterou dodávají do distribuční soustavy, jež odráží tržní hodnotu této elektřiny a jež může zohlednit její dlouhodobou hodnotu pro distribuční soustavu, životní prostředí a společnosti.

3. Členské státy mohou uplatnit nediskriminační a přiměřené poplatky a platby na samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů v souvislosti s elektřinou z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili a která zůstává v jejich prostorách, v jednom nebo více z těchto případů:

a) je-li elektřina z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili, účinně podporována prostřednictvím režimů podpory, a to pouze v rozsahu, který neohrožuje ekonomickou životaschopnost projektu a pobídkový účinek takové podpory;

b) od 1. prosince 2026, překročí-li celkový podíl zařízení pro samospotřebu 8 % celkového instalovaného výkonu elektřiny členského státu, je-li prostřednictvím analýzy nákladů a přínosů provedené národním regulačním orgánem uvedeného členského státu otevřeným, transparentním a účastnickým postupem, prokázáno, že ustanovení. 2 písm. a) bodu ii) buď vedlo ke značně nepřiměřené zátěži pro dlouhodobou finanční udržitelnost elektrizační soustavy, nebo vytváří pobídku, jež překračuje objektivní potřebu k dosažení nákladově efektivního zavádění energie z obnovitelných zdrojů, a že tato zátěž nebo pobídka nemohou být minimalizovány přijetím jiných přiměřených opatření; nebo

c) je-li elektřina z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili, vyráběna v zařízeních s celkovým instalovaným výkonem vyšším než 30 kW.

4. Členské státy zajistí, aby samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů nacházející se v téže budově, včetně budov s více bytovými jednotkami, byli oprávněni se společně zapojit do činností stanovených v odstavci 2 a bylo jim umožněno sdílet energii z obnovitelných zdrojů vyrobenou v jejich prostorách nebo v prostorách mezi nimi, aniž jsou dotčeny síťové a jiné příslušné poplatky, odvody a daně vztahující se na každého dotčeného samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů. Členské státy mohou rozlišovat mezi jednotlivými samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů a společně jednajícími samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů. Jakékoli takové rozlišení musí být přiměřené a řádně odůvodněné.

▼B

5. Zařízení samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů může vlastnit nebo spravovat třetí strana, pokud jde o instalaci, provoz, včetně měření, a údržbu, za předpokladu, že se na tuto třetí stranu i nadále vztahují pokyny pro samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů. Třetí strana samotná není považována za samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů.

6. Členské státy zavedou rámec umožňující podporovat a usnadňovat rozvoj samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů na základě posouzení stávajícího potenciálu a neodůvodněných překážek samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů na svých územích a ve svých elektrizačních soustavách. Tento rámec musí mimo jiné:

a) řešit otázku přístupnosti samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů pro všechny konečné zákazníky, včetně zákazníků v nízkopříjmových nebo zranitelných domácnostech;

b) řešit otázku neodůvodněných překážek pro financování projektů na trhu a opatření k usnadnění přístupu k financování;

c) řešit otázky jiných neodůvodněných regulačních překážek bránících samospotřebě elektřiny z obnovitelných zdrojů, a to i pro nájemce;

d) řešit otázky pobídek pro majitele budov, aby vytvářeli příležitosti k samospotřebě elektřiny z obnovitelných zdrojů, včetně příležitostí pro nájemce;

e) udělit samospotřebitelům elektřiny z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili a dodávají do distribuční soustavy, nediskriminační přístup k relevantním stávajícím režimům podpory, jakož i ke všem segmentům trhů s elektřinou;

f) zajistit, aby se samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů odpovídajícím a vyváženým způsobem podíleli na sdílení celkových nákladů na soustavu, je-li elektřina dodávána do distribuční soustavy.

Členské státy zahrnou souhrn politik a opatření tohoto rámce a posouzení jejich provádění do svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu a do navazujících zpráv o pokroku podle nařízení (EU) 2018/1999.

7. Tímto článkem nejsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU.

Článek 22

Společenství pro obnovitelné zdroje

1. Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci, a zejména domácnosti, byli oprávněni zapojovat se do společenství pro obnovitelné zdroje a přitom si zachovali svá práva či povinnosti jako koneční zákazníci, aniž by se na ně vztahovaly neodůvodněné nebo diskriminační podmínky nebo postupy, které by bránily jejich účasti ve společenství pro obnovitelné zdroje, za podmínky, že v případě soukromých podniků taková účast nepředstavuje jejich hlavní obchodní nebo profesní činnost.

▼B

2. Členské státy zajistí, aby společenství pro obnovitelné zdroje byla oprávněna:

a) vyrábět, spotřebovávat, skladovat a prodávat energii z obnovitelných zdrojů, mimo jiné i prostřednictvím smluv o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů;

b) sdílet ve svém rámci energii z obnovitelných zdrojů, která je vyrobena výrobními jednotkami vlastněnými tímto společenstvím, při splnění ostatních požadavků stanovených v tomto článku a při zachování práv a povinností členů společenství pro obnovitelné zdroje jako zákazníků;

c) vstupovat bez diskriminace na všechny vhodné trhy s elektřinou jak přímo, tak prostřednictvím agregace.

3. Členské státy vyhodnotí stávající překážky a potenciál rozvoje společenství pro obnovitelné zdroje na svém území.

4. Členské státy zavedou rámec umožňující podporovat a usnadňovat rozvoj společenství pro obnovitelné zdroje. Tento rámec zajišťuje především, aby:

a) byly odstraněny neodůvodněné regulační a administrativní překážky omezující společenství pro obnovitelné zdroje;

b) se na společenství pro obnovitelné zdroje, která dodávají energii nebo poskytují služby agregace či jiné obchodní energetické služby, vztahovaly příslušné předpisy pro tyto činnosti;

c) příslušný provozovatel distribuční soustavy spolupracoval se společenstvími pro obnovitelné zdroje za účelem usnadnění přenosu energie v rámci těchto společenství;

d) se na společenství pro obnovitelné zdroje vztahovaly spravedlivé, přiměřené a transparentní postupy, včetně postupů pro registraci a udělování licencí, a síťové poplatky odrážející náklady, jakož i příslušné poplatky, odvody a daně, čímž se zajistí, aby tato společenství přiměřeným a vyváženým způsobem přispívala ke sdílení celkových nákladů na systém v souladu s transparentní analýzou nákladů a přínosů distribuovaných zdrojů energie vypracovanou příslušnými orgány členských států;

e) společenství pro obnovitelné zdroje podléhala nediskriminačnímu zacházení s ohledem na své činnosti, práva a povinnosti jako konečných zákazníků, výrobců, dodavatelů, provozovatelů distribučních soustav nebo jiných účastníků trhu;

f) účast ve společenstvích pro obnovitelné zdroje byla dostupná všem spotřebitelům, včetně spotřebitelů v nízkopříjmových nebo zranitelných domácnostech;

g) byly k dispozici nástroje pro usnadnění přístupu k financování a k informacím;

h) se veřejným orgánům dostávalo regulační podpory a podpory v oblasti budování kapacit, pokud jde o podporu a zřizování společenství pro obnovitelné zdroje a pokud jde o přímou účast těchto orgánů ve společenstvích;

▼B

i) existovala pravidla k zajištění rovného a nediskriminačního zacházení se spotřebiteli, kteří se účastní společenství pro obnovitelné zdroje.

5. Hlavní prvky podpůrného rámce uvedeného v odstavci 4 a jeho provádění musí být součástí aktualizací integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu členských států a zpráv o pokroku podle nařízení (EU) 2018/1999.

6. Členské státy mohou stanovit, že společenství pro obnovitelné zdroje jsou přístupná přeshraniční účasti.

7. Aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, zohlední členské státy zvláštnosti společenství pro obnovitelné zdroje při vypracovávání režimů podpory, aby jim umožnily soutěžit o podporu za stejných podmínek jako ostatním účastníkům trhu.

▼M2

Článek 22a

Všeobecné rozšíření energie z obnovitelných zdrojů do průmyslu

1. Členské státy usilují o zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie v objemu energetických zdrojů využívaných pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslovém sektoru o orientační nárůst ve výši nejméně 1,6 procentního bodu jako ročního průměru vypočítaného za období 2021 až 2025 a 2026 až 2030.

Členské státy mohou do průměrného ročního nárůstu uvedeného v prvním pododstavci započítat odpadní teplo a chlad až do 0,4 procentního bodu za předpokladu, že odpadní teplo a chlad jsou dodávány z účinného dálkového vytápění a chlazení, s výjimkou sítí, které dodávají teplo pouze do jedné budovy, nebo kde se veškerá tepelná energie spotřebovává výhradně na místě a kde se tepelná energie neprodává. Pokud se tak rozhodnou, zvýší se průměrný roční nárůst uvedený v prvním pododstavci o polovinu procentního podílu započítaného odpadního tepla a chladu.

Členské státy zahrnou politiky a plánovaná a přijatá opatření k dosažení tohoto orientačního zvýšení do svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a do svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 uvedeného nařízení (EU).

Je-li elektrifikace považována za nákladově efektivní možnost, podporují uvedené politiky a opatření elektrifikaci průmyslových procesů založenou na obnovitelných zdrojích. Tyto politiky a opatření usilují o vytvoření příznivých tržních podmínek pro dostupnost ekonomicky životaschopných a technicky proveditelných alternativ v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které nahradí fosilní paliva používaná k průmyslovému vytápění, s cílem snížit využívání fosilních paliv používaných k vytápění s teplotou nižší než 200 °C. Při přijímání těchto politik a opatření členské státy zohlední zásadu „energetická účinnost v první řadě“, účinnost a mezinárodní konkurenceschopnost a potřebu řešit regulační, správní a hospodářské překážky.

▼M2

Členské státy zajistí, aby podíl obnovitelných paliv nebiologického původu používaných pro konečné energetické a neenergetické účely do roku 2030 činil nejméně 42 % vodíku používaného pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslu a do roku 2035 tento podíl činil 60 %. Pro výpočet dotyčného procentního podílu se použijí tato pravidla:

a) pro výpočet jmenovatele se zohlední energetický obsah vodíku pro konečné energetické a neenergetické účely, s výjimkou:

   i) vodíku použitého jako meziprodukt pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv;

   ii) vodíku, který se vyrábí dekarbonizací průmyslového zbytkového plynu a který se používá k nahrazení specifického plynu, z něhož se vyrábí;

   iii) vodíku, který se vyrábí jako vedlejší produkt nebo se získává z vedlejších produktů v průmyslových zařízeních;

b) pro výpočet čitatele se zohlední energetický obsah obnovitelných paliv nebiologického původu spotřebovaných v průmyslovém sektoru pro konečné energetické a neenergetické účely, s výjimkou obnovitelných paliv nebiologického původu používaných jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv;

c) pro výpočet čitatele i jmenovatele se použijí hodnoty týkající se energetického obsahu paliv uvedené v příloze III.

Pro účely pátého pododstavce písm. c) tohoto odstavce a za účelem stanovení energetického obsahu paliv neuvedených v příloze III použijí členské státy k určení výhřevnosti paliv příslušné evropské normy nebo, nebyla-li pro tento účel přijata evropská norma, příslušné normy ISO.

2. Členské státy podporují dobrovolné systémy označování průmyslových výrobků, které jsou prohlašovány za vyrobené pomocí obnovitelné energie a obnovitelných paliv nebiologického původu. Tyto dobrovolné systémy označování uvádějí procentní podíl využité energie z obnovitelných zdrojů nebo obnovitelných paliv nebiologického původu použitých ve fázi získávání surovin a předzpracování, výroby a distribuce vypočítaný na základě metodik stanovených v doporučení Komise (EU) 2021/2279 ([1]), nebo v normě ISO 14067:2018.

([1]) Doporučení Komise (EU) 2021/2279 ze dne 15. prosince 2021 o používání metod stanovení environmentální stopy pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 471, 30.12.2021, s. 1).

▼M2

3. Členské státy ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a ve svých integrovaných vnitrostátních zprávách o pokroku předložených podle článku 17 uvedeného nařízení uvedou množství obnovitelných paliv nebiologického původu, které dle očekávání dovezou a vyvezou. Komise na základě těchto zpráv vypracuje strategii Unie pro dovážený a domácí vodík s cílem podpořit evropský trh s vodíkem, jakož i domácí výrobu vodíku v Unii a podpořit provádění této směrnice a dosažení cílů v ní stanovených, přičemž náležitě zohlední bezpečnost dodávek a strategickou autonomii Unie v oblasti energetiky a rovné podmínky na celosvětovém trhu s vodíkem. Členské státy ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a ve svých integrovaných vnitrostátních zprávách o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 uvedeného nařízení uvedou, jak hodlají přispět k této strategii.

Článek 22b

Podmínky pro snížení cíle pro využívání obnovitelných paliv nebiologického původu v průmyslu

1. Členský stát může v roce 2030 snížit příspěvek obnovitelných paliv nebiologického původu používaných pro konečné energetické a neenergetické účely uvedené v čl. 22a odst. 1 pátém pododstavci o 20 % v roce 2030, pokud:

a) tento členský stát úspěšně směřuje k dosažení svého vnitrostátního příspěvku k závaznému celkovému cíli Unie stanovenému v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci, který je přinejmenším rovnocenný jeho očekávanému vnitrostátnímu příspěvku v souladu se vzorcem uvedeným v příloze II nařízení (EU) 2018/1999; a

b) podíl vodíku – nebo jeho derivátů – vyrobeného z fosilních paliv, který je v tomto členském státě spotřebováván, nepřesahuje 23 % v roce 2030 a 20 % v roce 2035.

Není-li některá z uvedených podmínek splněna, snížení uvedené v prvním pododstavci se přestane uplatňovat.

2. Pokud členský stát uplatní snížení uvedené v odstavci 1, oznámí to Komisi spolu se svými integrovanými vnitrostátními plány v oblasti energetiky a klimatu předloženými podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a v rámci svých integrovaných zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 nařízení (EU) 2018/1999. Oznámení obsahuje informace o aktualizovaném podílu obnovitelných paliv nebiologického původu a všechny příslušné údaje prokazující, že jsou splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku.

Komise sleduje situaci v členských státech, které využívají snížení, s cílem ověřit průběžné plnění podmínek uvedených v odst. 1 písm. a) a b).

▼B

Článek 23

Všeobecné rozšíření energie z obnovitelných zdrojů ve vytápění a chlazení

▼M2

1. V zájmu podpory využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení zvýší každý členský stát podíl energie z obnovitelných zdrojů v tomto odvětví o nejméně 0,8 procentního bodu jako ročního průměru vypočítaného za období 2021 až 2025 a o nejméně 1,1 procentního bodu jako ročního průměru vypočítaného za období 2026 až 2030, počínaje podílem energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení dosaženým v roce 2020, vyjádřeným jako podíl na hrubé konečné spotřebě energie v členském státě a vypočteným podle metodiky uvedené v článku 7.

Členské státy mohou do průměrného ročního nárůstu uvedeného v prvním pododstavci započítat až do 0,4 procentního bodu odpadní teplo a chlad. Pokud se tak rozhodnou, zvýší se průměrný roční nárůst o polovinu započítaných procentních bodů odpadního tepla a chladu až po horní hranici 1,0 procentního bodu pro období let 2021–2025 a 1,3 procentního bodu pro období let 2026–2030.

O svém záměru započítat odpadní teplo a chlad a o odhadovaném množství ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 informují členské státy Komisi. Kromě každoročních zvýšení minimálních procentních bodů, jak je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce, usiluje každý členský stát o zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení o další orientační procentní body stanovené v příloze Ia této směrnice.

Členské státy mohou započítat elektřinu z obnovitelných zdrojů používanou k vytápění a chlazení do průměrného ročního nárůstu stanoveného v prvním pododstavci až do limitu 0,4 procentního bodu za předpokladu, že účinnost jednotky zdroje tepla a chladu je vyšší než 100 %. Pokud se tak rozhodnou, zvýší se průměrný roční nárůst o polovinu této elektřiny z obnovitelných zdrojů vyjádřené v procentních bodech až po horní hranici 1,0 procentního bodu pro období let 2021–2025 a 1,3 procentního bodu pro období let 2026–2030.

O svém záměru započítat elektřinu z obnovitelných zdrojů využitou při vytápění a chlazení prostřednictvím zdrojů tepla nebo chladu, jejichž účinnost je vyšší než 100 %, do ročního nárůstu stanoveného v prvním pododstavci informují členské státy Komisi. Členské státy zahrnou odhad kapacit jednotek zdrojů tepla a chladu, jejichž účinnost je vyšší než 100 %, do svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999. Členské státy zahrnou množství elektřiny z obnovitelných zdrojů využité při vytápění a chlazení prostřednictvím jednotek zdrojů tepla a chladu, jejichž účinnost je vyšší než 100 %, do svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 uvedeného nařízení.

▼M2

1a. Pro výpočet podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů využité při vytápění a chlazení pro účely odstavce 1 použijí členské státy průměrný podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů dodané na jejich území v předchozích dvou letech.

1b. Členské státy provedou posouzení svého potenciálu energie z obnovitelných zdrojů a využívání odpadního tepla a chladu v odvětví vytápění a chlazení, případně včetně analýzy oblastí vhodných pro jejich zavádění s nízkým ekologickým rizikem a potenciálu pro malé projekty pro domácnosti. V rámci uvedeného posouzení se analyzuje, jaké technologie jsou dostupné a ekonomicky schůdné pro průmyslové využití a využití v domácnostech, s cílem stanovit milníky a opatření pro zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v oblasti vytápění a chlazení a případně využívání odpadního tepla a chladu prostřednictvím dálkového vytápění a chlazení s cílem zavést dlouhodobou národní strategii pro snížení emisí skleníkových plynů a znečištění ovzduší způsobovaných vytápěním a chlazením. Uvedené posouzení je v souladu se zásadou „energetická účinnost v první řadě“ a je součástí integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a doprovází komplexní posouzení vytápění a chlazení požadované podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2012/27/EU.

▼B

2. ►M2 Pro účely odstavce 1 tohoto článku může každý členský stát při výpočtu svého podílu energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení a jeho průměrného ročního nárůstu podle uvedeného odstavce, včetně dalšího orientačního zvýšení uvedeného v příloze Ia: ◄

▼M2

_____

▼B

b) přesahuje-li podíl energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení 60 %, započítat jakýkoli takový podíl jako splňující průměrný roční nárůst, a

c) přesahuje-li podíl energie z obnovitelných zdrojů ve vytápění a chlazení 50 %, ale nikoli 60 %, započítat jakýkoli takový podíl jako splňující polovinu průměrného ročního nárůstu.

Členské státy mohou při rozhodování o opatřeních na zavádění energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení zohlednit nákladovou efektivnost s ohledem na strukturální překážky vyplývající z vysokého podílu zemního plynu nebo chlazení nebo z rozptýlené struktury osídlení s nízkou hustotou obyvatelstva.

Pokud by tato opatření vedla k nižšímu průměrnému ročnímu zvýšení, než jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, členské státy je zveřejní například prostřednictvím svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu podle článku 20 nařízení (EU) 2018/1999 a poskytnou Komisi odůvodněním včetně důvodů pro výběr opatření uvedených ve druhém pododstavci tohoto odstavce.

▼M2

Členské státy zejména poskytnou vlastníkům nebo nájemcům budov a malým a středním podnikům informace o nákladově efektivních opatřeních a finančních nástrojích ke zlepšení využívání energie z obnovitelných zdrojů v systémech vytápění a chlazení. Členské státy poskytují tyto informace prostřednictvím přístupných a transparentních poradenských nástrojů.

▼B

3. Členské státy mohou na základě objektivních a nediskriminačních kritérií sestavit a zveřejnit seznam opatření a určit a zveřejnit provádějící subjekty, například dodavatele paliv, veřejné subjekty či profesní sdružení, které mají přispívat k průměrnému ročnímu nárůstu uvedenému v odstavci 1.

▼M2

4. Za účelem dosažení průměrného ročního nárůstu uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci členské státy usilují o provedení nejméně dvou z těchto opatření:

a) fyzické začlenění energie z obnovitelných zdrojů nebo odpadního tepla a chladu do energetických zdrojů a paliv dodávaných pro účely vytápění a chlazení;

b) instalace vysoce účinných systémů pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů v budovách, připojení budov k účinným systémům dálkového vytápění a chlazení nebo využití energie z obnovitelných zdrojů nebo odpadního tepla a chladu pro průmyslové procesy vytápění a chlazení;

c) opatření, na která se vztahují obchodovatelné certifikáty dokazující splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 prvním pododstavci prostřednictvím podpory instalačních opatření podle písmene b) tohoto odstavce provedených jiným hospodářským subjektem, jako jsou nezávislá osoba provádějící instalaci technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů nebo společnost energetických služeb poskytující služby pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů;

d) budování kapacit pro vnitrostátní, regionální a místní orgány za účelem zmapování místního potenciálu vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů a plánování a provádění projektů a infrastruktur v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a poskytování příslušného poradenství;

e) vytvoření rámců pro zmírňování rizik s cílem snížit kapitálové náklady na projekty v oblasti vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů a v oblasti odpadního tepla a chladu, které mimo jiné umožní slučování menších projektů a jejich ucelenější propojení s dalšími opatřeními v oblasti energetické účinnosti a renovace budov;

f) podpora smluv o nákupu řešení pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie pro podnikové a kolektivní malé spotřebitele;

g) plánované režimy nahrazování fosilních zdrojů systémů vytápění, systémů vytápění neslučitelných s obnovitelnými zdroji nebo režimy postupného ukončení využívání fosilních paliv s dílčími cíli;

▼M2

h) požadavky na místní a regionální úrovni ohledně plánování tepla z obnovitelných zdrojů zahrnující chlazení;

i) podpora produkce bioplynu a jeho vtláčení do plynárenské sítě namísto jeho využití k výrobě elektřiny;

j) opatření na podporu integrace technologií ukládání tepelné energie do systémů vytápění a chlazení;

k) podpora sítí dálkového vytápění a chlazení založených na obnovitelných zdrojích, zejména společenství pro obnovitelné zdroje, mimo jiné prostřednictvím regulačních opatření, mechanismů financování a podpory;

l) jiná politická opatření s rovnocenným účinkem, včetně fiskálních opatření, režimů podpory nebo jiných finančních pobídek přispívajících k instalaci zařízení na vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů a k rozvoji energetických sítí dodávajících energii z obnovitelných zdrojů pro vytápění a chlazení v budovách a průmyslu.

Při přijímání a provádění těchto opatření členské státy zajistí přístupnost opatření pro všechny spotřebitele, zejména pro ty, kteří žijí v nízkopříjmových nebo zranitelných domácnostech a kteří by jinak nemuseli mít dostatečný počáteční kapitál k jejich využití.

▼B

5. Členské státy mohou k provádění a sledování opatření podle odstavce 3 tohoto článku využít struktury zavedené v rámci vnitrostátních povinných úspor energie uvedených v článku 7 směrnice 2012/27/EU.

6. Jsou-li určeny subjekty podle odstavce 3, členské státy zajistí, aby jejich příspěvek byl měřitelný a ověřitelný a aby tyto subjekty každoročně podávaly zprávy o:

a) celkovém množství energie dodané pro vytápění a chlazení;

b) celkovém množství energie z obnovitelných zdrojů dodané pro vytápění a chlazení;

c) množství odpadního tepla a chladu dodaných pro vytápění a chlazení;

d) podílu energie z obnovitelných zdrojů a odpadního tepla a chladu na celkovém množství energie dodané pro vytápění a chlazení a

e) druhu obnovitelného zdroje energie.

▼B

Článek 24

Dálkové vytápění a chlazení

▼M2

1. Členské státy zajistí, aby byly informace o energetické náročnosti a o podílu energie z obnovitelných zdrojů v jejich soustavách dálkového vytápění a chlazení konečným spotřebitelům poskytovány snadno přístupným způsobem, například ve vyúčtováních, na internetových stránkách dodavatelů nebo na žádost. Informace o podílu energie z obnovitelných zdrojů se vyjádří alespoň jako procentní podíl hrubé konečné spotřeby energie na vytápění a chlazení přidělené zákazníkům dané soustavy dálkového vytápění a chlazení, včetně informací o tom, kolik energie bylo použito k dodání jedné jednotky vytápění zákazníkovi nebo konečnému uživateli.

▼B

2. Členské státy stanoví nezbytná opatření a podmínky, které umožní zákazníkům těch soustav dálkového vytápění nebo chlazení, které nepředstavují účinné dálkové vytápění a chlazení nebo se takovými soustavami nestanou do 31. prosince 2025 na základě plánu schváleného příslušným orgánem, odpojit se ukončením nebo změnou jejich smlouvy s cílem vyrábět si sami teplo nebo chlad z obnovitelných zdrojů.

Je-li ukončení smlouvy spojeno s fyzickým odpojením, může být podmíněno náhradou za náklady přímo vzniklé v důsledku fyzického odpojení a za neodepsaný podíl aktiv potřebných k poskytování tepla nebo chladu tomuto zákazníkovi.

3. Členské státy mohou omezit právo na odpojení ukončením nebo změnou smlouvy v souladu s odstavcem 2 na zákazníky, kteří mohou prokázat, že plánované alternativní řešení dodávek tepla nebo chlazení bude mít významně lepší energetickou náročnost. Posouzení energetické náročnosti alternativního řešení dodávek může vycházet z certifikátu energetické náročnosti.

▼M2

4. Členské státy usilují o zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení orientačně o 2,2 procentního bodu jakožto roční průměr vypočítaný za období 2021 až 2030 počínaje podílem energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení dosaženým v roce 2020, a stanoví za tím účelem ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 nezbytná opatření. Podíl energie z obnovitelných zdrojů se vyjádří jako podíl na hrubé konečné spotřebě energie v dálkovém vytápění a chlazení upravený na normální průměrné klimatické podmínky.

Členské státy mohou do průměrného ročního nárůstu stanoveného v prvním pododstavci započítat elektřinu z obnovitelných zdrojů používanou při dálkovém vytápění a chlazení.

▼M2

O svém záměru započítat elektřinu z obnovitelných zdrojů použitou v dálkovém vytápění a chlazení do ročního nárůstu stanoveného v prvním pododstavci tohoto odstavce informují členské státy Komisi. Členské státy zahrnou odhadované kapacity elektřiny z obnovitelných zdrojů používané při dálkovém vytápění a chlazení do svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999. Členské státy zahrnou množství elektřiny z obnovitelných zdrojů použité při dálkovém vytápění a chlazení do svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 uvedeného nařízení.

4a. Pro výpočet podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů používané při dálkovém vytápění a chlazení pro účely odstavce 4 použijí členské státy průměrný podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů dodané na jejich území v předchozích dvou letech.

Členské státy, jejichž podíl energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení přesahuje 60 %, mohou započítat jakýkoli takový podíl jako splňující průměrný roční nárůst uvedený v odst. 4 prvním pododstavci. Členské státy, jejichž podíl energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu při dálkovém vytápění a chlazení přesahuje 50 % a dosahuje až do 60 %, mohou započítat jakýkoli takový podíl jako splňující polovinu průměrného ročního nárůstu uvedeného v odst. 4 prvním pododstavci.

Členské státy stanoví nezbytná opatření pro provedení průměrného ročního nárůstu uvedeného v odst. 4 prvním pododstavci tohoto článku ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999.

4b. Členské státy zajistí, aby byli provozovatelé soustav dálkového vytápění a chlazení s kapacitou nad 25 MWth podporováni, aby připojovali dodavatele energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu, kteří jsou třetími stranami, nebo v tom, aby nabízeli, že připojí dodavatele, kteří jsou třetími stranami, a nakoupí od nich teplo a chlad vyrobené z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu, na základě nediskriminačních kritérií stanovených příslušným orgánem dotčeného členského státu, pokud tito provozovatelé potřebují učinit jeden či více z těchto kroků:

a) uspokojit poptávku nových zákazníků;

b) nahradit stávající kapacity pro výrobu tepla nebo chladu a

c) rozšířit stávající kapacity pro výrobu tepla nebo chladu.

5. Členské státy mohou provozovateli soustavy dálkového vytápění nebo chlazení povolit, aby odmítl připojení a nákup tepla nebo chladu od externího dodavatele v kterékoli z těchto situací:

a) daná soustava postrádá nezbytnou kapacitu z důvodu jiných dodávek tepla nebo chladu z obnovitelných zdrojů nebo odpadního tepla a chladu;

▼M2

b) teplo nebo chlad od dodavatele, který je třetí stranou, nesplňují technické požadavky nezbytné pro připojení a zajištění spolehlivého a bezpečného provozu soustavy dálkového vytápění a chlazení;

c) provozovatel může prokázat, že by poskytnutí přístupu vedlo k nadměrnému zvýšení nákladů na teplo nebo chlad pro konečné zákazníky ve srovnání s náklady na využívání hlavního místního zdroje tepla nebo chladu, jemuž by teplo a chlad z obnovitelných zdrojů nebo odpadní teplo a chlad konkurovaly;

d) systém provozovatele je účinným dálkovým vytápěním a chlazením.

Členské státy zajistí, aby provozovatel soustavy dálkového vytápění nebo chlazení, pokud odmítá připojit určitého dodavatele vytápění nebo chlazení podle prvního pododstavce, informoval příslušný orgán o důvodech odmítnutí, jakož i o podmínkách, které musí být splněny, a o opatřeních, která musí být v soustavě přijata, aby připojení bylo umožněno. Členské státy zajistí, aby byl zaveden vhodný postup pro nápravu neodůvodněných zamítnutí.

6. Členské státy zavedou v případě potřeby koordinační rámec mezi provozovateli soustav dálkového vytápění a chlazení a potenciálními zdroji odpadního tepla a chladu v průmyslových a terciárních odvětvích s cílem usnadnit využívání odpadního tepla a chladu. Tento koordinační rámec zajistí dialog, pokud jde o využívání odpadního tepla a chladu, zahrnující zejména:

a) provozovatele soustav dálkového vytápění a chlazení;

b) podniky v průmyslovém a terciárním sektoru produkující odpadní teplo a chlad, které lze ekonomicky využít prostřednictvím soustav dálkového vytápění a chlazení, jako jsou datová centra, průmyslové závody, velké obchodní budovy, zařízení pro skladování energie a veřejná doprava;

c) místní orgány odpovědné za plánování a schvalování energetických infrastruktur;

d) vědečtí odborníci zabývající se nejmodernějšími systémy dálkového vytápění a chlazení a

e) společenství pro obnovitelné zdroje zapojená do vytápění a chlazení.

▼B

7. Právo odpojit se ukončením nebo změnou smlouvy v souladu s odstavcem 2 mohou uplatnit jednotliví zákazníci, společné podniky vytvořené zákazníky, nebo strany jednající jménem zákazníků. V případě budov s více bytovými jednotkami lze toto odpojení provést pouze na úrovni celé budovy v souladu s použitelným právem v oblasti bydlení.

▼M2

8. Členské státy zřídí rámec, podle kterého provozovatelé elektroenergetických distribučních soustav nejméně každé čtyři roky posoudí ve spolupráci s provozovateli soustav dálkového vytápění nebo chlazení ve svých oblastech potenciál soustav dálkového vytápění nebo chlazení poskytovat zajištění výkonové rovnováhy a další systémové služby, včetně reakce na poptávku a tepelné akumulace přebytečné elektřiny z obnovitelných zdrojů, a zda by využití zjištěného potenciálu bylo zdrojově a nákladově efektivnější než alternativní řešení.

Členské státy zajistí, aby provozovatelé elektroenergetických přenosových a distribučních soustav řádně zohlednili výsledky posouzení požadovaného podle prvního pododstavce při plánování sítě, investicích do sítě a rozvoji infrastruktury na jejich příslušných územích.

Členské státy usnadní koordinaci mezi provozovateli soustav dálkového vytápění a chlazení a provozovateli elektroenergetických přenosových a distribučních soustav s cílem zajistit, aby se na jejich trzích s elektřinou mohly účastnit vyrovnávací, skladovací a jiné služby flexibility, jako reakce na poptávku, poskytované provozovateli soustav dálkového vytápění a dálkového chlazení.

Členské státy mohou rozšířit požadavky na posuzování a koordinaci podle prvního a třetího pododstavce na provozovatele plynárenských přepravních a distribučních soustav, včetně vodíkových a jiných energetických sítí.

9. Členské státy zajistí, aby byla práva spotřebitelů a pravidla pro provoz soustav dálkového vytápění a chlazení v souladu s tímto článkem jasně definována, veřejně přístupná a vymáhána příslušným orgánem.

10. Od členského státu se nevyžaduje uplatňování odstavců 2 až 9, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

a) jeho podíl dálkového vytápění nebo chlazení není vyšší než 2 % hrubé konečné spotřeby energie na vytápění a chlazení ke dni 24. prosince 2018;

b) jeho podíl dálkového vytápění nebo chlazení je zvýšen na 2 % hrubé konečné spotřeby energie na vytápění a chlazení ke dni 24. prosince 2018 v důsledku rozvoje nových účinných soustav dálkového vytápění a chlazení, na základě jeho integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu předloženého podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a v souladu s ním a posouzení uvedeného v čl. 23 odst. 1b této směrnice;

c) 90 % hrubé konečné spotřeby energie v soustavách dálkového vytápění a chlazení se uskutečňuje v účinném dálkovém vytápění a chlazení.

Článek 25

Zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů a snížení intenzity emisí skleníkových plynů v odvětví dopravy

1. Každý členský stát stanoví povinnost dodavatelů paliv zajistit, že:

▼M2

a) množství obnovitelných paliv a elektřiny z obnovitelných zdrojů dodávané do odvětví dopravy vede k:

i) nejméně 29 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy do roku 2030 nebo

ii) snížení intenzity emisí skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 14,5 % ve srovnání se základní úrovní stanovenou v čl. 27 odst. 1 písm. b) v souladu s orientační trajektorií stanovenou členským státem;

b) společný podíl pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v části A přílohy IX a obnovitelných paliv nebiologického původu na energii dodávané do odvětví dopravy činí v roce 2025 nejméně 1 % a v roce 2030 5,5 %, z čehož podíl obnovitelných paliv nebiologického původu v roce 2030 dosahuje nejméně 1 procentního bodu.

Členské státy se vyzývají, aby na vnitrostátní úrovni stanovily diferencované cíle pro biopaliva a bioplyn vyráběné ze vstupních surovin uvedených v části A přílohy IX a pro obnovitelná paliva nebiologického původu s cílem splnit povinnost stanovenou v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce tak, aby byl u obou paliv podporován a rozšiřován jejich rozvoj.

Členské státy s námořními přístavy usilují o to, aby od roku 2030 dosahoval podíl obnovitelných paliv nebiologického původu na celkovém množství energie dodávané do odvětví námořní dopravy alespoň 1,2 %.

Členské státy ve svých zprávách o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 nařízení (EU) 2018/1999 informují o podílu energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy, včetně odvětví námořní dopravy, jakož i o svém snížení intenzity skleníkových plynů.

Pokud se seznam vstupních surovin uvedený v části A přílohy IX změní v souladu s čl. 28 odst. 6, mohou členské státy svůj minimální podíl pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin v energii dodávané do odvětví dopravy odpovídajícím způsobem zvýšit.

2. Pro výpočet cílů uvedených odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a podílů uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) členské státy:

a) vezmou v úvahu obnovitelná paliva nebiologického původu rovněž tehdy, jsou-li používána jako meziprodukty pro výrobu:

i) konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy nebo

ii) biopaliv, za předpokladu, že se snižování emisí skleníkových plynů dosažené za použití obnovitelných paliv nebiologického původu nezapočítává při výpočtu úspor emisí skleníkových plynů z biopaliv;

▼M2

b) mohou zohlednit bioplyn, který je dodáván do vnitrostátní přenosové a distribuční plynové infrastruktury.

3. Pro výpočet cílů uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) mohou členské státy zohlednit recyklovaná paliva s obsahem uhlíku.

Při stanovení této povinnosti dodavatelů paliv mohou členské státy:

a) osvobodit dodavatele paliv, kteří dodávají elektřinu nebo paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu, od plnění povinnosti, aby tato paliva obsahovala minimální podíl pokročilých biopaliv a bioplynu vyráběných ze surovin uvedených v příloze IX části A;

b) koncipovat povinnost na základě opatření zaměřených na objemy, energetický obsah nebo emise skleníkových plynů;

c) rozlišovat mezi jednotlivými nosiči energie;

d) rozlišovat mezi odvětvím námořní dopravy a jinými odvětvími.

4. Členské státy zavedou mechanismus, který dodavatelům paliv na jejich území umožní výměnu kreditů za dodávky energie z obnovitelných zdrojů do odvětví dopravy. Hospodářské subjekty, které dodávají elektřinu z obnovitelných zdrojů elektrickým vozidlům prostřednictvím veřejných dobíjecích bodů, obdrží kredity bez ohledu na to, zda se na ně vztahuje povinnost stanovená členským státem pro dodavatele paliv, a mohou tyto kredity prodávat dodavatelům paliv, kteří mohou tyto kredity použít ke splnění povinnosti stanovené v odst. 1 prvním pododstavci. Členské státy mohou do uvedeného mechanismu zahrnout soukromé dobíjecí body, pokud lze prokázat, že elektřina z obnovitelných zdrojů dodávaná do těchto soukromých dobíjecích bodů je poskytována výhradně elektrickým vozidlům.

▼B

Článek 26

Zvláštní pravidla pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobená z potravinářských a krmných plodin

▼M2

1. Pro účely výpočtu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů členského státu uvedené v článku 7 a minimálního podílu energie z obnovitelných zdrojů a cíle snížení intenzity emisí skleníkových plynů stanoveného v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) nesmí být podíl biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy spotřebovaných v dopravě, jsou-li vyrobeny z potravinářských a krmných plodin, vyšší o více než jeden procentní bod, než je podíl těchto paliv na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy v daném členském státě v roce 2020 s tím, že podíl konečné spotřeby energie v odvětví dopravy v tomto členském státě představuje nejvýše 7 %.

▼B

Je-li tento podíl v členském státě nižší než 1 %, může být zvýšen na nejvýše 2 % konečné spotřeby energie v odvětvích silniční a železniční dopravy.

Členské státy mohou stanovit nižší limit a mohou rozlišovat pro účely čl. 29 odst. 1 mezi různými biopalivy, biokapalinami a palivy z biomasy vyrobenými z potravinářských a krmných plodin při zohlednění nejlepších dostupných důkazů o dopadu na nepřímou změnu ve využívání půdy. Členské státy mohou například stanovit nižší limit pro podíl z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy vyráběných z olejnin.

▼M2

Je-li v některém členském státě podíl biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy spotřebovaných v dopravě a vyrobených z potravinářských a krmných plodin omezen na podíl nižší než 7 % nebo se některý členský stát rozhodne tento podíl dále omezit, může dotčený členský stát odpovídajícím způsobem snížit minimální podíl energie z obnovitelných zdrojů nebo cíl snížení intenzity emisí skleníkových plynů uvedený v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) s ohledem na příspěvek, kterým by uvedená paliva přispěla k minimálnímu podílu energie z obnovitelných zdrojů nebo úsporám emisí skleníkových plynů. Členské státy za účelem snížení intenzity emisí skleníkových plynů uvažují, že tato paliva uspoří 50 % emisí skleníkových plynů.

2. Pro účely výpočtu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů členského státu uvedené v článku 7 a cíle minimálního podílu energie z obnovitelných zdrojů a snížení intenzity emisí skleníkových plynů stanoveného v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) nesmí být podíl biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy vyrobených z potravinářských a krmných plodin, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, spojených s riziky nepřímé změny ve využívání půdy vyšší než úroveň spotřeby v roce 2019 v daném členském státě, nejsou-li certifikována jako biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy podle tohoto odstavce.

▼B

Od 31. prosince 2023 nejpozději do 31. prosince 2030 tato mezní hodnota postupně klesne na 0 %.

Do 1. února 2019 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o stavu rozšíření celosvětové produkce relevantních potravinářských a krmných plodin.

Do 1. února 2019 Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž doplní tuto směrnici stanovením kritérií pro certifikaci biopaliv, biokapaliny a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy a pro stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku. Tato zpráva a doprovodný akt v přenesené pravomoci musí vycházet z nejlepších dostupných vědeckých údajů.

▼M2

Do 1. září 2023 Komise provede přezkum kritérií stanovených akty v přenesené pravomoci uvedenými ve čtvrtém pododstavci tohoto odstavce na základě nejlepších dostupných vědeckých údajů a přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem změnit případně tato kritéria a doplnit tuto směrnici zařazením trajektorie postupného snížení příspěvku k celkovému cíli Unie podle čl. 3 odst. 1 a k minimálnímu podílu energie z obnovitelných zdrojů a cíli snížení intenzity skleníkových plynů uvedenému v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) u biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy vyráběných ze vstupních surovin, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku. Uvedený přezkum vychází z revidované verze zprávy o rozšíření produkce vstupních surovin předložené v souladu s třetím pododstavcem tohoto odstavce. Uvedená zpráva zejména posoudí, zda by prahová hodnota maximálního podílu průměrného ročního rozšíření celosvětové produkční oblasti s velkou zásobou uhlíku měla být snížena na základě objektivních a vědecky podložených kritérií a s přihlédnutím k cílům a závazkům Unie v oblasti klimatu.

Na základě výsledků posouzení uvedeného v pátém pododstavci Komise případně změní kritéria stanovená v aktu v přenesené pravomoci uvedeném ve čtvrtém pododstavci. Komise i nadále každé tři roky po přijetí aktu v přenesené pravomoci uvedeného ve čtvrtém pododstavci přezkoumává údaje, z nichž uvedený akt v přenesené pravomoci vychází. Komise uvedený akt v přenesené pravomoci v případě potřeby aktualizuje s ohledem na vyvíjející se situaci a nejnovější dostupné vědecké důkazy.

Článek 27

Pravidla pro výpočet v odvětví dopravy a s ohledem na obnovitelná paliva nebiologického původu bez ohledu na jejich konečné použití

1. Pro výpočet snížení intenzity emisí skleníkových plynů podle čl. 25 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) bodu ii) se použijí tato pravidla:

a) úspory emisí skleníkových plynů se vypočítají takto:

i) u biopaliv a bioplynu vynásobením množství těchto paliv dodávaných do všech druhů dopravy jejich úsporami emisí skleníkových plynů stanovenými v souladu s článkem 31;

ii) u obnovitelných paliv nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku vynásobením množství těchto paliv, které je dodáváno pro všechny druhy dopravy, úsporami emisí stanovenými v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 29a odst. 3;

iii) v případě elektřiny z obnovitelných zdrojů vynásobením množství elektřiny z obnovitelných zdrojů, která je dodávána všem druhům dopravy, hodnotou referenčního fosilního paliva EC_F (e) stanovenou v příloze V;

▼M2

b) základní úroveň uvedená v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) bodu ii) se vypočítá do 31. prosince 2030 tak, že se množství energie dodané do odvětví dopravy vynásobí hodnotou referenčního fosilního paliva EF(t) stanovenou v příloze V; od 1. ledna 2031 je základní úrovní uvedenou v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) bodu ii) součet:

i) množství elektřiny z obnovitelných zdrojů, která je dodávána všem druhům dopravy, vynásobené hodnotou referenčního fosilního paliva EF(t) stanovenou v příloze V;

ii) množství elektřiny, která je dodávána všem druhům dopravy, vynásobené hodnotou referenčního fosilního paliva EC_F (e) stanovenou v příloze V;

c) pro výpočet příslušných množství energie se použijí tato pravidla:

i) pro účely výpočtu konečné spotřeby energie dodávané do odvětví dopravy se použijí hodnoty týkající se energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy stanovené příloze III;

ii) pro účely stanovení energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy neuvedených v příloze III použijí členské státy k určení výhřevnosti paliv příslušné evropské normy, nebo, nebyla-li pro tento účel přijata evropská norma, příslušné normy ISO;

iii) množství elektřiny z obnovitelných zdrojů dodávané do odvětví dopravy se určí vynásobením množství elektřiny dodané do tohoto odvětví průměrným podílem elektřiny z obnovitelných zdrojů dodané na území členského státu v předchozích dvou letech, pokud je elektřina získána z přímého připojení k zařízení vyrábějícímu elektřinu z obnovitelných zdrojů a dodávána do odvětví dopravy, kdy se tato elektřina plně započítá jako elektřina z obnovitelných zdrojů a elektřina vyrobená solárním elektrickým vozidlem, která je používána ke spotřebě samotného vozidla, se může plně započítat jako elektřina z obnovitelných zdrojů;

iv) podíl biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v příloze IX části B na energetickém obsahu paliv a elektřiny dodávaných do odvětví dopravy, s výjimkou Kypru a Malty, je omezen na 1,7 %;

d) snížení intenzity emisí skleníkových plynů v důsledku využívání energie z obnovitelných zdrojů se určí tak, že úspora emisí skleníkových plynů vyplývající z používání biopaliv, bioplynu, obnovitelných paliv nebiologického původu a elektřiny z obnovitelných zdrojů dodávané pro všechny druhy dopravy se vydělí základní úrovní. Členské státy mohou zohlednit recyklovaná paliva s obsahem uhlíku.

▼M2

Členské státy mohou v odůvodněných případech mezní hodnotu uvedenou v prvním pododstavci písm. c) bodu iv) tohoto odstavce zvýšit, a to s přihlédnutím k dostupnosti vstupních surovin uvedených v části B přílohy IX. Každé takové zvýšení se oznámí Komisi spolu s jeho odůvodněním a podléhá schválení Komisí.

2. Pro výpočet minimálních podílů uvedených v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) bodu i) a písm. b) se použijí tato pravidla:

a) pro výpočet jmenovatele, tj. množství energie spotřebované v odvětví dopravy, se zohlední všechna paliva a elektřina dodávaná do odvětví dopravy;

b) pro výpočet čitatele, tj. množství energie z obnovitelných zdrojů spotřebované v odvětví dopravy pro účely čl. 25 odst. 1 prvního pododstavce, se zohlední energetický obsah všech druhů energie z obnovitelných zdrojů dodávané do všech druhů dopravy, a to i do mezinárodních námořních zásobníků, na území každého členského státu; členské státy mohou zohlednit recyklovaná paliva s obsahem uhlíku.

c) podíl biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v příloze IX a obnovitelných paliv nebiologického původu se považuje za dvojnásobek jejich energetického obsahu;

d) podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů se započítává jako čtyřnásobek jejího energetického obsahu, je-li dodávána silničním vozidlům, a může být započítáván jako jedenapůlnásobek jejího energetického obsahu, je-li dodávána do odvětví železniční dopravy;

e) podíl pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v části A přílohy IX dodávaných v letecké a námořní dopravě se počítá jako 1,2násobek jejich energetického obsahu a podíl obnovitelných paliv nebiologického původu dodávaných v letecké a námořní dopravě se počítá jako 1,5násobek jejich energetického obsahu;

f) podíl biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v příloze IX části B na energetickém obsahu paliv a elektřiny dodávaných do odvětví dopravy, s výjimkou Kypru a Malty, je omezen na 1,7 %;

g) pro účely výpočtu konečné spotřeby energie dodávané do odvětví dopravy se použijí hodnoty týkající se energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy, stanovené příloze III;

h) pro účely stanovení energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy neuvedených v příloze III použijí členské státy k určení výhřevnosti paliv příslušné evropské normy nebo, nebyla-li pro tento účel přijata evropská norma, použijí se příslušné normy ISO;

▼M2

i) množství elektřiny z obnovitelných zdrojů dodávané do odvětví dopravy se určí vynásobením množství elektřiny dodané do tohoto odvětví průměrným podílem elektřiny z obnovitelných zdrojů dodané na území členského státu v předchozích dvou letech, pokud je elektřina získána z přímého připojení k zařízení vyrábějícímu elektřinu z obnovitelných zdrojů a dodávána do odvětví dopravy, kdy se tato elektřina plně započítá jako elektřina z obnovitelných zdrojů, a elektřina vyrobená solárním elektrickým vozidlem, která je používána ke spotřebě samotného vozidla, se může plně započítat jako elektřina z obnovitelných zdrojů.

Členské státy mohou v odůvodněných případech mezní hodnotu uvedenou v prvním pododstavci písm. e) tohoto odstavce zvýšit, a to s přihlédnutím k dostupnosti vstupních surovin uvedených v části B přílohy IX. Každé takové zvýšení se oznámí Komisi spolu s jeho odůvodněním a podléhá schválení Komisí.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 za účelem změny této směrnice úpravou mezní hodnoty podílu biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v části B přílohy IX na základě posouzení dostupnosti vstupních surovin. Mezní hodnota musí být nejméně 1,7 %. Pokud Komise přijme takový akt v přenesené pravomoci, mezní hodnota stanovená v něm stanovená se po pětiletém přechodném období vztahuje rovněž na členské státy, které od Komise obdržely schválení zvýšit mezní hodnotu v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem nebo odst. 2 druhým pododstavcem tohoto článku, aniž je dotčeno právo členského státu použít tuto novou mezní hodnotu dříve. Členské státy mohou Komisi požádat o nové schválení zvýšení mezní hodnoty stanovené v aktu v přenesené pravomoci v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem nebo odst. 2 druhým pododstavcem tohoto článku.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 za účelem změny této směrnice tím, že přizpůsobí paliva používaná v odvětví dopravy a jejich energetický obsah uvedený v příloze III vědeckotechnickému pokroku.

5. Pro účely výpočtů uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a odst. 2 prvním pododstavci písm. a) se má za to, že množství energie dodané do odvětví námořní dopravy dosahuje podílu nejvýše 13 % na hrubé konečné spotřebě energie tohoto členského státu. V případě Kypru a Malty se má za to, že množství energie spotřebované v odvětví námořní dopravy dosahuje podílu nejvýše 5 % na hrubé konečné spotřebě energie těchto členských států. Tento odstavec se použije do 31. prosince 2030.

6. Je-li pro výrobu paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy používána elektřina, a to buď přímo, nebo pro výrobu meziproduktů, použije se k určení podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů průměrný podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů v zemi výroby ve výši naměřené dva roky před dotčeným rokem.

▼M2

Elektřinu získanou z přímého připojení k zařízení vyrábějícímu elektřinu z obnovitelných zdrojů lze však plně započítat jako elektřinu z obnovitelných zdrojů, pokud je používána pro výrobu paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu, a to za předpokladu, že toto zařízení:

a) vstupuje do provozu ve stejné době jako zařízení vyrábějící paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu nebo později a

b) není připojeno k distribuční soustavě, nebo k distribuční soustavě připojeno je, avšak lze prokázat, že dotčená elektřina byla dodána, aniž by byla odebírána elektřina z distribuční soustavy.

Kromě toho elektřina, která byla odebrána z distribuční soustavy, může být plně započítána jako elektřina z obnovitelných zdrojů, je-li vyrobena výhradně z obnovitelných zdrojů a pokud byly prokázány obnovitelné vlastnosti a splnění dalších náležitých kritérií, čímž se zajišťuje, že obnovitelné vlastnosti této elektřiny budou započítány pouze jednou a v jediné oblasti konečné spotřeby.

Do 31. prosince 2021 Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem doplnit tuto směrnici tím, že stanoví unijní metodiku, v níž budou vymezena podrobná pravidla, podle kterých mají hospodářské subjekty dosáhnout souladu s požadavky stanovenými v druhém a třetím pododstavci tohoto odstavce.

Do 1. července 2028 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí dopad metodiky Unie stanovené v souladu se čtvrtým pododstavcem, včetně dopadu doplňkovosti a časové a zeměpisné souvislosti na výrobní náklady, úsporu emisí skleníkových plynů a energetický systém.

V této zprávě Komise zejména posuzuje dopad na obecnou i cenovou dostupnost obnovitelných paliv nebiologického původu pro průmysl a odvětví dopravy a na schopnost Unie dosáhnout cílů v oblasti obnovitelných paliv nebiologického původu s přihlédnutím ke strategii Unie pro dovážený a domácí vodík podle článku 22a a zároveň minimalizovat nárůst emisí skleníkových plynů v odvětví elektřiny a v celkovém energetickém systému. Pokud v této zprávě dospěje Komise k závěru, že požadavky nezajišťují dostatečnou obecnou a cenovou dostupnost obnovitelných paliv nebiologického původu pro průmysl a odvětví dopravy a významně nepřispívají k úspoře emisí skleníkových plynů, k integraci energetického systému a k dosažení cílů Unie v oblasti obnovitelných paliv nebiologického původu stanovených pro rok 2030, metodiku Unie přezkoumá a případně přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 za účelem změny této metodiky, aby bylo možné provést nezbytnou úpravu kritérií stanovených ve druhém a třetím pododstavci tohoto odstavce s cílem usnadnit rozmach vodíkového průmyslu.

▼B

Článek 28

Další ustanovení týkající se energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy

1. S cílem minimalizovat riziko toho, že by jedna dodávka v Unii byla vykázána více než jednou, posílí členské státy a Komise spolupráci mezi vnitrostátními systémy a mezi vnitrostátními systémy, nepovinnými režimy a ověřovateli zřízenými podle článku 30, která bude případně zahrnovat i výměnu údajů. Pokud má příslušný orgán členského státu podezření, že došlo k podvodu, nebo pokud podvod odhalí, informuje o tom ostatní členské státy.

▼M2

_____

5. Do 30. června 2024 přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem doplnit tuto směrnici tím, že specifikuje metodiku pro určení podílu biopaliv a bioplynu pro dopravu vzniklých zpracováním biomasy ve společném procesu s fosilními palivy.

▼B

6. Do 25. června 2019 a poté každé dva roky Komise vyhodnotí seznam surovin v příloze IX částech A a B za účelem doplnění surovin do seznamu v souladu se zásadami stanovenými v třetím pododstavci.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž změní seznam surovin v příloze IX částech A a B doplněním surovin, nikoli však jejich odstraněním. Suroviny, které mohou být zpracovány pouze pokročilými technologiemi, se doplní do přílohy IX části A. Suroviny, které mohou být zpracovány na biopaliva nebo bioplyn pro dopravu vyspělými technologiemi, se doplní do přílohy IX části B.

Tyto akty v přenesené pravomoci vycházejí z analýzy potenciálu suroviny jakožto suroviny pro výrobu biopaliv nebo bioplynu pro dopravu zohledňující všechny tyto body:

a) zásady oběhového hospodářství a hierarchie způsobů nakládání s odpady zavedené směrnicí 2008/98/ES;

b) unijní kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7;

c) potřebu zabránit účinkům výrazně narušujícím trhy s (vedlejšími) produkty, odpady nebo zbytky;

d) možnost, že přinese značné úspory emisí skleníkových plynů v porovnání s fosilními palivy na základě posouzení životního cyklu emisí;

e) potřebu zabránit nepříznivému ovlivnění životního prostředí a biologické rozmanitosti;

f) potřebu zabránit vytváření dodatečné poptávky po půdě.

▼M2

7. Komise do 31. prosince 2025 v kontextu dvouletého posouzení dosaženého pokroku podle nařízení (EU) 2018/1999 posoudí, zda povinnost týkající se pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobeného ze vstupních surovin uvedených v příloze IX části A této směrnice stanovená v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) této směrnice účinně podněcuje inovace a zajišťuje úspory emisí skleníkových plynů v odvětví dopravy. Komise v tomto posouzení rovněž provede analýzu, zda uplatňování tohoto článku účinně zabraňuje dvojímu započtení energie z obnovitelných zdrojů.

Komise případně předloží návrh na změnu povinnosti týkající se pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobeného ze vstupních surovin uvedených v příloze IX části A stanovené v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. b).

▼B

Článek 29

Kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy

1. Energie z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy se zohlední pro účely uvedené v písmenech a), b) a c) tohoto pododstavce, pouze pokud splňují kritéria udržitelnosti a kritéria úspor emisí skleníkových plynů stanovená v odstavcích 2 až 7 a 10:

▼M2

a) příspěvek k podílu energie z obnovitelných zdrojů členských států a cílům uvedeným v čl. 3 odst. 1, čl. 15a odst. 1, čl. 22a odst. 1, čl. 23 odst. 1, čl. 24 odst. 4 a čl. 25 odst. 1;

▼B

b) posuzování plnění povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů, včetně povinnosti stanovené v článku 25;

c) způsobilost k finanční podpoře na spotřebu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy.

▼M2

Aby však mohly být biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobené z odpadů a zbytků jiných než zbytků ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví zohledněny pro účely uvedené v prvním pododstavci písm. a), b) a c) tohoto odstavce, musí splňovat pouze kritéria úspor emisí skleníkových plynů stanovená v odstavci 10. V případě použití směsného odpadu mohou členské státy od provozovatelů požadovat, aby používali systémy třídění směsného odpadu k odstranění fosilních materiálů. Tento pododstavec se použije rovněž na odpad a zbytky, které jsou nejprve zpracovány na produkt, než jsou dále zpracovány na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy.

▼B

Elektřina, vytápění a chlazení vyrobené z tuhého komunálního odpadu nepodléhají kritériím úspor emisí skleníkových plynů stanoveným v odstavci 10.

▼M2

Paliva z biomasy musí splňovat kritéria udržitelnosti a úspor skleníkových plynů stanovená v odstavcích 2 až 7 a 10, jsou-li použita:

a) v případě paliv z pevné biomasy v zařízeních vyrábějících elektřinu, vytápění a chlazení o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 7,5 MW nebo vyšším;

b) v případě paliv z plynné biomasy v zařízeních vyrábějících elektřinu, vytápění a chlazení o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 2 MW nebo vyšším;

c) v případě zařízení vyrábějících paliva z plynné biomasy s tímto průměrným průtokem biometanu:

   i) více než 200 m^3 ekvivalentu metanu/h, měřeno za standardních podmínek teploty a tlaku, tj. 0 °C a 1 bar atmosférického tlaku;

   ii) pokud se bioplyn skládá ze směsi metanu a nehořlavých jiných plynů, pro průtok metanu se prahová hodnota stanovená v bodu i) přepočítá proporcionálně k objemovému podílu metanu ve směsi.

Členské státy mohou kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů použít na zařízení s nižším celkovým jmenovitým tepelným příkonem nebo průtokem biometanu.

▼B

Kritéria udržitelnosti a kritéria úspor emisí skleníkových plynů stanovená v odstavcích 2 až 7 a 10 se použijí bez ohledu na zeměpisný původ biomasy.

2. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi odpadů a zbytků nikoli z lesnictví, nýbrž ze zemědělské půdy, se zohlední pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) pouze tehdy, pokud provozovatelé nebo vnitrostátní orgány mají zavedeno sledování nebo plány řízení s cílem řešit dopady na kvalitu půdy a uhlík v půdě. Informace o tom, jak jsou dopady sledovány a jak je s nimi nakládáno, se podávají podle čl. 30 odst. 3.

▼M2

3. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi zemědělské biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) nesmějí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti, tj. z půdy, která měla v lednu 2008 nebo později jeden z těchto statusů, a to bez ohledu na to, zda ho stále ještě má, či nikoli:

a) původní les a jiné zalesněné plochy, tj. les a jiné zalesněné plochy s původními druhy, kde nejsou žádné viditelné známky lidské činnosti a kde nejsou významně narušeny ekologické procesy; a pralesy, jak jsou definovány v zemi, kde se les nachází;

▼M2

b) vysoce biologicky rozmanitý les a jiné zalesněné plochy, které jsou druhově bohaté a neznehodnocené a byly příslušným orgánem označeny jako vysoce biologicky rozmanité, ledaže se prokáže, že získávání těchto surovin nezasahovalo do ochrany přírody;

c) oblasti určené:

i) zákonem nebo příslušným orgánem k účelům ochrany přírody, ledaže se prokáže, že produkce těchto surovin nezasahovala do ochrany přírody nebo

ii) k ochraně vzácných nebo ohrožených ekosystémů nebo druhů uznaných mezinárodními dohodami nebo zařazených na seznam sestavený mezivládními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody, jsou-li jako takové uznávány v souladu s čl. 30 odst. 4 prvním pododstavcem, ledaže se prokáže, že produkce těchto surovin nezasahovala do ochrany přírody;

d) vysoce biologicky rozmanité travní porosty o rozloze větší než jeden hektar, totiž:

i) původní travní porosty, které by bez lidského zásahu zůstaly zachovány jako takové a které vykazují přirozené složení druhů a ekologické charakteristiky a procesy nebo

ii) nepůvodní travní porosty, které by bez lidského zásahu nezůstaly zachovány jako takové a které jsou druhově bohaté a neznehodnocené a byly relevantním příslušným orgánem označeny jako vysoce biologicky rozmanité, ledaže se prokáže, že získávání surovin je k uchování statusu vysoce biologicky rozmanitých travních porostů nezbytné; nebo

e) vřesoviště.

Nejsou-li splněny podmínky stanovené v odst. 6 písm. a) bodech vi) a vii), použije se první pododstavec tohoto odstavce, s výjimkou písmene c), rovněž na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyráběná z lesní biomasy.

Komise může přijmout prováděcí akty, v nichž dále upřesní kritéria pro určení toho, na které travní porosty se vztahuje první pododstavec písm. d) tohoto odstavce. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

▼B

4. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi zemědělské biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) nesmějí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s velkou zásobou uhlíku, tj. půdy, která měla v lednu roku 2008 jeden z těchto statusů a již ho nemá:

a) mokřady, tj. půda pokrytá nebo nasycená vodou trvale nebo po významnou část roku;

▼B

b) souvisle zalesněné oblasti, tj. půda o rozloze větší než jeden hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím více než 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů in situ;

c) půda o rozloze větší než jeden hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím 10 až 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů in situ, ledaže je prokázáno, že při uplatnění metodiky stanovené v příloze V části C je zásoba uhlíku v oblasti předtím, než došlo k přeměně půdy a po její přeměně, taková, že by byly splněny podmínky stanovené v odstavci 10 tohoto článku.

Tento odstavce se nepoužije, pokud v době, kdy byla surovina získána, měla půda stejný status jako v lednu 2008.

▼M2

Nejsou-li splněny podmínky stanovené v odst. 6 písm. a) bodech vi) a vii), vztahují se první pododstavec tohoto odstavce, s výjimkou písmen b) a c), a druhý pododstavec tohoto odstavce rovněž na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy.

5. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi zemědělské biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) nesmějí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy, která byla v lednu 2008 rašeliništěm, ledaže se prokáže, že pěstování a získávání surovin nezahrnuje odvodňování dříve neodvodňované půdy. Nejsou-li splněny podmínky stanovené v odst. 6 písm. a) bodech vi) a vii), použije se tento odstavec rovněž na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobená z lesní biomasy.

▼B

6. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) musí splňovat následující kritéria, aby se minimalizovalo riziko využívání lesní biomasy pocházející z neudržitelné výroby:

a) země, v níž byla lesní biomasa vytěžena, má na celostátní nebo nižší úrovni zavedeny právní předpisy použitelné v oblasti těžby, jakož i systémy sledování a vymáhání předpisů, které zajišťují:

i) legalitu provádění těžby;

ii) obnovu lesa ve vytěžených oblastech;

▼M2

iii) ochranu oblastí, které jsou mezinárodním či vnitrostátním právním předpisem nebo příslušným orgánem určeny pro účely ochrany přírody, včetně mokřadů, travních porostů, vřesovišť a rašelinišť, v zájmu zachování biologické rozmanitosti a s cílem zabránit ničení stanovišť;

▼M2

iv) těžba se provádí s ohledem na zachování kvality půdy a biologické rozmanitosti podle zásad udržitelného obhospodařování lesů s cílem předejít nepříznivému dopadu tak, aby se zabránilo těžbě pařezů a kořenů, degradaci původních lesů a pralesů, jak jsou definovány v zemi, kde se les nachází, nebo jejich přeměně na pěstované lesy a těžbě na citlivých půdách; při těžbě se dodržují mezní hodnoty, které jsou stanoveny v zemi, kde se les nachází, pro rozsáhlé holoseče, a místně a ekologicky vhodné prahové hodnoty pro těžbu mrtvé dřevní hmoty a těžba splňuje požadavky na používání systémů těžby dřeva, které minimalizují jakýkoli nepříznivý dopad na kvalitu půdy, včetně zhutňování půdy, a na prvky biologické rozmanitosti a stanoviště;

▼B

v) těžba zachovává nebo zlepšuje dlouhodobou produkční kapacitu lesa;

▼M2

vi) lesy, v nichž se těží lesní biomasa, nerostou na půdě, která má status uvedený v odst. 3 písm. a), b), d) a e), odst. 4 písm. a) a v odstavci 5, přičemž pro určení statusu půdy platí tatáž pravidla, která jsou uvedena v těchto odstavcích a

vii) zařízení vyrábějící biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy vydávají na základě používání vlastních interních postupů prohlášení, jimiž pro účely auditů prováděných podle čl. 30 odst. 3 prokazují, že lesní biomasa není získávána z půdy uvedené v bodu vi) tohoto pododstavce.

▼B

b) nejsou-li důkazy podle písm. a) tohoto odstavce k dispozici, zohlední se biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c), existují-li na úrovni lesnické oblasti získávání surovin systémy hospodaření, které zajišťují:

i) legalitu provádění těžby;

ii) obnovu lesa ve vytěžených oblastech;

▼M2

iii) ochranu oblastí, které jsou mezinárodním či vnitrostátním právním předpisem nebo příslušným orgánem určeny pro účely ochrany přírody, včetně mokřadů, travních porostů, vřesovišť a rašelinišť, ledaže se prokáže, že těžba dané suroviny není v rozporu s uvedenými účely ochrany přírody;

▼M2

iv) provádění těžby s ohledem na zachování kvality půdy a biologické rozmanitosti podle zásad udržitelného obhospodařování lesů s cílem zabránit jakémukoli nepříznivému dopadu tak, aby se zabránilo těžbě pařezů a kořenů, degradaci původních lesů a pralesů, jak jsou definovány v zemi, kde se les nachází, nebo jejich přeměně na pěstované lesy a těžbě na citlivých půdách; provádění těžby v rámci mezních hodnot, které jsou stanoveny v zemi, kde se les nachází, pro rozsáhlé holoseče, a místně a ekologicky vhodných prahových hodnot pro těžbu mrtvé dřevní hmoty a provádění těžby v souladu s požadavky na používání systémů těžby dřeva, které minimalizují jakýkoli nepříznivý dopad na kvalitu půdy, včetně zhutňování půdy, a na prvky biologické rozmanitosti a stanoviště a

▼B

v) že těžba zachovává nebo zlepšuje dlouhodobou produkční kapacitu lesa.

7. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) musí splňovat následující požadavky týkající se využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF):

▼C1

a) země nebo organizace regionální hospodářské integrace původu lesní biomasy je smluvní stranou Pařížské dohody a:

i) předložila Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) vnitrostátně stanovený příspěvek zahrnující emise a pohlcování emisí ze zemědělství, lesnictví a využívání půdy, jenž zaručuje, že změny v zásobě uhlíku spojené s těžbou biomasy jsou započteny do závazku dané země ke snížení nebo omezení emisí skleníkových plynů, jak je uvedeno ve vnitrostátně stanoveném příspěvku; nebo

ii) má na celostátní nebo nižší úrovni v souladu s článkem 5 Pařížské dohody zavedeny právní předpisy použitelné v oblasti těžby, jejichž cílem je zachovat a posílit zásoby uhlíku a propady, a poskytne důkaz o tom, že vykazované emise odvětví LULUCF nepřekračují pohlcení;

▼B

b) nejsou-li důkazy podle písmene a) k dispozici, zohlední se biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c), existují-li na úrovni lesnické oblasti získávání surovin systémy hospodaření, které zajišťují, že jsou dlouhodobě zachovány nebo dlouhodobě posíleny zásoby uhlíku nebo úrovně propadů v daném lese.

▼M2

7a. Výroba biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy na bázi domácí lesní biomasy musí být v souladu se závazky a cíli členských států stanovenými v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ([1]) a s politikami a opatřeními popsanými členskými státy v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999.

7b. Do svého konečného aktualizovaného integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu, který má být předložen do 30. června 2024 podle čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1999, členské státy zahrnou:

a) posouzení domácích dodávek lesní biomasy dostupných pro energetické účely v období let 2021–2030 v souladu s kritérii stanovenými v tomto článku;

b) posouzení slučitelnosti předpokládané spotřeby lesní biomasy pro výrobu energie s cíli a rozpočty členských států na období let 2026 až 2030 stanovenými v článku 4 nařízení (EU) 2018/841 a

c) popis vnitrostátních opatření a politik zajišťujících slučitelnost s těmito cíli a rozpočty.

Členské státy Komisi informují o opatřeních a politikách uvedených v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce v rámci svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu, které podávají podle článku 17 nařízení (EU) 2018/1999.

▼B

8. Do 31. ledna 2021 Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví operativní pokyny ohledně důkazů pro prokázání souladu s kritérii stanovenými v odstavcích 6 a 7 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

9. Komise do 31. prosince 2026 na základě dostupných údajů posoudí, zda kritéria stanovená v odstavcích 6 a 7 účinně minimalizují riziko využívání lesní biomasy pocházející z neudržitelné výroby a řeší kritéria LULUCF.

Komise případně předloží legislativní návrh na změnu kritérií stanovených v odstavcích 6 a 7 na období po roce 2030.

10. Úspora emisí skleníkových plynů z využití biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy zohledněných pro účely uvedené v odstavci 1 musí činit:

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

▼B

a) alespoň 50 % u biopaliv, bioplynu spotřebovaného v odvětví dopravy a biokapalin vyráběných v zařízeních, jež byla v provozu 5. října 2015 nebo dříve;

b) alespoň 60 % u biopaliv, bioplynu spotřebovaného v odvětví dopravy a biokapalin vyráběných v zařízeních, jejichž provoz byl zahájen od 6. října 2015 do 31. prosince 2020;

c) alespoň 65 % u biopaliv, bioplynu spotřebovaného v odvětví dopravy a biokapalin vyráběných v zařízeních, jejichž provoz byl zahájen od 1. ledna 2021;

▼M2

d) alespoň 80 % v případě výroby elektřiny, vytápění a chlazení pomocí paliv z biomasy používaných v zařízeních, jejichž provoz byl zahájen po 20. listopadu 2023;

e) v případě výroby elektřiny, vytápění a chlazení pomocí paliv z biomasy používaných v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu rovnajícím se 10 MW nebo vyšším, jejichž provoz byl zahájen od 1. ledna 2021 do 20. listopadu 2023, alespoň 70 % do 31. prosince 2029 a alespoň 80 % od 1. ledna 2030;

f) v případě výroby elektřiny, vytápění a chlazení pomocí paliv z plynné biomasy používaných v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10 MW nebo nižším, jejichž provoz byl zahájen od 1. ledna 2021 do 20. listopadu 2023, alespoň 70 % do 15 let od zahájení jejich provozování a alespoň 80 % po 15 letech od zahájení jejich provozování;

g) v případě výroby elektřiny, vytápění a chlazení pomocí paliv z biomasy používaných v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu rovnajícím se 10 MW nebo vyšším, jejichž provoz byl zahájen před 1. lednem 2021, alespoň 80 % po 15 letech od zahájení jejich provozování, a to nejdříve od 1. ledna 2026 a nejpozději od 31. prosince 2029;

h) v případě výroby elektřiny, vytápění a chlazení pomocí paliv z plynné biomasy používaných v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10 MW nebo nižším, jejichž provoz byl zahájen před 1. lednem 2021, alespoň 80 % po 15 letech od zahájení jejich provozování, a to nejdříve od 1. ledna 2026.

▼B

Má se za to, že zařízení je uvedeno do provozu, když začala fyzická výroba biopaliv, bioplynu spotřebovávaného v odvětví dopravy a biokapalin a fyzická výroba vytápění, chlazení a elektřiny z paliv z biomasy.

Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv, bioplynu spotřebovávaného v odvětví dopravy, biokapalin a paliv z biomasy používaných v zařízeních produkujících vytápění, chlazení a elektřinu se vypočítá postupem podle čl. 31 odst. 1.

▼B

11. Elektřina z paliv z biomasy se zohlední pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) pouze tehdy, splňuje-li jeden nebo více z následujících požadavků:

a) vyrábí se v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem do 50 MW;

b) pro zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem od 50 do 100 MW se vyrábí za použití technologie vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny nebo pro zařízení vyrábějící výhradně elektřinu splňující úrovně energetické účinnosti spojené s nejlepšími dostupnými technikami (BAT-AEEL) ve smyslu prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/1442 ([1]);

c) pro zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 100 MW se vyrábí buď za použití technologie vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, nebo pro zařízení vyrábějících výhradně elektřinu dosahuje čistá elektrická účinnost nejméně 36 %;

d) vyrábí se použitím zachycování a ukládání CO_2 z biomasy.

Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) a c) tohoto článku se zohlední zařízení vyrábějící výhradně elektřinu, nepoužívá-li fosilní paliva jako hlavní palivo, a pouze tehdy, neexistuje-li nákladově efektivní potenciál využití vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny na základě posouzení provedeného v souladu s článkem 14 směrnice 2012/27/EU.

Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a b) tohoto článku se tento odstavec použije pouze na zařízení, jejichž provoz bude zahájen nebo jež budou převedena na používání paliva z biomasy po 25. prosinci 2021. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. c) tohoto článku není tímto odstavcem dotčena podpora poskytnutá v rámci režimů podpory v souladu s čl. 4 schválených do 25. prosince 2021.

Členské státy mohou na zařízení s nižším jmenovitým tepelným příkonem uplatnit vyšší požadavky na energetickou účinnost než ty uvedené v prvním pododstavci.

První pododstavec se nepoužije na elektřinu ze zařízení, jež jsou předmětem zvláštního oznámení členského státu Komisi na základě řádně odůvodněné existence rizik pro bezpečnost dodávek elektřiny. Po posouzení uvedeného oznámení Komise přijme rozhodnutí, jež zohlední informace v oznámení obsažené.

([1]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1442 ze dne 31. července 2017, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro velká spalovací zařízení (Úř. věst. L 212, 17.8.2017, s. 1).

▼B

12. Pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) tohoto článku a aniž jsou dotčeny články 25 a 26, členské státy na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti neodmítnou zohlednit biopaliva a biokapaliny získané v souladu s tímto článkem. Tímto odstavcem není dotčena veřejná podpora poskytnutá v rámci režimů podpory schválených do dne 24. prosince 2018.

13. Pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. c) tohoto článku se členské státy mohou na omezenou dobu odchýlit od kritérií stanovených v odstavcích 2 až 7, 10 a 11 tohoto článku přijetím jiných kritérií vztahujících se na:

▼M2

a) zařízení umístěná v nejvzdálenějším regionu v souladu s článkem 349 Smlouvy o fungování EU, pokud tato zařízení vyrábějí elektřinu nebo vytápění nebo chlazení z paliva z biomasy a z biokapalin nebo pokud vyrábějí biopaliva, a

b) paliva z biomasy a biokapaliny využívané v zařízeních uvedených v písmeni a) tohoto pododstavce a biopaliva vyrobená v těchto zařízeních, bez ohledu na původ této biomasy, pokud jsou tato kritéria objektivně odůvodněna cílem zajistit pro daný nejvzdálenější region přístup k bezpečné a zabezpečené energii a hladký přechod na kritéria stanovená v odstavcích 2 až 7, 10 a 11 tohoto článku, a stimulovat tak přechod od fosilních paliv k udržitelným biopalivům, biokapalinám a palivům z biomasy.

▼B

Odlišná kritéria uvedená v tomto odstavci musí být předmětem zvláštního oznámení příslušného členského státu Komisi.

14. Členské státy mohou pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) stanovit pro paliva z biomasy dodatečná kritéria udržitelnosti.

Do 31. prosince 2026 Komise posoudí dopad, jejž mohou tato doplňující kritéria mít na vnitřní trh, a v případě potřeby předloží návrh na zajištění jejich harmonizace.

▼M2

15. Do 31. prosince 2030 lze pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) tohoto článku zohledňovat rovněž energie z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy zohledňovat, pokud;

a) podpora byla poskytnuta před 20. listopadem 2023 v souladu s kritérii udržitelnosti a úspor skleníkových plynů stanovenými v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001 ve znění platném ke dni 29. září 2020, a

b) podpora byla poskytnuta ve formě dlouhodobé podpory, přičemž na začátku období podpory byla stanovena pevná částka, a za předpokladu, že je zaveden opravný mechanismus zamezující nadměrné kompenzaci.

▼M2

Článek 29a

Kritéria úspor emisí skleníkových plynů pro obnovitelná paliva nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku

1. Energie z obnovitelných paliv nebiologického původu se započítá do podílu energie z obnovitelných zdrojů členských států a do cílů uvedených v čl. 3 odst. 1, čl. 15a odst. 1, čl. 22a odst. 1, čl. 23 odst. 1, čl. 24 odst. 4 a čl. 25 odst. 1, pouze pokud úspory emisí skleníkových plynů z používání těchto paliv činí alespoň 70 %.

2. Energii z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku lze započítat do cílů uvedených v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), pouze pokud úspory emisí skleníkových plynů z používání těchto paliv dosáhnou alespoň 70 %.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 za účelem doplnění této směrnice stanovením metodiky pro posuzování úspor emisí skleníkových plynů z obnovitelných paliv nebiologického původu a z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku. Tato metodika zajistí, že nebude udělen kredit za zabránění vzniku emisí CO_2 z fosilních zdrojů, za jehož zachycování byl již získán emisní kredit podle jiných právních předpisů. Tato metodika zahrnuje emise skleníkových plynů během celého životního cyklu a zohledňuje nepřímé emise vyplývající ze změny využití vstupů, jejichž nabídka je pevně dána, jako jsou odpady používané k výrobě recyklovaných paliv s obsahem uhlíku.

▼B

Článek 30

Ověřování plnění kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů

▼M2

1. Mají-li se obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku započítávat do cílů uvedených v čl. 3 odst. 1, čl. 15a odst. 1, čl. 22a odst. 1, čl. 23 odst. 1, čl. 24 odst. 4 a čl. 25 odst. 1, požádají členské státy hospodářské subjekty, aby prostřednictvím povinných nezávislých a transparentních auditů v souladu s prováděcím aktem přijatým podle odstavce 8 tohoto článku prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a v čl. 29a odst. 1 a 2 pro obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku. Za tím účelem na hospodářských subjektech požadují, aby použily systém hmotnostní bilance, který:

▼B

a) umožňuje mísení dodávek surovin nebo paliv s rozdílnými parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů, například v kontejneru, zpracovacím nebo logistickém zařízení, přepravní a distribuční infrastruktuře nebo zóně;

b) umožňuje, aby byly dodávky surovin s různým energetickým obsahem míseny pro účely dalšího zpracování, pod podmínkou, že je velikost dodávek upravena podle jejich energetického obsahu;

▼B

c) požaduje informace ohledně parametrů udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a objemů dodávek uvedených v písmenu a) potvrzující, že zůstávají spojeny se směsí, a

d) stanoví, že součet všech dodávek odebraných ze směsi se vyznačuje stejnými parametry udržitelnosti ve stejných množstvích jako součet všech dodávek přidaných do směsi, a vyžaduje, aby bylo této rovnováhy dosaženo v náležité lhůtě.

Systém hmotnostní bilance zajišťuje, aby byla každá dodávka pro výpočet hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů zohledněna v rámci čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) nebo c) jen jednou a aby obsahovala informace o tom, zda byla na výrobu této dodávky poskytnuta podpora, a pokud ano, o jaký druh režimu podpory se jednalo.

▼M2

2. Pokud je dodávka zpracována, informace o parametrech udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů dodávky se upraví a spojí s výstupem v souladu s těmito pravidly:

a) je-li výsledkem zpracování dodávky surovin pouze jeden výstup, jenž je určen pro výrobu biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy, obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, velikost dodávky a související objemy parametrů udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů se upraví použitím konverzního faktoru představujícího poměr mezi hmotností výstupu určeného pro tuto výrobu a hmotností suroviny vstupující do procesu;

b) je-li výsledkem zpracování dodávky surovin více než jeden výstup, jenž je určen pro výrobu biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy, obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, uplatní se na každý výstup samostatný konverzní faktor a použije se samostatná hmotnostní bilance.

▼B

3. ►M2 Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby hospodářské subjekty předkládaly spolehlivé informace týkající se souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a čl. 29a odst. 1 a 2 a aby hospodářské subjekty na požádání zpřístupnily příslušnému členskému státu údaje použité k vypracování těchto informací. Členské státy od hospodářských subjektů vyžadují, aby zajistily přiměřenou úroveň nezávislého auditu předložených informací a doložily provedení tohoto auditu. Pro splnění požadavků podle čl. 29 odst. 3 písm. a), b), d) a e), čl. 29 odst. 4 písm. a), čl. 29 odst. 5, čl. 29 odst. 6 písm. a) a čl. 29 odst. 7 písm. a) lze použít audit první nebo druhé strany až do prvního místa sběru lesní biomasy. Auditem se ověřuje, zda jsou systémy používané hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu, včetně ověření skutečnosti, že materiály nebyly záměrně modifikovány nebo vyřazeny tak, aby se dodávka nebo její část mohla stát odpadem nebo zbytkem. Audit rovněž vyhodnotí četnost a metodiku výběru vzorků a spolehlivost údajů.

▼B

Povinnosti stanovené v tomto odstavci platí bez ohledu na to, zda jsou obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku vyráběna v Unii nebo jsou do Unie dovážena. Informace o zeměpisném původu a druhu surovin biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy podle dodavatele paliva jsou k dispozici spotřebitelům v aktualizované, snadno přístupné a uživatelsky vstřícné podobě na internetových stránkách provozovatelů, dodavatelů nebo příslušných orgánů a aktualizují se každý rok. ◄

Členské státy předloží informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souhrnné podobě Komisi. Komise je zveřejní v rámci platformy pro elektronické podávání zpráv podle článku 28 nařízení (EU) 2018/1999 v podobě shrnutí, přičemž zachová důvěrnost informací citlivých z obchodního hlediska.

▼M2

4. Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku poskytují přesné údaje o úsporách emisí skleníkových plynů pro účely čl. 29 odst. 10 a čl. 29a odst. 1 a 2, prokazují soulad s čl. 27 odst. 6 a čl. 31a odst. 5 nebo prokazují, že dodávky biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy splňují kritéria udržitelnosti uvedená v čl. 29 odst. 2 až 7. Při prokazování toho, že kritéria stanovená v čl. 29 odst. 6 a 7 jsou splněna, mohou subjekty poskytnout požadované důkazy přímo na úrovni oblasti získávání surovin. Komise může uznat oblasti určené k ochraně ekosystémů či druhů, které byly mezinárodními dohodami uznány jako vzácné či ohrožené nebo které byly zařazeny na seznamy sestavené mezivládními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody pro účely čl. 29 odst. 3 prvního pododstavce písm. c) bodu ii).

▼B

Komise může rozhodnout, že uvedené režimy obsahují přesné informace o opatřeních přijatých pro ochranu půdy, vody a ovzduší, obnovu znehodnocené půdy, zamezení nadměrné spotřebě vody v oblastech, kde je jí nedostatek, a pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

5. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí podle odstavce 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3. Platnost těchto rozhodnutí nepřesáhne pět let.

Komise vyžaduje, aby jí každý nepovinný režim, o němž je přijato rozhodnutí podle odstavce 4, předložil každoročně do 30. dubna zprávu pojednávající o každém z bodů ►C1 stanovených v příloze XI nařízení (EU) 2018/1999. ◄ Zpráva se týká předchozího kalendářního roku. Požadavek předložit zprávu se vztahuje pouze na nepovinné režimy, které fungovaly po dobu nejméně dvanácti měsíců.

Komise zprávy vypracované nepovinnými režimy zpřístupní v souhrnné podobě nebo případně v plném znění prostřednictvím platformy pro elektronické podávání zpráv uvedené v článku 28 nařízení (EU) 2018/1999.

▼M2

6. Členské státy mohou zavést vnitrostátní režimy, v jejichž rámci je v souladu s metodikou vypracovanou podle čl. 29a odst. 3 ověřován soulad s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a čl. 29a odst. 1 a 2 v celém spotřebitelském řetězci, do něhož jsou zapojeny příslušné orgány. Tyto režimy lze rovněž použít k ověření přesnosti a úplnosti informací uvedených hospodářskými subjekty v databázi Unie, k prokázání souladu s čl. 27 odst. 6 a k certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

Členský stát může svůj vnitrostátní režim oznámit Komisi. Komise posouzení tohoto režimu upřednostní, aby se usnadnilo vzájemné dvoustranné a vícestranné uznávání těchto režimů. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnout, zda takto oznámený vnitrostátní režim splňuje podmínky stanovené v této směrnici. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

Pokud Komise rozhodne, že vnitrostátní systém splňuje podmínky stanovené v této směrnici, nesmějí jiné režimy uznané Komisí v souladu s tímto článkem odmítat vzájemné uznávání s vnitrostátním režimem daného členského státu, pokud jde o ověřování souladu s kritérii, pro která byl Komisí uznán.

V případě zařízení vyrábějících elektřinu, vytápění a chlazení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem od 7,5 do 20 MW mohou členské státy zavést zjednodušené vnitrostátní režimy ověřování s cílem zajistit splnění kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovených v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10. Pro tatáž zařízení se v prováděcích aktech podle odstavce 8 tohoto článku zavedou jednotné podmínky pro zjednodušené vnitrostátní režimy ověřování s cílem zajistit splnění kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovených v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10.

▼B

7. Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 4 tohoto článku, pouze pokud daný režim splňuje přiměřené normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu a poskytuje dostatečné záruky, že žádné materiály nebyly záměrně modifikovány nebo vyřazeny tak, aby se na dodávku nebo její část vztahovala příloha IX. V případě režimů k měření úspor emisí skleníkových plynů musí být tyto režimy rovněž v souladu s metodickými požadavky stanovené v příloze V nebo VI. V případě oblastí s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti ve smyslu čl. 29 odst. 3 prvního pododstavce písm. c) bodu ii) musí seznamy takových oblastí splňovat přiměřené normy objektivity, být v souladu s mezinárodně uznávanými normami a stanovit vhodné postupy pro odvolání.

▼B

Nepovinné režimy uvedené v odstavci 4 pravidelně alespoň jednou ročně zveřejní seznam svých certifikačních orgánů využívaných pro nezávislý audit, přičemž u každého certifikačního orgánu uvedou, kterým subjektem nebo vnitrostátním veřejným orgánem byl uznán a který subjekt nebo vnitrostátní veřejný orgán jej sleduje.

8. S cílem zajistit, aby byl efektivním a harmonizovaným způsobem ověřován soulad s kritérii pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů, jakož i s předpisy o biopalivech, biokapalinách a palivech z biomasy s nízkým nebo vysokým rizikem přímé či nepřímé změny ve využívání půdy, a zejména s cílem předcházet podvodům, Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví podrobná prováděcí pravidla včetně adekvátních norem spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu, a požaduje, aby všechny nepovinné režimy tyto normy uplatňovaly. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

V těchto prováděcích aktech věnuje Komise obzvláštní pozornost nutnosti minimalizovat administrativní zátěž. Tyto prováděcí akty stanoví lhůtu, v níž nepovinné režimy musí tuto normu provést. Komise může zrušit rozhodnutí uznávající nepovinné režimy podle odstavce 4 v případě, že tyto normy ve stanovené lhůtě neprovedou. Pokud některý členský stát vyjádří obavy, že nepovinný režim nefunguje v souladu s normami spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu, jež jsou základem pro rozhodnutí podle odstavce 4, Komise záležitost prošetří a přijme vhodná opatření.

▼M2

9. V případě, že hospodářský subjekt předloží doklady nebo údaje získané v souladu s režimem, jenž byl předmětem rozhodnutí podle odstavce 4 nebo 6, nevyžaduje členský stát, aby hospodářský subjekt poskytl další doklady o splnění prvků, na něž se vztahuje režim a pro které byl režim uznán Komisí.

▼B

Příslušné orgány členských států provádějí dohled nad činností certifikačních orgánů, které v rámci nepovinného režimu provádějí nezávislý audit. Na žádost příslušných orgánů předloží certifikační orgány veškeré relevantní informace, jež jsou nezbytné pro dohled nad činností, včetně přesného data, času a místa auditů. Zjistí-li členské státy případy nesouladu, informují neprodleně dotčený nepovinný režim a akreditační orgán.

▼M2

10. Na žádost členského státu, jež se může zakládat na žádosti hospodářského subjektu, Komise na základě všech dostupných důkazů přezkoumá, zda byla splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a čl. 29a odst. 1 a 2, pokud jde o zdroje obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku.

▼M2

Během šesti měsíců od obdržení takové žádosti Komise rozhodne prostřednictvím prováděcích aktů, zda může dotčený členský stát buď:

a) pro účely uvedené v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) zohlednit obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku z tohoto zdroje; nebo

b) odchylně od odstavce 9 žádat od dodavatele zdroje obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, aby předložil další důkazy o splnění těchto kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a těchto minimálních hodnot úspor emisí skleníkových plynů.

Prováděcí akty uvedené v druhém pododstavci tohoto odstavce se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

▼B

Článek 31

Výpočet dopadu skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy

1. Pro účely čl. 29 odst. 10 se úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy vypočte tímto způsobem:

a) pokud je standardizovaná hodnota pro úspory emisí skleníkových plynů pro způsob výroby stanovena v příloze V části A nebo B pro biopaliva a biokapaliny a v příloze VI části A pro paliva z biomasy, rovná-li se hodnota e_l pro tato biopaliva nebo biokapaliny vypočítaná v souladu s přílohou V částí C bodem 7 a pro tato paliva z biomasy vypočítaná v souladu s přílohou VI částí B bodem 7 nule nebo je nižší než nula, použitím této standardizované hodnoty;

b) použitím skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze V části C pro biopaliva a biokapaliny a v příloze VI části B pro paliva z biomasy;

c) použitím hodnoty vypočítané jako součet činitelů ve vzorcích uvedených v příloze V části C bodě 1, kde pro některé činitele mohou být použity rozložené standardizované hodnoty v příloze V části D nebo E, a pro všechny ostatní činitele skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze V části C, nebo

d) použitím hodnoty vypočítané jako součet činitelů ve vzorcích uvedených v příloze VI části B bodě 1, kde pro některé činitele mohou být použity rozložené standardizované hodnoty v příloze VI části C a pro všechny ostatní činitele skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze VI části B.

▼B

2. Členské státy mohou Komisi předložit zprávy obsahující informace o typických emisích skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin u těch oblastí na jejich území, které spadají do úrovně 2 klasifikace územních statistických jednotek (dále jen „NUTS“) nebo do nižší úrovně NUTS v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ([1]). K těmto zprávám se připojí popis metod a zdrojů dat použitých k výpočtu úrovně emisí. Tato metoda zohlední vlastnosti půdy, klima a předpokládané výnosy surovin.

3. V případě území mimo Unii lze Komisi předložit zprávy, které jsou rovnocenné zprávám uvedeným v odstavci 2 a jsou předloženy příslušnými orgány.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnout, že zprávy uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku musí obsahovat přesné údaje pro účely měření emisí skleníkových plynů spojených s pěstováním surovin pro zemědělskou biomasu vyráběnou v oblastech uvedených v těchto zprávách pro účely čl. 29 odst. 10. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

Tyto údaje lze podle tohoto rozhodnutí použít namísto rozložených standardizovaných hodnot pro pěstování uvedených v příloze V části D nebo E u biopaliv a biokapalin a v příloze VI části C u paliv z biomasy.

5. Komise průběžně provádí přezkum příloh V a VI s cílem doplnit nebo revidovat v odůvodněných případech hodnoty pro způsoby výroby biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. Tento přezkum rovněž zohlední přizpůsobení metodiky stanovené v příloze V části C a v příloze VI části B.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž podle potřeby změní přílohy V a VI doplněním nebo opravením standardizovaných hodnot nebo změnou metodiky.

V případě jakékoli úpravy seznamu standardizovaných hodnot v přílohách V a VI nebo jeho doplnění:

a) pokud je vliv některého faktoru na celkové emise malý, je-li změna v omezeném rozsahu, nebo jestliže náklady na zjištění skutečných hodnot jsou vysoké či toto zjištění obtížné, stanoví se standardizované hodnoty jako typizované pro běžné výrobní procesy;

b) ve všech ostatních případech se standardizované hodnoty stanoví jako umírněný odhad oproti běžným výrobním procesům.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

▼B

6. Je-li to nutné v zájmu zajištění jednotného uplatňování přílohy V části C a přílohy VI části B, může Komise přijmout prováděcí akty stanovující podrobné technické specifikace včetně definic, konverzních faktorů, výpočtu ročních emisí z pěstování nebo úspor emisí způsobených změnami v nadzemních a podzemních zásobách CO_2 na již obdělávané půdě, výpočtu úspor emisí ze zachycování CO_2, náhrady CO_2 a geologického ukládání CO_2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

▼M2

Článek 31a

Databáze Unie

1. Do 21. listopadu 2024 Komise zajistí, aby byla zřízena databáze Unie, která umožní sledování kapalných a plynných obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku (dále jen „databáze Unie“).

2. Členské státy vyžadují, aby příslušné hospodářské subjekty včas zadávaly do databáze Unie přesné údaje o provedených transakcích a parametrech udržitelnosti paliv, která jsou předmětem těchto transakcí, včetně emisí skleníkových plynů během jejich životního cyklu od okamžiku jejich výroby do okamžiku jejich uvedení na trh v Unii. Pro účely zadávání údajů do databáze Unie se propojená plynárenská soustava považuje za jediný systém hmotnostní bilance. Informace o vtláčení a čerpání plynných paliv z obnovitelných zdrojů se uvedou v databázi Unie. Do databáze Unie se rovněž zahrnou údaje o tom, zda byla poskytnuta podpora na výrobu konkrétní zásilky paliva, a pokud ano, informace o typu režimu podpory. Uvedené údaje lze do databáze Unie vkládat prostřednictvím vnitrostátních databází.

Je-li to vhodné pro zlepšení sledovatelnosti údajů v celém dodavatelském řetězci, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 za účelem doplnění této směrnice dalším rozšířením rozsahu údajů, které mají být zahrnuty do databáze Unie, tak aby zahrnovaly příslušné údaje od okamžiku výroby nebo sběru surovin používaných k výrobě paliv.

Členské státy vyžadují, aby dodavatelé paliv vložili do databáze Unie údaje nezbytné k ověření souladu s požadavky stanovenými v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci.

Bez ohledu na první, druhý a třetí pododstavec musí hospodářské subjekty v případě, že se členský stát rozhodne doplnit systém hmotnostní bilance systémem záruk původu, zadat do databáze Unie údaje o uskutečněných transakcích a o parametrech udržitelnosti a další relevantní údaje, jako jsou emise skleníkových plynů paliv až do místa vtlačení do propojené plynárenské infrastruktury.

3. Členské státy mají přístup do databáze Unie pro účely sledování a ověřování údajů.

▼M2

4. Pokud byly pro výrobu dodávky plynu z obnovitelných zdrojů vydány záruky původu, členské státy zajistí, aby byly tyto záruky původu převedeny do databáze Unie ve chvíli, kdy byla zásilka plynu z obnovitelných zdrojů zapsána do databáze Unie, a zrušeny poté, co je zásilka plynu z obnovitelných zdrojů vyjmuta z propojené plynárenské infrastruktury Unie. Tyto záruky původu, jakmile jsou převedeny, nesmí být obchodovatelné mimo databázi Unie.

5. Členské státy ve svých vnitrostátních právních rámcích zajistí, aby byla ověřena přesnost a úplnost údajů vložených hospodářskými subjekty do databáze, například prostřednictvím certifikačních orgánů v rámci nepovinných nebo vnitrostátních režimů uznaných Komisí v souladu s čl. 30 odst. 4, 5 a 6, které mohou být doplněny systémem záruk původu.

Tyto nepovinné nebo vnitrostátní režimy mohou používat ke shromažďování údajů datové systémy třetích stran jako zprostředkovatelů, pokud bylo toto použití oznámeno Komisi.

Každý členský stát může využít již existující vnitrostátní databázi sladěnou s databází Unie a propojenou s ní prostřednictvím rozhraní nebo zřídit vnitrostátní databázi, již mohou využívat hospodářské subjekty jako nástroj pro sběr a uvádění údajů a pro vkládání a převádění těchto údajů do databáze Unie, za předpokladu, že:

a) vnitrostátní databáze je v souladu s databází Unie, a to i pokud jde o včasnost přenosu údajů, typologii předávaných souborů údajů a protokoly pro kvalitu a ověřování údajů;

b) členské státy zajistí, aby údaje vložené do vnitrostátní databáze byly ihned převedeny do databáze Unie.

Členské státy mohou zřídit své vnitrostátní databáze podle vnitrostátních ustanovení, například zohlednit přísnější vnitrostátní požadavky, pokud jde o kritéria udržitelnosti. Takové vnitrostátní databáze by neměly bránit celkové sledovatelnosti udržitelných dodávek surovin nebo paliv, které mají být vloženy do databáze Unie v souladu s touto směrnicí.

Ověření kvality údajů vložených do databáze Unie prostřednictvím vnitrostátních databází, parametrů udržitelnosti paliv vztahujících se k těmto údajům a konečné schválení transakcí se provádí výhradně prostřednictvím databáze Unie. Přesnost a úplnost údajů jsou ověřovány v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2022/996 ([1]). Mohou je kontrolovat certifikační orgány.

([1]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/996 ze dne 14. června 2022 o pravidlech pro ověřování kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a kritérií nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy (Úř. věst. L 168, 27.6.2022, s. 1).

▼M2

Členské státy oznámí Komisi podrobné údaje o svých vnitrostátních databázích. Po tomto oznámení Komise posoudí, zda vnitrostátní databáze splňuje požadavky uvedené ve třetím pododstavci. Pokud tomu tak není, může Komise požadovat, aby členské státy přijaly vhodná opatření k zajištění souladu s těmito požadavky.

6. Souhrnné údaje z databáze Unie se zpřístupní veřejnosti, a to s náležitým ohledem na ochranu obchodně citlivých informací, a jsou pravidelně aktualizovány. Komise zveřejní a zpřístupní veřejnosti výroční zprávy o údajích obsažených v databázi Unie, včetně množství, zeměpisného původu a druhu vstupních paliv.

▼B

Článek 32

Prováděcí akty

V prováděcích aktech uvedených v čl. 29 odst. 3 druhém pododstavci a odst. 8, čl. 30 odst. 6 druhém pododstavci a odst. 8 prvním pododstavci a v čl. 31 odst. 4 prvním pododstavci a odst. 6 této směrnice se řádně zohlední ustanovení týkající se snížení emisí skleníkových plynů v souladu s článkem 7a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ([1]).

Článek 33

Sledování ze strany Komise

1. Komise sleduje původ biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy spotřebovaných v Unii a dopady jejich výroby, včetně dopadů v důsledku nepřímých změn ve využívání půdy, na využívání půdy v Unii a v hlavních dodavatelských třetích zemích. Sledování probíhá na základě integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu členských států a jejich odpovídajících zpráv o pokroku požadovaných podle článků 3, 17 a 20 nařízení (EU) 2018/1999 a zpráv příslušných třetích zemí, mezivládních organizací, vědeckých studií a jakýchkoli dalších příslušných informací. Komise také sleduje změny cen komodit spojené s využitím biomasy pro energii a jakékoli související pozitivní a negativní účinky na potravinovou bezpečnost.

2. Komise udržuje dialog a vyměňuje si informace se třetími zeměmi, výrobci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy a spotřebitelskými organizacemi a občanskou společností ohledně provádění opatření v této směrnici, pokud jde o biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy. V tomto rámci věnuje zvláštní pozornost dopadům, které by výroba biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy mohla mít na ceny potravin.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzinu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS (Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58).

▼M2

3. Do 31. prosince 2027 Komise případně předloží legislativní návrh regulačního rámce na podporu energie z obnovitelných zdrojů pro období po roce 2030.

▼B

Tento návrh přihlédne ke zkušenostem s prováděním této směrnice, včetně jejích kritérií pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů, a k technologickému rozvoji v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

▼M2

Při přípravě legislativního návrhu uvedeného v prvním pododstavci Komise případně zohlední:

a) poradenství Evropského vědeckého poradního výboru pro změnu klimatu, zřízeného podle článku 10a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ([1]);

b) předpokládaný unijní orientační rozpočet emisí skleníkových plynů uvedený v čl. 4 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119; ([2]);

c) integrované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu předložené členskými státy do 30. června 2024 podle čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1999;

d) zkušenosti získané při provádění této směrnice, včetně kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a

e) technologický vývoj v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

3a. Komise posoudí uplatňování povinností stanovených v čl. 29 odst. 7a a 7b a jejich dopad na zajištění udržitelnosti biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy.

▼B

4. V roce 2032 Komise zveřejní hodnotící zprávu o uplatňování této směrnice.

Článek 34

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro energetickou unii zřízený článkem 44 nařízení (EU) 2018/1999.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

▼B

2. Aniž je dotčen odstavec 1, v záležitostech týkajících se udržitelnosti biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy je Komisi nápomocen Výbor pro udržitelnost biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 35

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

▼M2

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 26 odst. 2 čtvrtém a pátém pododstavci, čl. 27 odst. 3 a 4 a odst. 6 čtvrtém pododstavci, čl. 28 odst. 5 a odst. 6 druhém pododstavci, čl. 29a odst. 3, čl. 31 odst. 5 druhém pododstavci a čl. 31a odst. 2 druhém pododstavci je svěřena Komisi na dobu pěti let od 20. listopadu 2023. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

▼C2

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 3 pátém pododstavci je Komisi svěřena do dne 31. prosince 2021.

▼M2

4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 3 pátém pododstavci, čl. 8 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 26 odst. 2 čtvrtém a pátém pododstavci, čl. 27 odst. 3 a 4 a odst. 6 čtvrtém pododstavci, čl. 28 odst. 5 a odst. 6 druhém pododstavci, čl. 29a odst. 3, čl. 31 odst. 5 a čl. 31a odst. 2 druhém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

▼B

5. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

▼B

6. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

▼M2

7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 3 pátého pododstavce, čl. 8 odst. 3 druhého pododstavce, čl. 26 odst. 2 čtvrtého a pátého pododstavce, čl. 27 odst. 3 a 4 a odst. 6 čtvrtého pododstavce, čl. 28 odst. 5 a odst. 6 druhého pododstavce, čl. 29a odst. 3, čl. 31 odst. 5 nebo čl. 31a odst. 2 druhého pododstavce vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼B

Článek 36

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 až 13, 15 až 31 a 37 a přílohami II, III a V až IX do 30. června 2021. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Touto směrnicí není dotčeno uplatňování výjimek podle práva Unie týkajícího se vnitřního trhu s elektřinou.

Článek 37

Zrušení

Směrnice 2009/28/ES ve znění směrnic uvedených v příloze X části A se zrušuje s účinkem ode dne 1. července 2021, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze X části B ve vnitrostátním právu a aniž jsou dotčeny povinnosti členských států v roce 2020, stanovené v čl. 3 odst. 1 a v příloze I části A směrnice 2009/28/ES.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou stanovenou v příloze XII.

▼B

Článek 38

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 39

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

CELKOVÉ CÍLE ČLENSKÝCH STÁTŮ URČUJÍCÍ PODÍL ENERGIE Z OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ NA HRUBÉ KONEČNÉ SPOTŘEBĚ ENERGIE V ROCE 2020 ([1])

A. Celkové cíle členských států

	Podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2005 (S_{2005})	Cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 (S_{2020})
Belgie	2,2 %	13 %
Bulharsko	9,4 %	16 %
Česko	6,1 %	13 %
Dánsko	17,0 %	30 %
Německo	5,8 %	18 %
Estonsko	18,0 %	25 %
Irsko	3,1 %	16 %
Řecko	6,9 %	18 %
Španělsko	8,7 %	20 %
Francie	10,3 %	23 %
Chorvatsko	12,6 %	20 %
Itálie	5,2 %	17 %
Kypr	2,9 %	13 %
Lotyšsko	32,6 %	40 %
Litva	15,0 %	23 %
Lucembursko	0,9 %	11 %
Maďarsko	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nizozemsko	2,4 %	14 %
Rakousko	23,3 %	34 %
Polsko	7,2 %	15 %
Portugalsko	20,5 %	31 %
Rumunsko	17,8 %	24 %
Slovinsko	16,0 %	25 %
Slovenská republika	6,7 %	14 %
Finsko	28,5 %	38 %
Švédsko	39,8 %	49 %

▼M2

_____		

([1]) Aby bylo možné splnit cíle členských států stanovené v této příloze, zdůrazňuje se, že Pokyny pro státní podpory v oblasti ochrany životního prostředí uznávají trvalou potřebu vnitrostátních mechanismů na podporu energie z obnovitelných zdrojů.

▼M2

PŘÍLOHA IA

VNITROSTÁTNÍ PODÍLY ENERGIE Z OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ VE VYTÁPĚNÍ A CHLAZENÍ NA HRUBÉ KONEČNÉ SPOTŘEBĚ ENERGIE PRO OBDOBÍ 2020-2030

	Dodatečná navýšení k čl. 23 odst. 1 (v procentních bodech) na období 2021–2025 (*)	Dodatečná navýšení k čl. 23 odst. 1 (v procentních bodech) na období 2026–2030 (**)	Výsledné podíly včetně navýšení bez odpadního tepla a chladu (v procentních bodech)
Belgie	1,0	0,7	1,8
Bulharsko	0,7	0,4	1,5
Česko	0,8	0,5	1,6
Dánsko	1,2	1,1	1,6
Německo	1,0	0,7	1,8
Estonsko	1,3	1,2	1,7
Irsko	2,3	2,0	3,1
Řecko	1,3	1,0	2,1
Španělsko	0,9	0,6	1,7
Francie	1,3	1,0	2,1
Chorvatsko	0,8	0,5	1,6
Itálie	1,1	0,8	1,9
Kypr	0,8	0,5	1,6
Lotyšsko	0,7	0,6	1,1
Litva	1,7	1,6	2,1
Lucembursko	2,3	2,0	3,1
Maďarsko	0,9	0,6	1,7
Malta	0,8	0,5	1,6
Nizozemsko	1,1	0,8	1,9
Rakousko	1,0	0,7	1,8
Polsko	0,8	0,5	1,6
Portugalsko	0,7	0,4	1,5
Rumunsko	0,8	0,5	1,6
Slovinsko	0,8	0,5	1,6
Slovensko	0,8	0,5	1,6
Finsko	0,6	0,5	1,0
Švédsko	0,7	0,7	0,7

(*) Možnosti flexibility podle čl. 23 odst. 2 písm. b) a c), jsou-li zohledněny při výpočtu navýšení a výsledných podílů.

(**) Možnosti flexibility podle čl. 23 odst. 2 písm. b) a c), jsou-li zohledněny při výpočtu navýšení a výsledných podílů.

▼B

PŘÍLOHA II

NORMALIZAČNÍ VZOREC PRO ZOHLEDNĚNÍ ELEKTŘINY VYROBENÉ Z VODNÍ A VĚTRNÉ ENERGIE

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z vodní energie v daném členském státě se použije tento vzorec:

►C1 $Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^{N} \frac{Q_i}{C_i}\right]/15$ ◄, kde:

N	=	referenční rok;
$Q_{N(norm)}$	=	je pro účely výpočtu normalizované množství elektřiny vyrobené ve všech vodních elektrárnách členského státu v roce N;
Q_i	=	množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech vodních elektrárnách členského státu, vyjádřené v GWh, kromě elektřiny vyrobené v přečerpávacích elektrárnách využívajících vodu, kterou předtím vypumpovaly;
C_i	=	celkový instalovaný výkon všech vodních elektráren členského státu, bez přečerpávacích elektráren, na konci roku i, vyjádřený v MW.

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z větrné energie na pevnině v daném členském státě se použije tento vzorec:

►C1 $Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^{N} Q_i}{\sum_{j=N-n}^{N} \frac{C_j + C_{j-1}}{2}}$ ◄, kde:

N	=	referenční rok;
$Q_{N(norm)}$	=	normalizované množství elektřiny vyrobené pro účely výpočtu ve všech pevninských větrných elektrárnách členského státu v roce N;
Q_i	=	množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech pevninských větrných elektrárnách členského státu, vyjádřené v GWh;
C_j	=	celkový instalovaný výkon všech pevninských větrných elektráren členského státu na konci roku j, vyjádřený v MW;
n	=	4 nebo počet roků předcházejících roku N, u nichž jsou pro daný členský stát k dispozici údaje týkající se kapacity a výroby, podle toho, která hodnota je nižší.

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z větrné energie na moři v daném členském státě se použije tento vzorec:

►C1 $Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^{N} Q_i}{\sum_{j=N-n}^{N} \frac{C_j + C_{j-1}}{2}}$ ◄, kde:

N	=	referenční rok;
$Q_{N(norm)}$	=	normalizované množství elektřiny vyrobené pro účely výpočtu ve všech větrných elektrárnách na moři členského státu v roce N;

▼B

Q_i	=	množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech větrných elektrárnách na moři členského státu, vyjádřené v GWh;
C_j	=	celkový instalovaný výkon všech větrných elektráren na moři členského státu na konci roku j, vyjádřený v MW;
n	=	4 nebo počet roků předcházejících roku N, u nichž jsou pro daný členský stát k dispozici údaje týkající se kapacity a výroby, podle toho, která hodnota je nižší.

▼M2

PŘÍLOHA III

ENERGETICKÝ OBSAH PALIV

Palivo	Energetický obsah v hmotnostní jednotce (spodní výhřevnost v MJ/kg)	Energetický obsah v objemové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/l)
PALIVO Z BIOMASY NEBO OPERACÍ ZPRACOVÁNÍ BIOMASY		
biopropan	46	24
čistý rostlinný olej (olej vyrobený z olejnatých rostlin lisováním, extrakcí nebo obdobnými postupy, surový nebo rafinovaný, ale chemicky neupravený)	37	34
bionafta – methylestery mastných kyselin (methylester vyrobený z oleje pocházejícího z biomasy)	37	33
bionafta – ethylestery mastných kyselin (ethylester vyrobený z oleje pocházejícího z biomasy)	38	34
bioplyn, který je možné vyčistit na kvalitu zemního plynu	50	—
hydrogenačně upravený olej (olej upravený pomocí vodíku za tepla) pocházející z biomasy, který má být použit jako náhrada za naftu	44	34
hydrogenačně upravený olej (olej upravený pomocí vodíku za tepla) pocházející z biomasy, který má být použit jako náhrada za benzin	45	30
hydrogenačně upravený olej (olej upravený pomocí vodíku za tepla) pocházející z biomasy, který má být použit jako náhrada za tryskové palivo	44	34
hydrogenačně upravený olej (olej upravený pomocí vodíku za tepla) pocházející z biomasy, který má být použit jako náhrada za zkapalněný ropný plyn	46	24
společně zpracovaný olej (zpracovaný v rafinérii současně s fosilními palivy) pocházející z biomasy nebo pyrolyzované biomasy, který má být použit jako náhrada za naftu	43	36
společně zpracovaný olej (zpracovaný v rafinérii současně s fosilními palivy) pocházející z biomasy nebo pyrolyzované biomasy, který má být použit jako náhrada za benzin	44	32
společně zpracovaný olej (zpracovaný v rafinérii současně s fosilními palivy) pocházející z biomasy nebo pyrolyzované biomasy, který má být použit jako náhrada za tryskové palivo	43	33
společně zpracovaný olej (zpracovaný v rafinérii současně s fosilními palivy) pocházející z biomasy nebo pyrolyzované biomasy, který má být použit jako náhrada za zkapalněný ropný plyn	46	23

▼M2

Palivo	Energetický obsah v hmotnostní jednotce (spodní výhřevnost v MJ/kg)	Energetický obsah v objemové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/l)
PALIVA, KTERÁ JE MOŽNÉ VYROBIT Z RŮZNÝCH OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ VČETNĚ BIOMASY		
metanol z obnovitelných zdrojů	20	16
etanol z obnovitelných zdrojů	27	21
propanol z obnovitelných zdrojů	31	25
butanol z obnovitelných zdrojů	33	27
nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků, který má být použit jako náhrada za naftu)	44	34
benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků, který má být použit jako náhrada za benzin)	44	33
tryskové palivo vyrobené Fischerovou-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků, který má být použit jako náhrada za tryskové palivo)	44	33
zkapalněný ropný plyn vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků, který má být použit jako náhrada za zkapalněný ropný plyn)	46	24
dimethylether (DME)	28	19
vodík z obnovitelných zdrojů	120	—
ETBE (terc-butyl(ethyl)ether vyrobený z etanolu)	36 (z toho 33 % z obnovitelných zdrojů)	27 (z toho 33 % z obnovitelných zdrojů)
MTBE (terc-butyl(methyl)ether vyrobený z metanolu)	35 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)	26 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)
TAEE (terc-amyl-ethyl-ether vyrobený z etanolu)	38 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)	29 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)
TAME (terc-amyl(methyl)ether vyrobený z metanolu)	36 (z toho 18 % z obnovitelných zdrojů)	28 (z toho 18 % z obnovitelných zdrojů)
THxEE (terc-hexyl(ethyl)ether vyrobený z etanolu)	38 (z toho 25 % z obnovitelných zdrojů)	30 (z toho 25 % z obnovitelných zdrojů)
THxME (terc-hexyl(methyl)ether vyrobený z metanolu)	38 (z toho 14 % z obnovitelných zdrojů)	30 (z toho 14 % z obnovitelných zdrojů)
PALIVA Z NEOBNOVITELNÝCH ZDROJŮ		
benzin	43	32
nafta	43	36
tryskové palivo	43	34
vodík z neobnovitelných zdrojů	120	—

▼B

PŘÍLOHA IV

▼M2

ODBORNÁ PŘÍPRAVA OSOB PROVÁDĚJÍCÍCH INSTALACI A KONSTRUKTÉRŮ ZAŘÍZENÍ NA VÝROBU ENERGIE Z OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ A VYDÁVÁNÍ OSVĚDČENÍ PRO TYTO OSOBY

Systémy osvědčování nebo podobné systémy získávání kvalifikace a programy odborné přípravy podle čl. 18 odst. 3 vycházejí z těchto kritérií:

1. Postup vydávání osvědčení nebo podobný postup získávání kvalifikace musí být transparentní a jasně definovaný členským státem nebo jím pověřeným správním orgánem.

1a. Osvědčení vydaná certifikačními orgány musí být jasně definovaná a snadno rozpoznatelná pro pracovníky a odborníky usilující o osvědčení.

1b. Postup vydávání osvědčení musí osobám provádějícím instalaci umožnit získat nezbytné teoretické a praktické znalosti a zaručit, že budou mít dovednosti potřebné k vytvoření vysoce kvalitních, spolehlivě fungujících zařízení.

2. Osobám provádějícím instalaci systémů využívajících biomasu, tepelných čerpadel, mělkých geotermálních, solárních fotovoltaických a solárních tepelných zařízení, včetně skladování energie, a dobíjecích bodů se udělí osvědčení na základě absolvování akreditovaného programu odborné přípravy nebo jej udělí akreditovaný poskytovatel takového programu nebo podobného systému získávání kvalifikace.

3. Akreditaci programu odborné přípravy nebo jeho poskytovatele provádí členský stát nebo jím pověřený správní orgán. Akreditační orgán musí zajistit, aby byl program odborné přípravy, včetně programů prohlubování dovedností a změny kvalifikace, organizovaný příslušným poskytovatelem inkluzivní a měl zaručenu kontinuitu a regionální nebo celostátní působnost.

   Poskytovatel programu odborné přípravy musí mít k dispozici odpovídající technické vybavení nezbytné pro praktický výcvik, včetně dostatečného laboratorního vybavení nebo odpovídajícího zařízení pro praktický výcvik.

   Kromě základní odborné přípravy musí poskytovatel organizovat kratší opakovací kurzy a kurzy prohlubování dovedností ve formě vzdělávacích modulů, které osobám provádějícím instalaci a konstruktérům umožní získat nové dovednosti, rozšířit a diverzifikovat dovednosti v oblasti různých typů technologií a jejich kombinací. Poskytovatel odborné přípravy zajistí přizpůsobení odborné přípravy novým technologiím v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v kontextu budov, průmyslu a zemědělství. Poskytovatelé odborné přípravy uznají získání příslušných dovedností.

   Programy a moduly odborné přípravy jsou navrženy tak, aby zajistily celoživotní doškolování v oblasti zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a aby byly kompatibilní s odbornou přípravou uchazečů o první zaměstnání či pro dospělé požadující rekvalifikaci či hledající nové zaměstnání.

   Programy odborné přípravy jsou navrženy tak, aby usnadnily získání kvalifikací zahrnujících různé typy technologií a řešení a zabránily omezené specializaci na určitou značku či technologii. Poskytovatelem odborné přípravy může být výrobce vybavení nebo systémů, instituce nebo sdružení.

▼B

4. Odborná příprava, jejímž výsledkem je získání osvědčení nebo kvalifikace osobou provádějící instalaci, musí zahrnovat teoretický výklad i praktický výcvik. Na konci odborné přípravy musí mít osoba provádějící instalaci dovednosti potřebné k instalaci příslušného vybavení a systémů tak, aby byla schopna splnit požadavky zákazníka kladené na výkon a spolehlivost, prokazovat řemeslnou zručnost a musí být schopna dodržovat všechny příslušné předpisy a normy včetně předpisů o energetickém a ekologickém značení.

▼M2

5. Kurz odborné přípravy musí být ukončen závěrečnou zkouškou podmiňující udělení příslušného osvědčení nebo kvalifikace. Zkouška musí zahrnovat praktické vyhodnocení úspěšné instalace kotlů nebo kamen na biomasu, tepelných čerpadel, mělkých geotermálních zařízení, solárních fotovoltaických nebo solárních tepelných systémů, včetně skladování energie, a dobíjecích bodů umožňujících odezvu na straně poptávky.

▼B

6. Systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace podle čl. 18 odst. 3 náležitým způsobem zohlední tyto zásady:

a) akreditované programy odborné přípravy by se měly nabízet osobám provádějícím instalaci, které mají praktické zkušenosti a které absolvovaly nebo právě absolvují následující typy odborné přípravy:

i) v případě osob instalujících kotle a kamna na biomasu: povinně vyučen jako instalatér, potrubář, mechanik tepelných zařízení nebo mechanik sanitárních, tepelných nebo chladících zařízení;

ii) v případě osob instalujících tepelná čerpadla: povinně vyučen jako instalatér nebo technik chladicích zařízení se základními elektrikářskými a instalatérskými dovednostmi (řezání, svařování a lepení trubek, tepelná izolace potrubí, těsnění, zkoušky těsnosti potrubí a instalace tepelných nebo chladicích zařízení);

iii) v případě osob instalujících solární fotovoltaické nebo solární tepelné systémy: povinně vyučen jako instalatér nebo elektrikář s instalatérskou, elektrikářskou a pokrývačskou praxí včetně praxe v oboru sváření a lepení trubek, v oboru těsnění, zkoušek těsnosti potrubí, schopnosti v oboru připojování elektrických přívodů, znalost základních pokrývačských materiálů, znalost oplechování/olemování a těsnících postupů; nebo

iv) odborná příprava, kterou osoba získá dovednosti odpovídající tříletému vzdělání v oblastech vyjmenovaných v písmenech a), b) nebo c), včetně teoretického výkladu a praktického výcviku;

b) teoretická část odborné přípravy osob provádějících instalaci kotlů a kamen na biomasu by měla poskytnout přehled situace na trhu s biomasou a zahrnovat ekologické aspekty, paliva vyráběná z biomasy, logistiku, protipožární ochranu, příslušné dotace, techniky spalování, systémy zapalování, optimální hydraulická řešení, porovnání nákladů a ziskovosti, jakož i konstrukci, instalaci a údržbu kotlů a kamen na biomasu. Příprava by měla rovněž poskytnout dobrou znalost případných evropských norem platných v oblasti technologie a paliv vyráběných z biomasy, například pelet, jakož i znalost vnitrostátního práva a práva Unie vztahujícího se na biomasu;

▼M2

c) Teoretická část odborné přípravy osob provádějících instalaci tepelných čerpadel by měla poskytnout přehled o situaci na trhu s tepelnými čerpadly a zahrnovat teploty zdrojů geotermální energie a pozemních zdrojů v různých oblastech, identifikaci půdy a hornin pro tepelnou vodivost, předpisy týkající se využívání zdrojů geotermální energie, proveditelnost využití tepelných čerpadel v budovách a určení nejvhodnějšího systému tepelných čerpadel a znalosti jejich technických požadavků, bezpečnosti, filtrace vzduchu, napojení na zdroj tepla a uspořádání systému a integraci s řešeními pro skladování energie, a to i v kombinaci se solárními zařízeními. Odborná příprava by rovněž měla účastníkům umožnit získat dobrou znalost veškerých evropských norem platných pro tepelná čerpadla, příslušných vnitrostátních právních předpisů a práva Unie. Osoba provádějící instalaci by měla prokázat tyto klíčové schopnosti:

▼B

i) základní pochopení fyzikálních a provozních principů tepelného čerpadla, včetně charakteristik jeho tepelného cyklu: souvislost mezi dolními teplotami tepelné jímky, horními teplotami tepelného zdroje a účinností celého systému, stanovení topného faktoru a faktoru sezónní účinnosti;

ii) pochopení významu jednotlivých prvků a jejich funkce v rámci tepelného cyklu čerpadla, včetně kompresoru, expanzního ventilu, výparníku, kondenzátoru, armatur a spojovacích prvků, mazacího oleje, chladiva, možného přehřátí, ochlazení a podchlazení tepelného čerpadla a

▼M2

iii) schopnost zvolit typ a velikost komponentů pro typické instalace, včetně stanovení typických hodnot tepelného zatížení různých budov a hodnot pro přípravu horké vody na základě údajů o spotřebě energie, stanovení potřebného výkonu tepelného čerpadla pro tento účel podle tepelné kapacity budovy a podle přerušitelné dodávky proudu; určit řešení pro skladování energie, a to i prostřednictvím součásti vyrovnávací nádrže a jejího objemu a integrace druhého systému vytápění;

iv) pochopení studie udržitelnosti a přípravné studie;

v) pochopení problematiky vrtů v případě geotermálních tepelných čerpadel.

d) Teoretická část odborné přípravy osob instalujících solární fotovoltaické a solární tepelné prvky by měla poskytnout přehled o situaci na trhu se solárními výrobky a srovnání nákladů a ziskovosti a měla by zahrnovat ekologické aspekty, komponenty, vlastnosti a dimenzování solárních systémů, výběr přesných systémů a dimenzování komponentů, určení poptávky po vytápění, možnosti integrace řešení skladování energie, požární ochranu, související dotace, jakož i návrh, instalaci a údržbu solárních fotovoltaických a solárních tepelných zařízení. Odborná příprava by rovněž měla umožnit účastníkům získat dobré znalosti případných evropských norem platných pro danou technologii, jakož i certifikačních zásad, například Solar Keymark, a odpovídající znalost vnitrostátního práva a práva Unie. Osoba provádějící instalaci by měla prokázat tyto klíčové schopnosti:

▼B

i) schopnost bezpečně pracovat s požadovanými nástroji a požadovaným vybavením při dodržování bezpečnostních předpisů a norem a schopnost identifikovat nebezpečí spojená s instalatérskou, elektrikářskou a další činností při instalaci solárních zařízení;

▼M2

ii) schopnost identifikovat systémy a jejich komponenty specifické pro aktivní a pasivní systémy, včetně mechanické konstrukce, a určit polohu komponentů, uspořádání a konfiguraci systému a možnosti integrace řešení pro skladování energie, a to i prostřednictvím kombinace s dobíjecími stanicemi;

▼B

iii) schopnost určit požadovanou plochu instalace, orientaci a náklon solárních fotovoltaických prvků a prvků pro solární ohřev vody s přihlédnutím k možnému zastínění, oslunění, strukturální integritě a vhodnosti instalace pro danou budovu nebo dané klima a schopnost určit různé metody instalace vhodné pro rozmanité typy střech a vyváženost systémového vybavení požadovaného pro instalaci a

▼B

iv) specificky ve spojení s instalací solárních fotovoltaických systémů schopnost přizpůsobit schéma elektrického zapojení včetně stanovení proudů, výměru vhodných typů vodičů a charakteristiky elektrických obvodů, stanovení vhodné velikosti, jmenovitého výkonu a umístění veškerého souvisejícího vybavení a subsystémů a výběru vhodného propojovacího místa;

e) osvědčení vydané osobě provádějící instalaci by mělo být časově omezeno tak, že k jeho prodloužení bude nezbytný opakovací seminář nebo kurz.

▼B

PŘÍLOHA V

PRAVIDLA PRO VÝPOČET DOPADŮ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z BIOPALIV, BIOKAPALIN A REFERENČNÍCH FOSILNÍCH PALIV

A. TYPIZOVANÉ A STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PLATNÉ PRO BIOPALIVA, JSOU-LI VYROBENA S NULOVÝMI ČISTÝMI EMISEMI UHLÍKU V DŮSLEDKU ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY

Způsob výroby biopaliva	Úspory emisí skleníkových plynů - typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů - standardizované hodnota
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	67 %	59 %
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	77 %	73 %
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	73 %	68 %
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	79 %	76 %
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	58 %	47 %
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	71 %	64 %
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	48 %	40 %
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	55 %	48 %
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	40 %	28 %
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	69 %	68 %
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	47 %	38 %
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	53 %	46 %
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	37 %	24 %
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	67 %	67 %

▼B

Způsob výroby biopaliva	Úspory emisí skleníkových plynů - typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů - standardizované hodnota
Etanol z cukrové třtiny	70 %	70 %
Podíl z obnovitelných zdrojů u terc-butyl(ethyl)etheru (ETBE)	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u terc-amyl-ethyl-etheru (TAEE)	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	52 %	47 %
Bionafta ze slunečnice	57 %	52 %
Bionafta ze sójových bobů	55 %	50 %
▼C1 Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	33 %	20 %
▼B Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	51 %	45 %
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	88 %	84 %
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	84 %	78 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	51 %	47 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	58 %	54 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	55 %	51 %
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	34 %	22 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	53 %	49 %
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	87 %	83 %
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	83 %	77 %
Čistý rostlinný olej z řepky	59 %	57 %
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	65 %	64 %
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	63 %	61 %
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	40 %	30 %
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	59 %	57 %
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	98 %	98 %

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ([1]), pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).

▼B

B. ODHADOVANÉ TYPIZOVANÉ A STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PRO BUDOUCÍ BIOPALIVA, KTERÁ NEBYLA V ROCE 2016 NA TRHU NEBO BYLA NA TRHU POUZE V ZANEDBATELNÉM MNOŽSTVÍ, BYLA-LI VYROBENA S NULOVÝMI ČISTÝMI EMISEMI UHLÍKU V DŮSLEDKU ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY

Způsob výroby biopaliva	Úspor emisí skleníkových plynů - typizovaná hodnota	Úspor emisí skleníkových plynů - standardizované hodnota
Etanol z pšeničné slámy	85 %	83 %
▼C1 Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	83 %	83 %
▼B Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	82 %	82 %
▼C1 Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	83 %	83 %
▼B Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	82 %	82 %
▼C1 Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	84 %	84 %
▼B Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	83 %	83 %
▼C1 Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	84 %	84 %
▼B Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	83 %	83 %
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	89 %	89 %
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	89 %	89 %
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	89 %	89 %
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	89 %	89 %
Podíl z obnovitelných zdrojů u terc-butyl(methyl)etheru (MTBE)	Stejné jako u použitého způsobu výroby metanolu	

C. METODIKA

1. Emise skleníkových plynů z výroby a použití paliv, biopaliv a biokapalin používaných v odvětví dopravy se vypočítají takto:

a) Emise skleníkových plynů z výroby a použití biopaliv se vypočítají z tohoto vzorce:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr},$$

kde

E	=	celkové emise z používání daného paliva;
e_{ec}	=	emise z těžby nebo pěstování surovin;

▼B

e_l	=	anualizované emise ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy;
e_p	=	emise ze zpracování;
e_{td}	=	emise z přepravy a distribuce;
e_u	=	emise z používání daného paliva;
e_{sca}	=	úspory emisí vyvolané nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům;
e_{ccs}	=	úspory emisí v důsledku zachycování a geologického ukládání CO_2; a
e_{ccr}	=	úspory emisí vyvolané zachycením a náhradou CO_2.

Emise z výroby strojního a jiného vybavení se neberou v úvahu.

b) Emise skleníkových plynů z výroby a použití biokapalin se vypočítají ze vzorce pro biopaliva (E), který však musí být rozšířen o přeměnu energie na vyráběnou elektřinu nebo na vyráběné teplo a chlazení, takto:

i) zařízení na výrobu energie zajišťující pouze dodávky tepla:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

ii) zařízení na výrobu energie zajišťující pouze dodávky elektřiny:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

kde

$EC_{h,el}$ = celkové emise skleníkových plynů z konečné energetické komodity;

E = celkové emise skleníkových plynů z biokapaliny před závěrečnou konverzí;

η_{el} = elektrická účinnost, definovaná jako roční výroba elektřiny děleno ročním vstupem biokapaliny na základě jejího energetického obsahu;

η_h = účinnost tepla, definovaná jako roční výroba užitečného tepla děleno ročním vstupem biokapaliny na základě jejího energetického obsahu;

iii) v případě elektřiny nebo mechanické energie pocházející ze zařízení na výrobu energie, která zajišťují dodávky užitečného tepla společně s dodávkami elektřiny nebo mechanické energie:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

▼B

iv) v případě užitečného tepla pocházejícího ze zařízení na výrobu energie, která zajišťují dodávky tepla společně s dodávkami elektřiny nebo mechanické energie:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}\left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h}\right)$$

kde

$EC_{h,el}$ = celkové emise skleníkových plynů z konečné energetické komodity;

E = celkové emise skleníkových plynů z biokapaliny před závěrečnou konverzí;

η_{el} = elektrická účinnost, definovaná jako roční výroba elektřiny děleno ročním vstupem biokapaliny na základě jejího energetického obsahu;

η_h = účinnost tepla, definovaná jako roční výroba užitečného tepla děleno ročním vstupem biokapaliny na základě jejího energetického obsahu;

C_{el} = podíl exergie na elektřině nebo mechanické energii, stanovený na 100 % ($C_{el} = 1$).

C_h = účinnost Carnotova cyklu (podíl exergie na užitečném teple).

Účinnost Carnotova cyklu, C_h, pro užitečné teplo při rozdílných teplotách je definována jako:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

kde

T_h = teplota měřená jako absolutní teplota (v kelvinech) užitečného tepla v místě dodání;

T_0 = teplota okolí, stanovená na 273,15 kelvinů (rovná se 0 °C).

Je-li přebytečné teplo vyváženo pro účely vytápění budov, při teplotě nižší než 150 °C (423,15 kelvinu), lze C_h alternativně definovat takto:

C_h = účinnost Carnotova cyklu pro teplo při teplotě 150 °C (423,15 kelvinu), která činí: 0,3546.

Pro účely tohoto výpočtu se rozumí:

a) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektřiny nebo mechanické energie v jednom procesu;

b) „užitečným teplem“ teplo vyrobené k uspokojení ekonomicky odůvodněné poptávky po teplu k vytápění a chlazení;

c) „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla jinak uspokojována za tržních podmínek.

2. Emise skleníkových plynů z bioplynů a biokapalin se vyjádří takto:

a) emise skleníkových plynů z biopaliv, E, se vyjadřují v gramech ekvivalentu CO_2 na MJ paliva: g CO_2eq/MJ.

b) emise skleníkových plynů z biokapalin, EC, se vyjadřují v gramech ekvivalentu CO_2 na MJ konečné energetické komodity (tepla nebo elektřiny): g CO_2eq/MJ.

▼B

Je-li vedle vytápění a chlazení kombinovaně vyráběna i elektřina, emise se rozdělí mezi teplo a elektřinu (podle bodu 1 písm. b)), bez ohledu na to, zda je teplo skutečně využíváno za účelem vytápění nebo chlazení ([1]).

Pokud se emise skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec}, vyjadřují v g CO_2eq/t suchých surovin, převod na gramy ekvivalentu CO_2 na MJ paliva, g CO_2eq/MJ, se vypočte takto ([2]):

$$e_{ec}\text{palivo}_a\left[\frac{gCO_2\text{eq}}{MJ\ \text{paliva}}\right]_{ec} = \frac{e_{ec}\text{suroviny}_a\left[\frac{gCO_2\text{eq}}{t_{\text{suchý}}}\right]}{LHV_a\left[\frac{MJ\,\text{surovin}}{t\,\text{suchých surovin}}\right]} \times \text{faktor vstupních surovin pro palivo}_a \times \text{faktor rozdělení paliva}_a$$

kde

$$\text{faktor rozdělení paliva}_a = \left[\frac{\text{energie vpalivu}}{\text{energie vpalivu} + \text{energie vdruhotných produktech}}\right]$$

$$\text{faktor surovin pro palivo}_a = \left[\text{podíl MJ surovin potřebný kvýrobě 1 MJ paliva}\right]$$

emise na tunu suchých surovin se vypočtou tímto způsobem:

$$e_{ec}\text{suroviny}_a\left[\frac{gCO_2\text{eq}}{t_{\text{suchý}}}\right] = \frac{e_{ec}\text{suroviny}_a\left[\frac{gCO_2\text{eq}}{t_{\text{vlhký}}}\right]}{(1 - \text{obsah vlhkosti})}$$

3. Úspory emisí skleníkových plynů vyvolané při používání biopaliv a biokapalin se vypočítají takto:

a) úspory emisí skleníkových plynů z biopaliv:

ÚSPORY = $(E_{F(t)} - E_B)/E_{F(t)}$,

kde

E_B	=	celkové emise z biopaliva a
$E_{F(t)}$	=	celkové emise z referenčního fosilního paliva používaného pro dopravu;

b) úspory emisí skleníkových plynů při výrobě tepla, chlazení a výrobě elektřiny z biokapalin:

ÚSPORY = $(EC_{F(h\&c,el,)} - EC_{B(h\&c,el)})/EC_{F\ (h\&c,el)}$,

kde

$EC_{B(h\&c,el)}$ = celkové emise z tepla nebo elektřiny; a

([1]) Teplo či odpadní teplo se používá k výrobě chlazení (chlazeného vzduchu nebo vody) pomocí absorpčních chladičů. Proto je vhodné vypočítat pouze emise související s vyrobeným teplem, vyjádřené v MJ tepla, bez ohledu na to, zda je konečným použitím tepla skutečné vytápění, nebo chlazení pomocí absorpčních chladičů.

([2]) Vzorec pro výpočet emisí skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin e_{ec} popisuje případy, kdy jsou suroviny přeměněny na paliva během jednoho kroku. U složitějších dodavatelských řetězců je nutné pro výpočet emisí ze skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin e_{ec} provést úpravy pro meziprodukty.

▼B

$EC_{F(h\&c,el)}$ = celkové emise z referenčního fosilního paliva používaného pro užitečné teplo nebo elektřinu.

4. Skleníkovými plyny zohledněnými pro účely bodu 1 jsou CO_2, N_2O a CH_4. Při výpočtu ekvivalentu CO_2 se uvedené plyny hodnotí takto:

CO_2	:	1
N_2O	:	298
CH_4	:	25

5. Emise pocházející z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec}, zahrnují emise pocházející ze samotného procesu těžby nebo pěstování; ze sběru, sušení a skladování surovin; z odpadu a úniků; a z výroby chemických látek nebo produktů použitých při těžbě nebo pěstování. Zachycování CO_2 při pěstování surovin je vyloučeno. Jako alternativu skutečných hodnot emisí lze použít odhady úrovně emisí z pěstování zemědělské biomasy, které je možno získat z používaných regionálních průměrných hodnot u emisí z pěstování zahrnutých do zpráv podle čl. 31 odst. 4 nebo z informací o rozložených standardizovaných hodnotách pro pěstování obsažených v této příloze. Jako alternativu skutečných hodnot emisí je při neexistenci příslušných informací v těchto zprávách povoleno vypočítat průměrné hodnoty založené na místních zemědělských postupech, které vycházejí například z údajů o skupinách zemědělských podniků.

▼M2

6. Pro účely výpočtu uvedeného v bodu 1 písm. a) se k úsporám emisí skleníkových plynů na základě lepšího řízení zemědělství, e_{sca}, například přechodu na minimální orbu či bezorebné setí, pěstování lepších plodin a jejich střídání, používání krycích plodin, včetně hospodaření se zbytky plodin, a používání organických pomocných půdních látek, například kompostu nebo digestátu z kvašení mrvy, přihlédne pouze tehdy, pokud nebude negativně ovlivněna biologická rozmanitost. Dále je nutné předložit spolehlivé a ověřitelné důkazy, že obsah uhlíku v půdě se zvyšuje, nebo se dá rozumně očekávat, že v období, kdy byly dotčené suroviny pěstovány, uvedený obsah vzrostl, přičemž se k emisím přihlédne v případě, kde tyto postupy vedou k vyššímu používání umělých hnojiv a herbicidů ([1]).

▼B

7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy, e_l, se vypočítají rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije tento vzorec:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3{,}664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \text{ ([2])}$$

kde

([1]) Takovými důkazy mohou být měření uhlíku v půdě, například první měření před pěstováním a následná měření v pravidelných několikaletých intervalech. V takovém případě, ještě než je k dispozici druhé měření, by se odhadlo zvýšení uhlíku v půdě na základě reprezentativních experimentů nebo půdních modelů. Od dalšího druhého měření by měření představovala základ pro určení existence zvýšení uhlíku v půdě a jejího rozsahu.

([2]) Kvocient získaný vydělením molekulové hmotnosti CO_2 (44,010 g/mol) molekulovou hmotností uhlíku (12,011 g/mol) se rovná 3,664.

▼B

e_l	=	anualizované emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako ekvivalentní hmotnost (v gramech) CO_2 na jednotku energie biopaliva (v megajoulech)). „Orná půda“ [1] a „trvalé kultury“ [2] se považují za jeden způsob využívání půdy;
CS_R	=	zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v tunách) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny, přičemž se použije pozdější datum;
CS_A	=	zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s aktuálním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v tunách) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, se hodnota činitele CS_A stanoví jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, přičemž se použije situace, která nastane dříve;
P	=	produktivita plodiny (vyjádřená jako energie biopaliva nebo biokapaliny na jednotku plochy za rok) a
e_B	=	bonus ve výši 29 g CO_2eq/MJ biopaliva nebo biokapaliny, pokud je biomasa získávána ze znehodnocené půdy, která prošla obnovou, za podmínek stanovených v bodě 8.

8. Bonus ve výši 29 g CO_2eq/MJ se přidělí, pokud je prokázáno, že daná půda:

a) nebyla v lednu 2008 využívána k zemědělským nebo ani žádným jiným činnostem; a

b) je závažným způsobem znehodnocená, včetně takové půdy dříve využívané k zemědělským účelům.

Bonus ve výši 29 g CO_2eq/MJ se použije pro období maximálně 20 let od doby, kdy došlo k přeměně půdy na zemědělsky využívanou půdu, za předpokladu, že je zajištěn pravidelný nárůst zásob uhlíku, jakož i značné snížení eroze u půd spadajících do písmene b).

9. „Půdami závažným způsobem znehodnocenými“ se rozumějí půdy, jež byly po značnou dobu výrazně zasoleny nebo vykazují obzvláště nízký obsah organických látek a jež jsou závažným způsobem erodované.

[1] Orná půda, jak je vymezena IPCC.

[2] Trvalé kultury jsou definovány jako víceleté plodiny, jejichž kmen se zpravidla nesklízí ročně, například rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná.

▼B

10. Komise do 31. prosince 2020 přezkoumá pokyny pro výpočet zásob uhlíku v půdě ([1]) vycházející z pokynů IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 – svazku 4 a v souladu s nařízením (EU) č. 525/2013 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ([2]). Pokyny Komise slouží jako základ pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely této směrnice.

11. Emise ze zpracování, e_p, zahrnují emise z vlastního procesu zpracování; z odpadu a úniků; z výroby chemických látek nebo produktů používaných při zpracování, včetně emisí CO_2 odpovídajících obsahu uhlíku ve fosilních vstupech bez ohledu na to zda byl v příslušném postupu spálen, či nikoli.

Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím příslušné palivo, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z výroby a distribuce této elektřiny se rovná průměrné intenzitě emisí při výrobě a distribuci elektřiny v dané oblasti. Odchylně od tohoto pravidla mohou výrobci pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné síti.

Emise ze zpracování v příslušných případech zahrnují emise ze sušení prozatímních produktů a materiálů.

12. Emise z přepravy a distribuce, e_{td}, zahrnují emise pocházející z přepravy surovin a polotovarů i ze skladování a distribuce konečného výrobku. Tento bod se nevztahuje na emise z přepravy a distribuce zohledňované podle bodu 5.

13. Emise z použitého paliva, e_u, se pokládají u biopaliv a biokapalin za rovné nule.

Emise skleníkových plynů jiných než CO_2 (N_2O a CH_4) z použitého paliva musí být zahrnuty do faktoru e_u pro biokapaliny.

14. Úspory emisí vyvolané zachycením a geologickým ukládáním CO_2, e_{ccs}, které nebyly již započítány do e_p, se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení a ukládání emitovaného CO_2 v přímé souvislosti se získáváním, přepravou, zpracováním a distribucí paliva, pokud ukládání probíhalo v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ([3]).

▼M2

15. Úspory emisí vyvolané zachycením a náhradou CO_2, e_{ccr}, přímo souvisejí s výrobou biopaliva nebo biokapaliny, jíž jsou přiřazeny, a omezují se na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení CO_2, jehož uhlík pochází z biomasy a používá se k nahrazení CO_2 z fosilních paliv při výrobě komerčních výrobků a služeb do 1. ledna 2036.

([1]) Rozhodnutí Komise 2010/335/EU ze dne 10. června 2010 o pokynech pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely přílohy V směrnice 2009/28/ES (Úř. věst. L 151, 17.6.2010, s. 19).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114).

▼B

16. Pokud kogenerační jednotka – zajišťující teplo nebo elektřinu v procesu výroby paliva z biomasy, pro které se počítají emise – vyrobí přebytečnou elektřinu nebo přebytečné užitečné teplo, rozdělí se emise skleníkových plynů mezi elektřinu a užitečné teplo podle teploty tepla (jež odráží užitnost (užitek) tepla). Užitečná část tepla se zjistí vynásobením jeho energetického obsahu účinností Carnotova cyklu, C_h, použitím tohoto vzorce:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

kde

T_h = teplota měřená jako absolutní teplota (v kelvinech) užitečného tepla v místě dodání;

T_0 = teplota okolí, stanovená na 273,15 kelvinů (rovná se 0 °C).

Je-li přebytečné teplo vyváženo pro účely vytápění budov, při teplotě nižší než 150 °C (423,15 kelvinu), lze C_h alternativně definovat takto:

C_h = účinnost Carnotova cyklu pro teplo při teplotě 150 °C (423,15 kelvinu), která činí: 0,3546.

Pro účely tohoto výpočtu se použijí skutečné účinnosti, definované jako vyrobená roční mechanická energie, elektřina resp. teplo děleno ročním vstupem energie.

Pro účely tohoto výpočtu se rozumí:

a) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektřiny nebo mechanické energie v jednom procesu;

b) „užitečným teplem“ teplo vyrobené k uspokojení ekonomicky odůvodněné poptávky po teplu k vytápění nebo chlazení;

c) „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla jinak uspokojována za tržních podmínek.

17. V případech, kdy v procesu výroby paliva vzniká kombinace paliva, pro které se počítají emise, a jednoho nebo několika dalších produktů („druhotných produktů“), rozdělí se emise skleníkových plynů mezi palivo (nebo jeho odpovídající meziprodukty) a druhotné produkty v poměru k jejich energetickému obsahu (stanovenému u druhotných produktů s výjimkou elektřiny a tepla jako spodní výhřevnost). Intenzita skleníkových plynů přebytečného užitečného tepla nebo přebytečné elektřiny se shoduje s intenzitou skleníkových plynů tepla nebo elektřiny dodaných do procesu výroby paliva a určí se na základě výpočtu intenzity skleníkových plynů všech vstupů a emisí, včetně surovin a emisí CH_4 a N_2O, do a z kogenerační jednotky, kotle či jiného zařízení dodávajícího teplo nebo elektřinu do procesu výroby paliva. V případě kombinované výroby elektřiny a tepla se výpočet provádí podle bodu 16.

▼M2

18. Pro účely výpočtů uvedených v bodu 17 se emise takto rozdělované počítají $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ + ty podíly e_p, e_{td}, e_{ccs} a e_{ccr}, které se vztahují na výrobní kroky až do výrobního kroku, ve kterém vzniká předmětný druhotný produkt, včetně tohoto kroku. Došlo-li k přiřazení emisí druhotným produktům v některém z předchozích výrobních kroků životního cyklu, použije se pro předmětné účely místo těchto celkových emisí jen podíl těchto emisí přiřazený v posledním z těchto výrobních kroků meziproduktu vyráběného paliva. V případě biopaliv a biokapalin musí být pro účely tohoto výpočtu zohledněny všechny druhotné produkty, které nespadají do oblasti působnosti bodu 17.

U druhotných produktů, jejichž energetický obsah je záporný, se pokládá energetický obsah pro účely výpočtu za nulový.

Obecně platí, že emise skleníkových plynů z odpadů a zbytků, včetně všech odpadů a zbytků uvedených v příloze IX, se považují v celém životním cyklu těchto odpadů a zbytků až do doby jejich získání za nulové bez ohledu na to, zda jsou uvedené odpady a zbytky před přeměnou na konečný produkt zpracovány na prozatímní produkty.

V případě paliv z biomasy vyráběných v jiných rafinériích, než které jsou kombinací zpracovatelských zařízení a kotlů nebo kogeneračních jednotek zajišťujících dodávky tepla nebo elektřiny do zpracovatelského zařízení, je analyzovanou jednotkou pro účely výpočtu podle bodu 17 rafinérie.

▼B

19. V případě biopaliv se pro účely výpočtu podle bodu 3 použije hodnota referenčního fosilního paliva $E_{F(t)}$ = 94 g CO_2eq/MJ.

V případě biokapalin používaných k výrobě elektřiny se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(e)}$ referenčního fosilního paliva použije 183 g CO_2eq/MJ.

V případě biokapalin používaných k výrobě užitečného tepla a k vytápění nebo chlazení se pro účely výpočtu podle bodu 3 použije hodnota referenčního fosilního paliva $EC_{F(h\&c)}$ 80 g CO_2eq/MJ.

D. ROZLOŽENÉ STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PRO BIOPALIVA A BIOKAPALINY

Rozložené standardizované hodnoty pro pěstování: „e_{ec}“ ve smyslu části C této přílohy, včetně emisí N_2O z půdy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové	9,6	9,6
Etanol z kukuřice	25,5	25,5
Etanol z obilovin jiných než kukuřice	27,0	27,0
Etanol z cukrové třtiny	17,1	17,1

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	32,0	32,0
Bionafta ze slunečnice	26,1	26,1
Bionafta ze sójových bobů	21,2	21,2
▼C1 Bionafta z palmového oleje	26,0	26,0
▼B Bionafta z použitého kuchyňského oleje	0	0
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	0	0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	33,4	33,4
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	26,9	26,9
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	22,1	22,1
▼C1 Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	27,3	27,3
▼B Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	0	0
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	0	0
Čistý rostlinný olej z řepky	33,4	33,4
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	27,2	27,2
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	22,2	22,2
Čistý rostlinný olej z palmového oleje	27,1	27,1
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0	0

(**) Týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Rozložené standardizované hodnoty pro pěstování: „e_{ec}“ – pouze pro emise N_2O z půdy (jsou již zahrnuty v rozložených hodnotách pro emise z pěstování v tabulce pro „e_{ec}“)

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové	4,9	4,9
Etanol z kukuřice	13,7	13,7
Etanol z obilovin jiných než kukuřice	14,1	14,1
Etanol z cukrové třtiny	2,1	2,1
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Bionafta z řepky	17,6	17,6
Bionafta ze slunečnice	12,2	12,2
Bionafta ze sójových bobů	13,4	13,4
Bionafta z palmového oleje	16,5	16,5
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	0	0
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	0	0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	18,0	18,0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	12,5	12,5
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	13,7	13,7
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	16,9	16,9
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	0	0
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	0	0
Čistý rostlinný olej z řepky	17,6	17,6
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	12,2	12,2
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	13,4	13,4
Čistý rostlinný olej z palmového oleje	16,5	16,5
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0	0

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Rozložené standardizované hodnoty pro zpracování: „e_p“ ve smyslu části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	18,8	26,3
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	9,7	13,6
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	13,2	18,5
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	7,6	10,6
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	27,4	38,3

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	15,7	22,0
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	20,8	29,1
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	14,8	20,8
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	28,6	40,1
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,8	2,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	21,0	29,3
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	15,1	21,1
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	30,3	42,5
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,5	2,2
Etanol z cukrové třtiny	1,3	1,8
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	11,7	16,3
Bionafta ze slunečnice	11,8	16,5
Bionafta ze sójových bobů	12,1	16,9
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	30,4	42,6
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	13,2	18,5
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	9,3	13,0
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	13,6	19,1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	10,7	15,0

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	10,5	14,7
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	10,9	15,2
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	27,8	38,9
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	9,7	13,6
Hydrogenačně upravený olej z odpadového použitého oleje	10,2	14,3
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	14,5	20,3
Čistý rostlinný olej z řepky	3,7	5,2
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	3,8	5,4
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	4,2	5,9
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	22,6	31,7
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	4,7	6,5
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0,6	0,8

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Rozložené standardizované hodnoty pouze pro extrakci oleje (jsou již zahrnuty v rozložených hodnotách pro emise ze zpracování v tabulce pro „e_p“)

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Bionafta z řepky	3,0	4,2
Bionafta ze slunečnice	2,9	4,0
Bionafta ze sójových bobů	3,2	4,4
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	20,9	29,2
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	3,7	5,1
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	0	0
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	4,3	6,1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	3,1	4,4
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	3,0	4,1

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	3,3	4,6
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	21,9	30,7
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	3,8	5,4
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	0	0
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	4,3	6,0
Čistý rostlinný olej z řepky	3,1	4,4
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	3,0	4,2
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	3,4	4,7
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	21,8	30,5
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	3,8	5,3
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0	0

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Rozložené standardizované hodnoty pro přepravu a distribuci: „e_{td}“ ve smyslu části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,3	2,3
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	2,2	2,2
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	2,2	2,2
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z cukrové třtiny	9,7	9,7
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	1,8	1,8
Bionafta ze slunečnice	2,1	2,1
Bionafta ze sójových bobů	8,9	8,9
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	6,9	6,9
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	6,9	6,9
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	1,9	1,9

▼C1

Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	1,6	1,6

▼B

Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	1,7	1,7
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	2,0	2,0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	9,2	9,2
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	7,0	7,0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	7,0	7,0

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	1,7	1,7
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	1,5	1,5
Čistý rostlinný olej z řepky	1,4	1,4
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	1,7	1,7
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	8,8	8,8
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	6,7	6,7
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	6,7	6,7
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	1,4	1,4

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Rozložené standardizované hodnoty pro přepravu a distribuci pouze konečného paliva. Jsou již zahrnuty v tabulce „Emise z přepravy a distribuce „e_{td}“ ve smyslu části C této přílohy, nicméně následující hodnoty jsou užitečné, má-li hospodářský subjekt v úmyslu vykázat pouze skutečné emise z přepravy plodin nebo z přepravy oleje.

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	1,6	1,6

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	1,6	1,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z cukrové třtiny	6,0	6,0
Podíl terc-butyl(ethyl)etheru (ETBE) z etanolu z obnovitelných zdrojů	Budou považovány za stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl terc-amyl(ethyl)etheru (TAEE) z etanolu z obnovitelných zdrojů	Budou považovány za stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	1,3	1,3
Bionafta ze slunečnice	1,3	1,3
Bionafta ze sójových bobů	1,3	1,3
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	1,3	1,3
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	1,3	1,3
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	1,3	1,3
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	1,3	1,3
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	1,2	1,2

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	1,2	1,2
Čistý rostlinný olej z řepky	0,8	0,8
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	0,8	0,8
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	0,8	0,8
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	0,8	0,8
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	0,8	0,8
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0,8	0,8

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	30,7	38,2
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	21,6	25,5
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	25,1	30,4
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	19,5	22,5
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	39,3	50,2

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	27,6	33,9
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	48,5	56,8
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	42,5	48,5
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	56,3	67,8
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	29,5	30,3
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	50,2	58,5
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	44,3	50,3
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	59,5	71,7
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	30,7	31,4
Etanol z cukrové třtiny	28,1	28,6
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	45,5	50,1
Bionafta ze slunečnice	40,0	44,7
Bionafta ze sójových bobů	42,2	47,0
▼C1 Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	63,3	75,5
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	46,1	51,4
▼B Bionafta z použitého kuchyňského oleje	11,2	14,9
▼C1 Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	15,2	20,7

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	45,8	50,1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	39,4	43,6
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	42,2	46,5
▼C1 Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	62,1	73,2
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	44,0	47,9
▼B Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	11,9	16,0
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	16,0	21,8
Čistý rostlinný olej z řepky	38,5	40,0
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	32,7	34,3
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	35,2	36,9
▼C1 Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	56,4	65,5
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	38,5	40,3
▼B Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	2,0	2,2

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

E. ODHADOVANÉ ROZLOŽENÉ STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PRO BUDOUCÍ PALIVA A BIOKAPALINY, KTERÉ NEBYLY V ROCE 2016 NA TRHU NEBO BYLY NA TRHU POUZE V ZANEDBATELNÉM MNOŽSTVÍ

Rozložené standardní hodnoty pro pěstování: „e_{ec}“ podle definice v části C této přílohy, včetně emisí N_2O (včetně štěpkování odpadního dřeva nebo cíleně pěstovaných energetických dřevin)

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	1,8	1,8
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	3,3	3,3
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	8,2	8,2
▼C1 Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	3,3	3,3
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	8,2	8,2

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	3,1	3,1
Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	7,6	7,6
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	3,1	3,1
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	7,6	7,6
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,5	2,5
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,5	2,5
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,5	2,5
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,5	2,5
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby metanolu	

Rozložené standardizované hodnoty pro emise N_2O z půdy (zahrnuté do rozložených standardních hodnot pro emise z pěstování v tabulce „e_{ec}“)

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	0	0
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0	0
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	4,4	4,4
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0	0
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	4,4	4,4
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	4,1	4,1
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	4,1	4,1

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby metanolu	

Rozložené standardizované hodnoty pro zpracování: „e_p“ ve smyslu části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	4,8	6,8
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0,1	0,1
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0,1	0,1
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0,1	0,1
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0,1	0,1
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby metanolu	

Rozložené standardizované hodnoty pro přepravu a distribuci: „e_{td}“ ve smyslu části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	7,1	7,1
▼C1 Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	12,2	12,2
▼B Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	8,4	8,4
▼C1 Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	12,2	12,2
▼B Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	8,4	8,4
▼C1 Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	12,1	12,1
▼B Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	8,6	8,6
▼C1 Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	12,1	12,1
▼B Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	8,6	8,6
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	7,7	7,7
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	7,9	7,9
DME vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	7,7	7,7
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	7,9	7,9
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby metanolu	

▼B

Rozložené standardizované hodnoty pro přepravu a distribuci pouze konečného paliva. Jsou již zahrnuty v tabulce „Emise z přepravy a distribuce „e_{td}“ ve smyslu části C této přílohy, nicméně následující hodnoty jsou užitečné, má-li hospodářský subjekt v úmyslu vykázat pouze skutečné emise z přepravy plodin nebo z přepravy oleje.

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	1,6	1,6
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	1,2	1,2
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	1,2	1,2
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	1,2	1,2
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	1,2	1,2
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	2,0	2,0
DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	2,0	2,0
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	2,0	2,0
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	2,0	2,0
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,0	2,0
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,0	2,0
DME vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,0	2,0
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,0	2,0
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby metanolu	

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	13,7	15,7
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	15,6	15,6

▼C1

▼B

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	16,7	16,7
▼C1 Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	15,6	15,6
▼B Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	16,7	16,7
▼C1 Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	15,2	15,2
▼B Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	16,2	16,2
▼C1 Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	15,2	15,2
▼B Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	16,2	16,2
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	10,2	10,2
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	10,4	10,4
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	10,2	10,2
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	10,4	10,4
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejné jako u použitého způsobu výroby metanolu	

▼B

PŘÍLOHA VI

PRAVIDLA PRO VÝPOČET DOPADŮ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z PALIV Z BIOMASY A REFERENČNÍCH FOSILNÍCH PALIV

A. Typizované a standardizované hodnoty úspor emisí skleníkových plynů pro paliva z biomasy, jsou-li vyrobena s nulovými čistými emisemi uhlíku ze změny ve využívání půdy

DŘEVNÍ ŠTĚPKA					
Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
		Teplo	Elektřina	Teplo	Elektřina
Dřevní štěpka ze zbytků z lesnictví	1 až 500 km	93 %	89 %	91 %	87 %
	500 až 2 500 km	89 %	84 %	87 %	81 %
	2 500 až 10 000 km	82 %	73 %	78 %	67 %
	Nad 10 000 km	67 %	51 %	60 %	41 %
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus)	2 500 až 10 000 km	77 %	65 %	73 %	60 %
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením)	1 až 500 km	89 %	83 %	87 %	81 %
	500 až 2 500 km	85 %	78 %	84 %	76 %
	2 500 až 10 000 km	78 %	67 %	74 %	62 %
	Nad 10 000 km	63 %	45 %	57 %	35 %
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení)	1 až 500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	500 až 2 500 km	88 %	82 %	86 %	79 %
	2 500 až 10 000 km	80 %	70 %	77 %	65 %
	Nad 10 000 km	65 %	48 %	59 %	39 %
Dřevní štěpka z kmenoviny	1 až 500 km	93 %	89 %	92 %	88 %
	500 až 2 500 km	90 %	85 %	88 %	82 %
	2 500 až 10 000 km	82 %	73 %	79 %	68 %
	Nad 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %
Dřevní štěpka z průmyslových zbytků	1 až 500 km	94 %	92 %	93 %	90 %
	500 až 2 500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	2 500 až 10 000 km	83 %	75 %	80 %	71 %
	Nad 10 000 km	69 %	54 %	63 %	44 %

▼B

DŘEVĚNÉ PELETY (*)						
Systém výroby paliva z biomasy		Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
			Teplo	Elektřina	Teplo	Elektřina
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví	Situace 1	1 až 500 km	58 %	37 %	49 %	24 %
		500 až 2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500 až 10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		Nad 10 000 km	50 %	26 %	40 %	11 %
	Situace 2a	1 až 500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		500 až 2 500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		2 500 až 10 000 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		Nad 10 000 km	69 %	54 %	63 %	45 %
	Situace 3a	1 až 500 km	92 %	88 %	90 %	85 %
		500 až 2 500 km	92 %	88 %	90 %	86 %
		2 500 až 10 000 km	90 %	85 %	88 %	81 %
		Nad 10 000 km	84 %	76 %	81 %	72 %
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus)	Situace 1	2 500 až 10 000 km	52 %	28 %	43 %	15 %
	Situace 2a	2 500 až 10 000 km	70 %	56 %	66 %	49 %
	Situace 3a	2 500 až 10 000 km	85 %	78 %	83 %	75 %
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením)	Situace 1	1 až 500 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		500 až 10 000 km	52 %	29 %	44 %	16 %
		Nad 10 000 km	47 %	21 %	37 %	7 %
	Situace 2a	1 až 500 km	73 %	60 %	69 %	54 %
		500 až 10 000 km	71 %	57 %	67 %	50 %
		Nad 10 000 km	66 %	49 %	60 %	41 %
	Situace 3a	1 až 500 km	88 %	82 %	87 %	81 %
		500 až 10 000 km	86 %	79 %	84 %	77 %
		Nad 10 000 km	80 %	71 %	78 %	67 %

▼B

DŘEVĚNÉ PELETY (*)						
Systém výroby paliva z biomasy		Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
			Teplo	Elektřina	Teplo	Elektřina
Dřevěné brikety nebo pelety z výmladkových plantáží (topol – bez hnojení)	Situace 1	1 až 500 km	56 %	35 %	48 %	23 %
		500 až 10 000 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		Nad 10 000 km	49 %	24 %	40 %	10 %
	Situace 2a	1 až 500 km	76 %	64 %	72 %	58 %
		500 až 10 000 km	74 %	61 %	69 %	54 %
		Nad 10 000 km	68 %	53 %	63 %	45 %
	Situace 3a	1 až 500 km	91 %	86 %	90 %	85 %
		500 až 10 000 km	89 %	83 %	87 %	81 %
		Nad 10 000 km	83 %	75 %	81 %	71 %
Kmenovina	Situace 1	1 až 500 km	57 %	37 %	49 %	24 %
		500 až 2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500 až 10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		Nad 10 000 km	50 %	26 %	40 %	11 %
	Situace 2a	1 až 500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		500 až 2 500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		2 500 až 10 000 km	75 %	63 %	70 %	56 %
		Nad 10 000 km	70 %	55 %	64 %	46 %
	Situace 3a	1 až 500 km	92 %	88 %	91 %	86 %
		500 až 2 500 km	92 %	88 %	91 %	87 %
		2 500 až 10 000 km	90 %	85 %	88 %	83 %
		Nad 10 000 km	84 %	77 %	82 %	73 %

▼B

DŘEVĚNÉ PELETY (*)

Systém výroby paliva z biomasy		Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
			Teplo	Elektřina	Teplo	Elektřina
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu	Situace 1	1 až 500 km	75 %	62 %	69 %	55 %
		500 až 2 500 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		2 500 až 10 000 km	72 %	59 %	67 %	51 %
		Nad 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %
	Situace 2a	1 až 500 km	87 %	80 %	84 %	76 %
		500 až 2 500 km	87 %	80 %	84 %	77 %
		2 500 až 10 000 km	85 %	77 %	82 %	73 %
		Nad 10 000 km	79 %	69 %	75 %	63 %
	Situace 3a	1 až 500 km	95 %	93 %	94 %	91 %
		500 až 2 500 km	95 %	93 %	94 %	92 %
		2 500 až 10 000 km	93 %	90 %	92 %	88 %
		Nad 10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %

(*) Situace 1 označuje procesy, v nichž se pro dodávky procesního tepla do výrobny pelet používá kotel na zemní plyn. Elektřina je do výrobny pelet dodávána z rozvodné sítě.
Situace 2a označuje procesy, při nichž se pro dodávky procesního tepla používá kotel na dřevní štěpku, který je zásobován předsušenou štěpkou. Elektřina je do výrobny pelet dodávána z rozvodné sítě.
Situace 3a označuje procesy, při nichž se pro dodávky elektřiny a tepla do výrobny pelet používá kogenerační jednotka, která je zásobována předsušenou štěpkou.

ZEMĚDĚLSKÉ POSTUPY

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
		Teplo	Elektřina	Teplo	Elektřina
Zemědělské zbytky o hustotě < 0,2 t/m^3 (*)	1 až 500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
	500 až 2 500 km	89 %	83 %	86 %	80 %
	2 500 až 10 000 km	77 %	66 %	73 %	60 %
	Nad 10 000 km	57 %	36 %	48 %	23 %
Zemědělské zbytky o hustotě > 0,2 t/m^3 (**)	1 až 500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
	500 až 2 500 km	93 %	89 %	92 %	87 %
	2 500 až 10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %
	Nad 10 000 km	78 %	68 %	74 %	61 %

▼B

ZEMĚDĚLSKÉ POSTUPY

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
		Teplo	Elektřina	Teplo	Elektřina
Slámové pelety	1 až 500 km	88 %	82 %	85 %	78 %
	500 až 10 000 km	86 %	79 %	83 %	74 %
	Nad 10 000 km	80 %	70 %	76 %	64 %
Brikety z bagasy	500 až 10 000 km	93 %	89 %	91 %	87 %
	Nad 10 000 km	87 %	81 %	85 %	77 %
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka)	Nad 10 000 km	20 %	-18 %	11 %	- 33 %
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka) (nulové emise CH_4 z lisovny oleje)	Nad 10 000 km	46 %	20 %	42 %	14 %

(*) Tato skupina materiálů zahrnuje zemědělské zbytky s nízkou objemovou hmotností a obsahuje materiály, jako jsou balíky slámy, ovesné slupky, rýžové plevy a balíky bagasy z cukrové třtiny (neúplný seznam).

(**) Tato skupina zemědělských zbytků s vyšší objemovou hmotností zahrnuje materiály, jako jsou například kukuřičné klasy, ořechové skořápky, slupky sójových bobů, skořápky palmových jader (neúplný seznam).

BIOPLYN NA ELEKTŘINU (*)

Systém výroby bioplynu		Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Vlhká mrva ([1])	Situace 1	Otevřený digestát ([2])	146 %	94 %
		Uzavřený digestát ([3])	246 %	240 %
	Situace 2	Otevřený digestát	136 %	85 %
		Uzavřený digestát	227 %	219 %
	Situace 3	Otevřený digestát	142 %	86 %
		Uzavřený digestát	243 %	235 %
Celá rostlina kukuřice ([4])	Situace 1	Otevřený digestát	36 %	21 %
		Uzavřený digestát	59 %	53 %
	Situace 2	Otevřený digestát	34 %	18 %
		Uzavřený digestát	55 %	47 %
	Situace 3	Otevřený digestát	28 %	10 %
		Uzavřený digestát	52 %	43 %

([1]) Hodnoty pro výrobu bioplynu z mrvy zahrnují negativní emise u úspor emisí při hospodaření s kejdou. Uvažovaná hodnota e_{sca} se rovná – 45 g CO_2eq/MJ mrvy používané při anaerobní digesci.

([2]) Otevřené skladování digestátu stojí za vznikem dodatečných emisí CH_4 a N_2O. Rozsah těchto emisí se mění v závislosti na podmínkách okolního prostředí, druzích substrátu a účinnosti digesce.

([3]) Uzavřené skladování znamená, že digestát vzniklý procesem digesce je skladován v plynotěsné nádrži a dodatečný bioplyn vznikající při skladování je považován za získaný pro výrobu dodatečné elektřiny nebo biometanu. Součástí tohoto procesu nejsou žádné emise skleníkových plynů.

([4]) Celou rostlinou kukuřice se rozumí kukuřice, která byla sklizena jako píce a byla silážována pro účely konzervace.

▼B

BIOPLYN NA ELEKTŘINU (*)

Systém výroby bioplynu		Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Biologický odpad	Situace 1	Otevřený digestát	47 %	26 %
		Uzavřený digestát	84 %	78 %
	Situace 2	Otevřený digestát	43 %	21 %
		Uzavřený digestát	77 %	68 %
	Situace 3	Otevřený digestát	38 %	14 %
		Uzavřený digestát	76 %	66 %

(*) Situace 1 označuje způsoby výroby, při nichž elektřinu a teplo potřebné v daném procesu dodává přímo motor kogenerační jednotky.
Situace 2 označuje způsoby výroby, při nichž je elektřina potřebná v daném procesu odebírána z rozvodné sítě a procesní teplo dodává přímo motor kogenerační jednotky. V některých členských státech nemohou hospodářské subjekty požadovat dotace na hrubou výrobu, a pravděpodobnější konfigurací tak je situace 1.
Situace 3 označuje způsoby výroby, při nichž je elektřina potřebná v daném procesu odebírána z rozvodné sítě a procesní teplo dodává kotel na bioplyn. Tato situace se týká některých zařízení, u nichž není motor kogenerační jednotky na místě a prodává se bioplyn (ovšem bez úpravy na biometan).

BIOPLYN NA ELEKTŘINU – SMĚSI MRVY A KUKUŘICE

Systém výroby bioplynu		Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Mrva – kukuřice 80 % – 20 %	Situace 1	Otevřený digestát	72 %	45 %
		Uzavřený digestát	120 %	114 %
	Situace 2	Otevřený digestát	67 %	40 %
		Uzavřený digestát	111 %	103 %
	Situace 3	Otevřený digestát	65 %	35 %
		Uzavřený digestát	114 %	106 %
Mrva – kukuřice 70 % – 30 %	Situace 1	Otevřený digestát	60 %	37 %
		Uzavřený digestát	100 %	94 %
	Situace 2	Otevřený digestát	57 %	32 %
		Uzavřený digestát	93 %	85 %
	Situace 3	Otevřený digestát	53 %	27 %
		Uzavřený digestát	94 %	85 %

▼B

BIOPLYN NA ELEKTŘINU – SMĚSI MRVY A KUKUŘICE				
Systém výroby bioplynu		Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Mrva – kukuřice 60 % – 40 %	Situace 1	Otevřený digestát	53 %	32 %
		Uzavřený digestát	88 %	82 %
	Situace 2	Otevřený digestát	50 %	28 %
		Uzavřený digestát	82 %	73 %
	Situace 3	Otevřený digestát	46 %	22 %
		Uzavřený digestát	81 %	72 %

BIOMETAN PRO PŘEPRAVU (*)			
Systém výroby biometanu	Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Vlhká mrva	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	117 %	72 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	133 %	94 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	190 %	179 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	206 %	202 %
Celá rostlina kukuřice	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	35 %	17 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	51 %	39 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	52 %	41 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	68 %	63 %
Biologický odpad	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	43 %	20 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	59 %	42 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	70 %	58 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	86 %	80 %

(*) Úspory emisí skleníkových plynů u biometanu se týkají pouze stlačeného biometanu ve vztahu k referenčnímu fosilnímu palivu pro dopravu ve výši 94 g CO_2eq/MJ.

▼B

BIOMETAN – SMĚSI MRVY A KUKUŘICE (*)			
Systém výroby biometanu	Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Mrva – kukuřice 80 % – 20 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů ([1])	62 %	35 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů ([2])	78 %	57 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	97 %	86 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	113 %	108 %
Mrva – kukuřice 70 % – 30 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	53 %	29 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	69 %	51 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	83 %	71 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	99 %	94 %
Mrva – kukuřice 60 % – 40 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	48 %	25 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	64 %	48 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	74 %	62 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	90 %	84 %

(*) Úspory emisí skleníkových plynů u biometanu se týkají pouze stlačeného biometanu ve vztahu k referenčnímu fosilnímu palivu pro dopravu v hodnotě 94 g CO_2eq/MJ.

B. METODIKA

1. Emise skleníkových plynů z výroby a používání paliv z biomasy se vypočítají takto:

a) emise skleníkových plynů z výroby a použití paliv z biomasy před přeměnou na elektřinu, vytápění a chlazení se vypočítají z tohoto vzorce:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr},$$

kde:

E = celkové emise z výroby paliva před přeměnou energie;

e_{ec} = emise z těžby nebo pěstování surovin;

([1]) Tato kategorie zahrnuje následující kategorie technologií úpravy bioplynu na biometan: střídavá tlaková adsorpce (PSA), tlaková vypírka vodou (PWS), membránové technologie, kryogenní metody a organická fyzikální vypírka (OPS). Zahrnuje emise ve výši 0,03 MJ CH_4/MJ biometanu pro emise metanu v odpadních plynech.

([2]) Tato kategorie zahrnuje následující kategorie technologií úpravy bioplynu na biometan: tlaková vypírka vodou (PWS), je-li voda recyklována, střídavá tlaková adsorpce (PSA), chemická vypírka, organická fyzikální vypírka (OPS), membránové technologie a kryogenní úprava. Pro tuto kategorii nejsou zvažovány žádné emise metanu (je-li metan v odpadních plynech přítomen, spálí se).

▼B

e_l = anualizované emise ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy;

e_p = emise ze zpracování;

e_{td} = emise z přepravy a distribuce;

e_u = emise z používání daného paliva;

e_{sca} = úspory emisí vyvolané nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům;

e_{ccs} = úspory emisí v důsledku zachycování a geologického ukládání CO_2; a

eccr = úspory emisí v důsledku zachycování a náhrady CO_2.

Emise z výroby strojního a jiného vybavení se neberou v úvahu;

b) v případě společné digesce různých substrátů v zařízení na výrobu bioplynu či biometanu se typizované a standardizované hodnoty emisí skleníkových plynů vypočítají z tohoto vzorce:

▼C1

$$E = \sum_{1}^{n} S_n \cdot E_n$$

▼B

kde

E = emise skleníkových plynů na MJ bioplynu nebo biometanu vyrobeného ze společné digesce vymezené směsi substrátů;

S_n = podíl suroviny n na energetickém obsahu;

E_n = emise v g CO_2/MJ u způsobu výroby n uvedeného v části D této přílohy (*)

▼C1

$$S_n = \frac{P_n \cdot W_n}{\sum_1^n P_n \cdot W_n}$$

▼B

kde

P_n = energetická výtěžnost [MJ] na kilogram vlhkých surovin n (**);

W_n = váhový faktor substrátu n, který je definován takto:

$$W_n = \frac{I_n}{\sum_1^n I_n} \cdot \left(\frac{1 - AM_n}{1 - SM_n}\right)$$

kde

I_n = roční vstup do reaktoru pro substrát n [t čerstvé hmoty]

AM_n = průměrná roční vlhkost substrátu n [kg vody / kg čerstvé hmoty]

SM_n = standardní vlhkost substrátu n (***).

▼B

(*) U chlévské mrvy používané jako substrát se přidá bonus ve výši 45 g CO_2eq/MJ mrvy (-54 kg CO_2eq/t čerstvé hmoty) za zdokonalené zemědělské postupy a hospodaření s mrvou.

(**) Pro výpočet typizovaných a standardizovaných hodnot se použijí tyto hodnoty P_n:

P (kukuřice): 4,16 [$MJ_{bioplynu}/kg_{vlhké\ kukuřice\ při\ 65\ \%\ vlhkosti}$]

P (mrva): 0,50 [$MJ_{bioplynu}/kg_{vlhké\ kukuřice\ při\ 90\ \%\ vlhkosti}$]

P (biologický odpad) 3,41 [$MJ_{bioplynu}/kg_{vlhkého\ biologického\ odpadu\ při\ 76\ \%\ vlhkosti}$]

(***) Použijí se tyto hodnoty standardní vlhkosti substrátu SM_n:

SM (kukuřice): 0,65 [kg vody/kg čerstvé hmoty]

SM (mrva): 0,90 [kg vody/kg čerstvé hmoty]

SM (biologický odpad): 0,76 [kg vody/kg čerstvé hmoty]

c) V případě společné digesce substrátů n v zařízení na výrobu bioplynu pro účely výroby elektřiny nebo biometanu se skutečné emise skleníkových plynů u bioplynu a biometanu vypočtou z tohoto vzorce:

$$E = \sum_{1}^{n} S_n \cdot (e_{ec,n} + e_{td,suroviny,n} + e_{l,n} - e_{sca,n}) + e_p + e_{td,produkt} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr}$$

kde

E = celkové emise z výroby bioplynu a biometanu před přeměnou energie;

Sn = podíl suroviny n v podílu vstupu do reaktoru;

$e_{ec,n}$ = emise z těžby nebo pěstování suroviny n;

$e_{td,\ suroviny,n}$ = emise z přepravy suroviny n do reaktoru;

$e_{l,n}$ = anualizované emise ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy u suroviny n;

e_{sca} = úspory emisí díky zdokonaleným zemědělským postupům u suroviny n (*);

e_p = emise ze zpracování;

$e_{td,produkt}$ = emise z přepravy a distribuce bioplynu nebo biometanu;

e_u = emise z použitého paliva, tedy skleníkové plyny emitované v průběhu spalování;

e_{ccs} = úspory emisí v důsledku zachycování a geologického ukládání CO_2; a

e_{ccr} = úspory emisí v důsledku zachycování a náhrady CO_2.

▼B

(*) Pro e_{sca} bonus v hodnotě 45 g CO_2eq /MJ mrvy za zdokonalené zemědělské postupy a hospodaření s mrvou, je-li chlévská mrva používána jako substrát pro výrobu bioplynu a biometanu.

d) emise skleníkových plynů z použití paliv z biomasy při výrobě elektřiny, tepla nebo chlazení, včetně přeměny energie na elektřinu, teplo nebo chlazení, se vypočítají takto:

i) u zařízení na výrobu energie zajišťujících pouze dodávky tepla:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

ii) zařízení na výrobu energie zajišťující pouze dodávky elektřiny:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

kde

$EC_{h,el}$ = celkové emise skleníkových plynů z konečné energetické komodity;

E = celkové emise skleníkových plynů z paliva před závěrečnou konverzí;

η_{el} = elektrická účinnost, definovaná jako roční výroba elektřiny děleno ročním vstupem paliva na základě jeho energetického obsahu;

η_h = účinnost tepla, definovaná jako roční výroba užitečného tepla děleno ročním vstupem paliva na základě jeho energetického obsahu;

iii) v případě elektřiny nebo mechanické energie pocházející ze zařízení na výrobu energie, která zajišťují dodávky užitečného tepla společně s dodávkami elektřiny nebo mechanické energie:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

iv) v případě užitečného tepla pocházejícího ze zařízení na výrobu energie, která zajišťují dodávky tepla společně s dodávkami elektřiny nebo mechanické energie:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

kde

$EC_{h,el}$ = celkové emise skleníkových plynů z konečné energetické komodity;

E = celkové emise skleníkových plynů z paliva před závěrečnou konverzí;

η_{el} = elektrická účinnost, definovaná jako roční výroba elektřiny děleno ročním vstupem paliva na základě jeho energetického obsahu;

▼B

η_h = účinnost tepla, definovaná jako roční výroba užitečného tepla děleno ročním vstupem paliva na základě jeho energetického obsahu;

C_{el} = podíl exergie na elektřině nebo mechanické energii, stanovený na 100 % (C_{el} = 1);

C_h = účinnost Carnotova cyklu (podíl exergie na užitečném teple).

Účinnost Carnotova cyklu, C_h, pro užitečné teplo při rozdílných teplotách je definována jako:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

kde

T_h = teplota měřená jako absolutní teplota (v kelvinech) užitečného tepla v místě dodání;

T_0 = teplota okolí, stanovená na 273,15 kelvinu (rovná se 0 °C).

Je-li přebytečné teplo vyváženo pro účely vytápění budov, při teplotě nižší než 150 °C (423,15 kelvinu), lze C_h alternativně definovat takto:

C_h = účinnost Carnotova cyklu pro teplo při teplotě 150 °C (423,15 kelvinu), která činí: 0,3546.

Pro účely tohoto výpočtu se rozumí:

i) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektřiny nebo mechanické energie v jednom procesu;

ii) „užitečným teplem“ teplo vyrobené k uspokojení ekonomicky odůvodněné poptávky po teplu k vytápění nebo chlazení;

iii) „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla jinak uspokojována za tržních podmínek.

2. Emise skleníkových plynů z paliv z biomasy se vyjádří tímto způsobem:

a) emise skleníkových plynů z paliv biomasy E se vyjadřují v gramech ekvivalentu CO_2 na MJ paliva biomasy, g CO_2eq/MJ;

b) emise skleníkových plynů z tepla nebo elektřiny, které byly vyrobeny z paliv z biomasy, EC, se vyjadřují v gramech ekvivalentu CO_2 na MJ konečné energetické komodity (tepla nebo elektřiny), g CO_2eq/MJ.

▼B

Je-li vedle vytápění a chlazení kombinovaně vyráběna i elektřina, emise se rozdělí mezi teplo a elektřinu (podle bodu 1 písm. d)), bez ohledu na to, zda je teplo je skutečně využíváno za účelem vytápění nebo chlazení. ([1])

Pokud se emise skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec}, vyjadřují v g CO_2eq/ t suchých surovin, převod na gramy ekvivalentu CO_2 na MJ paliva, g CO_2eq/MJ, se vypočte takto ([2]):

$$e_{ec}\text{palivo}_a\left[\frac{gCO_2\text{eq}}{MJ\text{paliva}}\right]_{ec} = \frac{e_{ec}\text{suroviny}_a\left[\frac{gCO_2\text{eq}}{t_{\text{suchý}}}\right]}{LHV_a\left[\frac{MJ\text{MJ surovin}}{t\text{ suchých surovin}}\right]} \cdot \text{faktor surovin pro palivo}_a \cdot \text{faktor rozdělení paliva}_a$$

kde

$$\text{faktor rozdělení paliva}_a = \left[\frac{\text{energie vpalivu}}{\text{energie vpalivu} + \text{energie vdruhotných produktech}}\right]$$

$$\text{faktor surovin pro palivo}_a = \left[\text{podíl MJ surovin potřebný kvýrobě 1 MJ paliva}\right]$$

emise na tunu suchých surovin se vypočtou tímto způsobem:

$$e_{ec}\text{suroviny}_a\left[\frac{gCO_2\text{eq}}{t_{\text{suchý}}}\right] = \frac{e_{ec}\text{suroviny}_a\left[\frac{gCO_2\text{eq}}{t_{\text{vlhký}}}\right]}{\left(1 - \text{obsah vlhkosti}\right)}$$

3. Úspory emisí skleníkových plynů z paliv z biomasy se vypočtou takto:

a) úspory emisí skleníkových plynů z paliv z biomasy používaných jako paliva používaná v odvětví dopravy:

$$\text{ÚSPORY} = (E_{F(t)} - E_B)/E_{F(t)},$$

kde

E_B = celkové emise z paliv z biomasy používaných jako paliva používaná v odvětví dopravy a

$E_{F(t)}$ = celkové emise z referenčního fosilního paliva pro dopravu;

([1]) Teplo či odpadní teplo se používá k výrobě chlazení (chlazeného vzduchu nebo vody) pomocí absorpčních chladičů. Je proto vhodné počítat pouze emise související s vyrobeným teplem na MJ tepla nezávisle na tom, zda konečná spotřeba tepla je ve skutečnosti teplo či chlazení prostřednictvím absorpčních chladičů.

([2]) Vzorec pro výpočet emisí skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin e_{ec} popisuje případy, kdy jsou suroviny přeměněny na paliva během jednoho kroku. U složitějších dodavatelských řetězců je nutné pro výpočet emisí ze skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin e_{ec} provést úpravy pro meziprodukty.

▼B

b) úspory emisí skleníkových plynů při výrobě tepla, chlazení a výrobě elektřiny z paliv z biomasy:

$$ÚSPORY = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)})/EC_{F\ (h\&c,el)},$$

kde

$EC_{B(h\&c,el)}$ = celkové emise z tepla nebo elektřiny;

$EC_{F(h\&c,el)}$ = celkové emise z referenčního fosilního paliva používaného pro užitečné teplo nebo elektřinu.

4. Skleníkovými plyny zohledněnými pro účely bodu 1 jsou CO_2, N_2O a CH_4. Při výpočtu ekvivalentu CO_2 se uvedené plyny hodnotí takto:

CO_2: 1

N_2O: 298

CH_4: 25

5. Emise pocházející z těžby, sklizně nebo pěstování surovin, e_{ec}, zahrnují emise pocházející ze samotného procesu těžby nebo pěstování; ze sběru, sušení a skladování surovin; z odpadu a úniků; a z výroby chemických látek nebo produktů použitých při těžbě nebo pěstování. Zachycování CO_2 při pěstování surovin je vyloučeno. Jako alternativu skutečných hodnot emisí lze použít odhady úrovně emisí z pěstování zemědělské biomasy, které je možno získat z regionálních průměrných hodnot u emisí z pěstování zahrnutých do zpráv podle čl. 31 odst. 4 této směrnice nebo z informací o rozložených standardizovaných hodnotách pro pěstování obsažených v této příloze. Jako alternativu skutečných hodnot emisí je při neexistenci příslušných informací v těchto zprávách povoleno vypočítat průměrné hodnoty založené na místních zemědělských postupech, které vycházejí například z údajů o skupinách zemědělských podniků.

Jako alternativu skutečných hodnot emisí lze použít odhady emisí z pěstování a sklizně lesní biomasy, které je možno odvodit použitím průměrných hodnot emisí z pěstování a sklizně vypočtených pro geografické plochy na úrovni členského státu.

▼M2

6. Pro účely výpočtu uvedeného v bodu 1 písm. a) se k úsporám emisí skleníkových plynů na základě lepšího řízení zemědělství, e_{sca}, například přechodu na minimální orbu či bezorebné setí, pěstování lepších plodin a jejich střídání, používání krycích plodin, včetně hospodaření se zbytky plodin, a používání organických pomocných půdních látek, například kompostu nebo digestátu z kvašení mrvy, přihlédne pouze tehdy, pokud nebude negativně ovlivněna biologická rozmanitost. Dále je nutné předložit spolehlivé a ověřitelné důkazy, že obsah uhlíku v půdě se zvyšuje, nebo se dá rozumně očekávat, že v období, kdy byly dotčené suroviny pěstovány, uvedený obsah vzrostl, přičemž se k emisím přihlédne v případě, kde tyto postupy vedou k vyššímu používání umělých hnojiv a herbicidů ([1]).

([1]) Takovými důkazy mohou být měření uhlíku v půdě, například prvním měřením před pěstováním a následnými měřeními v pravidelných několikaletých intervalech. V takovém případě, ještě než je k dispozici druhé měření, by se odhadlo zvýšení uhlíku v půdě na základě reprezentativních experimentů nebo půdních modelů. Od dalšího druhého měření by měření představovala základ pro určení existence zvýšení uhlíku v půdě a jejího rozsahu.

▼B

7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy, el, se vypočítají rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije tento vzorec:

$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3{,}664 \times 1/20 \times 1/P - e_B$, ([1])

kde

e_l = anualizované emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako hmotnost ekvivalentu CO_2 na jednotku energie paliva z biomasy). „Orná půda“ ([2]) a „trvalé kultury“ ([3]) se považují za jeden způsob využívání půdy;

CS_R = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v tunách) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny, přičemž se použije pozdější datum;

CS_A = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s aktuálním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v tunách) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, se hodnota činitele CS_A stanoví jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, přičemž se použije situace, která nastane dříve;

P = produktivita plodiny (vyjádřená jako energie z paliva z biomasy na jednotku plochy za rok); a

e_B = bonus ve výši 29 g CO_2eq/MJ paliva z biomasy, pokud je biomasa získávána ze znehodnocené půdy, která prošla obnovou, za podmínek stanovených v bodě 8.

8. Bonus ve výši 29 g CO_2eq/MJ se přidělí, pokud je prokázáno, že daná půda:

a) nebyla v lednu roku 2008 zemědělsky ani jinak využívána a

b) je závažným způsobem znehodnocená, včetně takové půdy dříve využívané k zemědělským účelům.

Bonus ve výši 29 g CO_2eq/MJ se použije pro období maximálně 20 let od doby, kdy došlo k přeměně půdy na zemědělsky využívanou půdu, za předpokladu, že je zajištěn pravidelný nárůst zásob uhlíku, jakož i značné snížení eroze u půd spadajících do písmene b).

9. „Půdami závažným způsobem znehodnocenými“ se rozumějí půdy, jež byly po značnou dobu výrazně zasoleny nebo vykazují obzvláště nízký obsah organických látek a jež jsou závažným způsobem erodované.

([1]) Kvocient získaný vydělením molekulové hmotnosti CO_2 (44,010 g/mol) molekulovou hmotností uhlíku (12,011 g/mol) se rovná 3,664.

([2]) Orná půda, jak je vymezena IPCC.

([3]) Trvalé kultury jsou definovány jako víceleté plodiny, jejichž kmen se zpravidla nesklízí ročně, například rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná.

▼B

10. V souladu s přílohou V částí C bodem 10 této směrnice slouží jako základ pro výpočet uhlíku rozhodnutí Komise 2010/335/EU [1], které stanoví pokyny pro výpočet zásob uhlíku v půdě ve vztahu k této směrnici vycházející z pokynů IPCC z roku 2006 pro národní inventury skleníkových plynů – svazku 4, a v souladu s nařízeními (EU) č. 525/2013 a (EU) 2018/841.

11. Emise ze zpracování, e_p, zahrnují emise z vlastního procesu zpracování; z odpadu a úniků; z výroby chemických látek nebo produktů používaných při zpracování, včetně emisí CO_2 odpovídajících obsahu uhlíku ve fosilních vstupech bez ohledu na to zda byl v příslušném postupu spálen, či nikoli.

Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím pevná nebo plynná paliva z biomasy, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z výroby a distribuce této elektřiny se rovná průměrné intenzitě emisí při výrobě a distribuci elektřiny v dané oblasti. Odchylně od tohoto pravidla mohou výrobci pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné síti.

Emise ze zpracování v příslušných případech zahrnují emise ze sušení prozatímních produktů a materiálů.

12. Emise z přepravy a distribuce, e_{td}, zahrnují emise pocházející z přepravy surovin a polotovarů i ze skladování a distribuce konečného výrobku. Tento bod se nevztahuje na emise z přepravy a distribuce zohledňované podle bodu 5.

13. Emise CO_2 z použitého paliva, e_u, se pokládají u paliv z biomasy za rovné nule. Emise skleníkových plynů jiných než CO_2 (CH_4 a N_2O z použitého paliva musí být zahrnuty do faktoru e_u.

14. Úspory emisí vyvolané zachycením a geologickým ukládáním CO_2, e_{ccs}, které nebyly již započítány do e_p, se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení a ukládání emitovaného CO_2 v přímé souvislosti se získáváním, přepravou, zpracováním a distribucí paliva z biomasy, pokud ukládání probíhalo v souladu se směrnicí 2009/31/ES o geologickém ukládání oxidu uhličitého.

▼M2

15. Úspory emisí vyvolané zachycením a náhradou CO_2, e_{ccr}, přímo souvisejí s výrobou paliva z biomasy, jíž jsou přiřazeny, a omezují se na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení CO_2, jehož uhlík pochází z biomasy a používá se k nahrazení CO_2 z fosilních paliv při výrobě komerčních výrobků a služeb do 1. ledna 2036.

[1] Rozhodnutí Komise 2010/335/EU ze dne 10. června 2010 o pokynech pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely přílohy V směrnice 2009/28/ES (Úř. věst. L 151, 17.6.2010, s. 19).

▼B

16. Pokud kogenerační jednotka – zajišťující teplo nebo elektřinu v procesu výroby paliva z biomasy, pro které se počítají emise – vyrobí přebytečnou elektřinu nebo přebytečné užitečné teplo, rozdělí se emise skleníkových plynů mezi elektřinu a užitečné teplo podle teploty tepla (jež odráží užitnost (užitek) tepla). Užitečná část tepla se zjistí vynásobením jeho energetického obsahu účinností Carnotova cyklu, Ch, použitím tohoto vzorce:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

kde

T_h = teplota měřená jako absolutní teplota (v kelvinech) užitečného tepla v místě dodání;

T_0 = teplota okolí, stanovená na 273,15 kelvinu (rovná se 0 °C).

Je-li přebytečné teplo vyváženo pro účely vytápění budov, při teplotě nižší než 150 °C (423,15 kelvinu), lze C_h alternativně definovat takto:

C_h = účinnost Carnotova cyklu pro teplo při teplotě 150 °C (423,15 kelvinu), která činí: 0,3546.

Pro účely tohoto výpočtu se použijí skutečné účinnosti, definované jako vyrobená roční mechanická energie, elektřina resp. teplo děleno ročním vstupem energie.

Pro účely tohoto výpočtu se rozumí:

a) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektřiny nebo mechanické energie v jednom procesu;

b) „užitečným teplem“ teplo vyrobené k uspokojení ekonomicky odůvodněné poptávky po teplu k vytápění nebo chlazení;

c) „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla jinak uspokojována za tržních podmínek.

17. V případech, kdy v procesu výroby paliva z biomasy vzniká kombinace paliva, pro které se počítají emise, a jednoho nebo několika dalších produktů („druhotných produktů“), rozdělí se emise skleníkových plynů mezi palivo (nebo jeho odpovídající meziprodukty) a druhotné produkty v poměru k jejich energetickému obsahu (stanovenému u druhotných produktů s výjimkou elektřiny a tepla jako spodní výhřevnost). Intenzita skleníkových plynů přebytečného užitečného tepla nebo přebytečné elektřiny se shoduje

▼B

s intenzitou skleníkových plynů tepla nebo elektřiny dodaných do procesu výroby paliva z biomasy a určí se na základě výpočtu intenzity skleníkových plynů všech vstupů a emisí, včetně surovin a emisí CH_4 a N_2O, do a z kogenerační jednotky, kotle či jiného zařízení dodávajícího teplo nebo elektřinu do procesu výroby paliva z biomasy. V případě kombinované výroby elektřiny a tepla se výpočet provádí podle bodu 16.

▼M2

18. Pro účely výpočtů uvedených v bodu 17 se emise takto rozdělované počítají $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ + ty podíly e_p, e_{td}, e_{ccs} a e_{ccr} které se vztahují na výrobní kroky až do výrobního kroku, ve kterém vzniká předmětný druhotný produkt, včetně tohoto kroku. Došlo-li k přiřazení emisí druhotným produktům v některém z předchozích výrobních kroků životního cyklu, použije se pro předmětné účely místo těchto celkových emisí jen podíl těchto emisí přiřazený v posledním z těchto výrobních kroků meziproduktu vyráběného paliva.

V případě bioplynu a biometanu musí být pro účely tohoto výpočtu zohledněny všechny druhotné produkty, které nespadají do oblasti působnosti bodu 17. U druhotných produktů, jejichž energetický obsah je záporný, se pokládá energetický obsah pro účely výpočtu za nulový.

Obecně platí, že emise skleníkových plynů z odpadů a zbytků, včetně všech odpadů a zbytků uvedených v příloze IX, se považují v celém životním cyklu těchto odpadů a zbytků až do doby jejich získání za nulové bez ohledu na to, zda jsou uvedené odpady a zbytky před přeměnou na konečný produkt zpracovány na prozatímní produkty.

V případě paliv z biomasy vyráběných v jiných rafinériích, než které jsou kombinací zpracovatelských zařízení a kotlů nebo kogeneračních jednotek zajišťujících dodávky tepla nebo elektřiny do zpracovatelského zařízení, je analyzovanou jednotkou pro účely výpočtu podle bodu 17 rafinérie.

▼B

19. V případě paliv z biomasy používaných k výrobě elektřiny se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(el)}$ referenčního fosilního paliva použije 183 g CO_2eq/MJ elektřiny, nebo 212 g CO_2eq/MJ elektřiny pro nejvzdálenější regiony.

V případě paliv z biomasy používaných k výrobě užitečného tepla, jakož i k vytápění nebo chlazení se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(h)}$ referenčního fosilního paliva použije 80 g CO_2eq/MJ tepla.

V případě paliv z biomasy používaných k výrobě užitečného tepla, u níž lze prokázat přímou fyzickou náhradu uhlí, se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(h)}$ referenčního fosilního paliva použije 124 g CO_2eq/MJ tepla.

V případě paliv z biomasy používaných jako paliva používaná v odvětví dopravy se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(t)}$ referenčního fosilního paliva použije 94 g CO_2eq/MJ.

▼B

C. ROZLOŽENÉ STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PRO PALIVA Z BIOMASY

Dřevěné brikety nebo pelety

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva
Dřevní štěpka ze zbytků z lesnictví	1 až 500 km	0,0	1,6	3,0	0,4	0,0	1,9	3,6	0,5
	500 až 2 500 km	0,0	1,6	5,2	0,4	0,0	1,9	6,2	0,5
	2 500 až 10 000 km	0,0	1,6	10,5	0,4	0,0	1,9	12,6	0,5
	Nad 10 000 km	0,0	1,6	20,5	0,4	0,0	1,9	24,6	0,5
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus)	2 500 až 10 000 km	4,4	0,0	11,0	0,4	4,4	0,0	13,2	0,5
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením)	1 až 500 km	3,9	0,0	3,5	0,4	3,9	0,0	4,2	0,5
	500 až 2 500 km	3,9	0,0	5,6	0,4	3,9	0,0	6,8	0,5
	2 500 až 10 000 km	3,9	0,0	11,0	0,4	3,9	0,0	13,2	0,5
	Nad 10 000 km	3,9	0,0	21,0	0,4	3,9	0,0	25,2	0,5
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení)	1 až 500 km	2,2	0,0	3,5	0,4	2,2	0,0	4,2	0,5
	500 až 2 500 km	2,2	0,0	5,6	0,4	2,2	0,0	6,8	0,5
	2 500 až 10 000 km	2,2	0,0	11,0	0,4	2,2	0,0	13,2	0,5
	Nad 10 000 km	2,2	0,0	21,0	0,4	2,2	0,0	25,2	0,5

▼B

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva
Dřevní štěpka z kmenoviny	1 až 500 km	1,1	0,3	3,0	0,4	1,1	0,4	3,6	0,5
	500 až 2 500 km	1,1	0,3	5,2	0,4	1,1	0,4	6,2	0,5
	2 500 až 10 000 km	1,1	0,3	10,5	0,4	1,1	0,4	12,6	0,5
	Nad 10 000 km	1,1	0,3	20,5	0,4	1,1	0,4	24,6	0,5
Dřevní štěpka ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu	1 až 500 km	0,0	0,3	3,0	0,4	0,0	0,4	3,6	0,5
	500 až 2 500 km	0,0	0,3	5,2	0,4	0,0	0,4	6,2	0,5
	2 500 až 10 000 km	0,0	0,3	10,5	0,4	0,0	0,4	12,6	0,5
	Nad 10 000 km	0,0	0,3	20,5	0,4	0,0	0,4	24,6	0,5

Dřevěné brikety nebo pelety

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 1)	1 až 500 km	0,0	25,8	2,9	0,3	0,0	30,9	3,5	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	25,8	2,8	0,3	0,0	30,9	3,3	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	25,8	4,3	0,3	0,0	30,9	5,2	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	25,8	7,9	0,3	0,0	30,9	9,5	0,3

▼B

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 2a)	1 až 500 km	0,0	12,5	3,0	0,3	0,0	15,0	3,6	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	12,5	2,9	0,3	0,0	15,0	3,5	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	12,5	4,4	0,3	0,0	15,0	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	12,5	8,1	0,3	0,0	15,0	9,8	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 3a)	1 až 500 km	0,0	2,4	3,0	0,3	0,0	2,8	3,6	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	2,4	2,9	0,3	0,0	2,8	3,5	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	2,4	4,4	0,3	0,0	2,8	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	2,4	8,2	0,3	0,0	2,8	9,8	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 1)	2 500 až 10 000 km	3,9	24,5	4,3	0,3	3,9	29,4	5,2	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 2)	2 500 až 10 000 km	5,0	10,6	4,4	0,3	5,0	12,7	5,3	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 3a)	2 500 až 10 000 km	5,3	0,3	4,4	0,3	5,3	0,4	5,3	0,3

▼B

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 1)	1 až 500 km	3,4	24,5	2,9	0,3	3,4	29,4	3,5	0,3
	500 až 10 000 km	3,4	24,5	4,3	0,3	3,4	29,4	5,2	0,3
	Nad 10 000 km	3,4	24,5	7,9	0,3	3,4	29,4	9,5	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 2a)	1 až 500 km	4,4	10,6	3,0	0,3	4,4	12,7	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	4,4	10,6	4,4	0,3	4,4	12,7	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	4,4	10,6	8,1	0,3	4,4	12,7	9,8	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 3a)	1 až 500 km	4,6	0,3	3,0	0,3	4,6	0,4	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	4,6	0,3	4,4	0,3	4,6	0,4	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	4,6	0,3	8,2	0,3	4,6	0,4	9,8	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 1)	1 až 500 km	2,0	24,5	2,9	0,3	2,0	29,4	3,5	0,3
	500 až 2 500 km	2,0	24,5	4,3	0,3	2,0	29,4	5,2	0,3
	2 500 až 10 000 km	2,0	24,5	7,9	0,3	2,0	29,4	9,5	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 2a)	1 až 500 km	2,5	10,6	3,0	0,3	2,5	12,7	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	2,5	10,6	4,4	0,3	2,5	12,7	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	2,5	10,6	8,1	0,3	2,5	12,7	9,8	0,3

▼B

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 3a)	1 až 500 km	2,6	0,3	3,0	0,3	2,6	0,4	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	2,6	0,3	4,4	0,3	2,6	0,4	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	2,6	0,3	8,2	0,3	2,6	0,4	9,8	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 1)	1 až 500 km	1,1	24,8	2,9	0,3	1,1	29,8	3,5	0,3
	500 až 2 500 km	1,1	24,8	2,8	0,3	1,1	29,8	3,3	0,3
	2 500 až 10 000 km	1,1	24,8	4,3	0,3	1,1	29,8	5,2	0,3
	Nad 10 000 km	1,1	24,8	7,9	0,3	1,1	29,8	9,5	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 2a)	1 až 500 km	1,4	11,0	3,0	0,3	1,4	13,2	3,6	0,3
	500 až 2 500 km	1,4	11,0	2,9	0,3	1,4	13,2	3,5	0,3
	2 500 až 10 000 km	1,4	11,0	4,4	0,3	1,4	13,2	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	1,4	11,0	8,1	0,3	1,4	13,2	9,8	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 3a)	1 až 500 km	1,4	0,8	3,0	0,3	1,4	0,9	3,6	0,3
	500 až 2 500 km	1,4	0,8	2,9	0,3	1,4	0,9	3,5	0,3
	2 500 až 10 000 km	1,4	0,8	4,4	0,3	1,4	0,9	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	1,4	0,8	8,2	0,3	1,4	0,9	9,8	0,3

▼B

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 1)	1 až 500 km	0,0	14,3	2,8	0,3	0,0	17,2	3,3	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	14,3	2,7	0,3	0,0	17,2	3,2	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	14,3	4,2	0,3	0,0	17,2	5,0	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	14,3	7,7	0,3	0,0	17,2	9,2	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 2a)	1 až 500 km	0,0	6,0	2,8	0,3	0,0	7,2	3,4	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	6,0	2,7	0,3	0,0	7,2	3,3	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	6,0	4,2	0,3	0,0	7,2	5,1	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	6,0	7,8	0,3	0,0	7,2	9,3	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 3a)	1 až 500 km	0,0	0,2	2,8	0,3	0,0	0,3	3,4	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	0,2	2,7	0,3	0,0	0,3	3,3	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	0,2	4,2	0,3	0,0	0,3	5,1	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	0,2	7,8	0,3	0,0	0,3	9,3	0,3

▼B

Zemědělské postupy

Výroba paliva z biomasy Systém	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva
Zemědělské zbytky o hustotě < 0,2 t/m^3	1 až 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	0,9	6,5	0,2	0,0	1,1	7,8	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	0,9	14,2	0,2	0,0	1,1	17,0	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	0,9	28,3	0,2	0,0	1,1	34,0	0,3
Zemědělské zbytky o hustotě > 0,2 t/m^3	1 až 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	0,9	3,6	0,2	0,0	1,1	4,4	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	0,9	7,1	0,2	0,0	1,1	8,5	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	0,9	13,6	0,2	0,0	1,1	16,3	0,3
Slámové pelety	1 až 500 km	0,0	5,0	3,0	0,2	0,0	6,0	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	0,0	5,0	4,6	0,2	0,0	6,0	5,5	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	5,0	8,3	0,2	0,0	6,0	10,0	0,3
Brikety z bagasy	500 až 10 000 km	0,0	0,3	4,3	0,4	0,0	0,4	5,2	0,5
	Nad 10 000 km	0,0	0,3	8,0	0,4	0,0	0,4	9,5	0,5
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka)	Nad 10 000 km	21,6	21,1	11,2	0,2	21,6	25,4	13,5	0,3
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka) (nulové emise CH_4 z lisovny oleje)	Nad 10 000 km	21,6	3,5	11,2	0,2	21,6	4,2	13,5	0,3

▼B

Rozložené standardizované hodnoty pro bioplyn pro výrobu elektřiny

Systém výroby paliva z biomasy		Technologie	TYPIZOVANÁ HODNOTA [g CO_2eq/MJ]					STANDARDIZOVANÁ HODNOTA [g CO_2eq/MJ]				
			Pěstování	Zpracování	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Přeprava	Kredity na mrvu	Pěstování	Zpracování	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Přeprava	Kredity na mrvu
Vlhká mrva (1)	Situace 1	Otevřený digestát	0,0	69,6	8,9	0,8	– 107,3	0,0	97,4	12,5	0,8	– 107,3
		Uzavřený digestát	0,0	0,0	8,9	0,8	– 97,6	0,0	0,0	12,5	0,8	– 97,6
	Situace 2	Otevřený digestát	0,0	74,1	8,9	0,8	– 107,3	0,0	103,7	12,5	0,8	– 107,3
		Uzavřený digestát	0,0	4,2	8,9	0,8	– 97,6	0,0	5,9	12,5	0,8	– 97,6
	Situace 3	Otevřený digestát	0,0	83,2	8,9	0,9	– 120,7	0,0	116,4	12,5	0,9	– 120,7
		Uzavřený digestát	0,0	4,6	8,9	0,8	– 108,5	0,0	6,4	12,5	0,8	– 108,5
Celá rostlina kukuřice (2)	Situace 1	Otevřený digestát	15,6	13,5	8,9	0.0 (3)	—	15,6	18,9	12,5	0,0	—
		Uzavřený digestát	15,2	0,0	8,9	0,0	—	15,2	0,0	12,5	0,0	—

(1) Hodnoty pro výrobu bioplynu z mrvy zahrnují negativní emise u úspor emisí při hospodaření s kejdou. Uvažovaná hodnota e_{sca} se rovná –45 g CO_2eq/MJ mrvy používané při anaerobní digesci.

(2) Celou rostlinou kukuřice se rozumí kukuřice, která byla sklizena jako píce a byla silážována pro účely konzervace.

(3) Přeprava zemědělských surovin do transformačního zařízení je podle metodiky uvedené ve zprávě Komise ze dne 25. února 2010 o požadavcích na udržitelnost pro využívání zdrojů pevné a plynné biomasy při výrobě elektřiny, tepla a chlazení zahrnuta v hodnotě „pěstování“. Hodnota pro přepravu kukuřičné siláže představuje 0,4 g CO_2eq/MJ bioplynu.

▼B

Systém výroby paliva z biomasy		Technologie	TYPIZOVANÁ HODNOTA [g CO_2eq/MJ]					STANDARDIZOVANÁ HODNOTA [g CO_2eq/MJ]				
			Pěstování	Zpracování	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Přeprava	Kredity na mrvu	Pěstování	Zpracování	Jiné emise než emise CO_2 z použitého paliva	Přeprava	Kredity na mrvu
	Situace 2	Otevřený digestát	15,6	18,8	8,9	0,0	—	15,6	26,3	12,5	0,0	—
		Uzavřený digestát	15,2	5,2	8,9	0,0	—	15,2	7,2	12,5	0,0	—
	Situace 3	Otevřený digestát	17,5	21,0	8,9	0,0	—	17,5	29,3	12,5	0,0	—
		Uzavřený digestát	17,1	5,7	8,9	0,0	—	17,1	7,9	12,5	0,0	—
Biologický odpad	Situace 1	Otevřený digestát	0,0	21,8	8,9	0,5	—	0,0	30,6	12,5	0,5	—
		Uzavřený digestát	0,0	0,0	8,9	0,5	—	0,0	0,0	12,5	0,5	—
	Situace 2	Otevřený digestát	0,0	27,9	8,9	0,5	—	0,0	39,0	12,5	0,5	—
		Uzavřený digestát	0,0	5,9	8,9	0,5	—	0,0	8,3	12,5	0,5	—
	Situace 3	Otevřený digestát	0,0	31,2	8,9	0,5	—	0,0	43,7	12,5	0,5	—
		Uzavřený digestát	0,0	6,5	8,9	0,5	—	0,0	9,1	12,5	0,5	—

▼B

Rozložené standardizované hodnoty pro biometan

Systém výroby biometanu	Technologické řešení		TYPIZOVANÁ HODNOTA [g CO_2eq/MJ]						STANDARDIZOVANÁ HODNOTA [g CO_2eq/MJ]					
			Pěstování	Zpracování	Úprava	Přeprava	Komprese na čerpací stanici	Kredity na mrvu	Pěstování	Zpracování	Úprava	Přeprava	Komprese na čerpací stanici	Kredity na mrvu
Vlhká mrva	Otevřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	0,0	84,2	19,5	1,0	3,3	– 124,4	0,0	117,9	27,3	1,0	4,6	– 124,4
		Spalování odpadních plynů	0,0	84,2	4,5	1,0	3,3	– 124,4	0,0	117,9	6,3	1,0	4,6	– 124,4
	Uzavřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	0,0	3,2	19,5	0,9	3,3	– 111,9	0,0	4,4	27,3	0,9	4,6	– 111,9
		Spalování odpadních plynů	0,0	3,2	4,5	0,9	3,3	– 111,9	0,0	4,4	6,3	0,9	4,6	– 111,9
Celá rostlina kukuřice	Otevřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	18,1	20,1	19,5	0,0	3,3	–	18,1	28,1	27,3	0,0	4,6	–
		Spalování odpadních plynů	18,1	20,1	4,5	0,0	3,3	–	18,1	28,1	6,3	0,0	4,6	–
	Uzavřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	17,6	4,3	19,5	0,0	3,3	–	17,6	6,0	27,3	0,0	4,6	–
		Spalování odpadních plynů	17,6	4,3	4,5	0,0	3,3	–	17,6	6,0	6,3	0,0	4,6	–
Biologický odpad	Otevřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	0,0	30,6	19,5	0,6	3,3	–	0,0	42,8	27,3	0,6	4,6	–
		Spalování odpadních plynů	0,0	30,6	4,5	0,6	3,3	–	0,0	42,8	6,3	0,6	4,6	–
	Uzavřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	0,0	5,1	19,5	0,5	3,3	–	0,0	7,2	27,3	0,5	4,6	–
		Spalování odpadních plynů	0,0	5,1	4,5	0,5	3,3	–	0,0	7,2	6,3	0,5	4,6	–

▼B

D. CELKOVÉ TYPIZOVANÉ A STANDARDIZOVANÉ HODNOTY EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ U ZPŮSOBŮ VÝROBY PALIVA Z BIOMASY

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Dřevní štěpka ze zbytků z lesnictví	1 až 500 km	5	6
	500 až 2 500 km	7	9
	2 500 až 10 000 km	12	15
	Nad 10 000 km	22	27
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus)	2 500 až 10 000 km	16	18
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením)	1 až 500 km	8	9
	500 až 2 500 km	10	11
	2 500 až 10 000 km	15	18
	Nad 10 000 km	25	30
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení)	1 až 500 km	6	7
	500 až 2 500 km	8	10
	2 500 až 10 000 km	14	16
	Nad 10 000 km	24	28
Dřevní štěpka z kmenoviny	1 až 500 km	5	6
	500 až 2 500 km	7	8
	2 500 až 10 000 km	12	15
	Nad 10 000 km	22	27
Dřevní štěpka z průmyslových zbytků	1 až 500 km	4	5
	500 až 2 500 km	6	7
	2 500 až 10 000 km	11	13
	Nad 10 000 km	21	25
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 1)	1 až 500 km	29	35
	500 až 2 500 km	29	35
	2 500 až 10 000 km	30	36
	Nad 10 000 km	34	41
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 2a)	1 až 500 km	16	19
	500 až 2 500 km	16	19
	2 500 až 10 000 km	17	21
	Nad 10 000 km	21	25

▼B

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 3a)	1 až 500 km	6	7
	500 až 2 500 km	6	7
	2 500 až 10 000 km	7	8
	Nad 10 000 km	11	13
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 1)	2 500 až 10 000 km	33	39
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 2a)	2 500 až 10 000 km	20	23
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 3a)	2 500 až 10 000 km	10	11
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 1)	1 až 500 km	31	37
	500 až 10 000 km	32	38
	Nad 10 000 km	36	43
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 2a)	1 až 500 km	18	21
	500 až 10 000 km	20	23
	Nad 10 000 km	23	27
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 3a)	1 až 500 km	8	9
	500 až 10 000 km	10	11
	Nad 10 000 km	13	15
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 1)	1 až 500 km	30	35
	500 až 10 000 km	31	37
	Nad 10 000 km	35	41
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 2a)	1 až 500 km	16	19
	500 až 10 000 km	18	21
	Nad 10 000 km	21	25
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 3a)	1 až 500 km	6	7
	500 až 10 000 km	8	9
	Nad 10 000 km	11	13

▼B

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 1)	1 až 500 km	29	35
	500 až 2 500 km	29	34
	2 500 až 10 000 km	30	36
	Nad 10 000 km	34	41
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 2a)	1 až 500 km	16	18
	500 až 2 500 km	15	18
	2 500 až 10 000 km	17	20
	Nad 10 000 km	21	25
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 3a)	1 až 500 km	5	6
	500 až 2 500 km	5	6
	2 500 až 10 000 km	7	8
	Nad 10 000 km	11	12
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 1)	1 až 500 km	17	21
	500 až 2 500 km	17	21
	2 500 až 10 000 km	19	23
	Nad 10 000 km	22	27
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 2a)	1 až 500 km	9	11
	500 až 2 500 km	9	11
	2 500 až 10 000 km	10	13
	Nad 10 000 km	14	17
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 3a)	1 až 500 km	3	4
	500 až 2 500 km	3	4
	2 500 až 10 000 km	5	6
	Nad 10 000 km	8	10

▼B

Situace 1 označuje procesy, v nichž se pro dodávky procesního tepla do výrobny pelet využívá kotel na zemní plyn. Procesní elektřina je nakoupena z rozvodné sítě.

Situace 2a označuje procesy, v nichž se pro dodávky procesního tepla do výrobny pelet využívá kotel na dřevní štěpku. Procesní elektřina je nakoupena z rozvodné sítě.

Situace 3a označuje procesy, při nichž se pro dodávky tepla a elektřiny do výrobny pelet používá kogenerační jednotka na dřevní štěpku.

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Zemědělské zbytky o hustotě < 0,2 t/m^3 (1)	1 až 500 km	4	4
	500 až 2 500 km	8	9
	2 500 až 10 000 km	15	18
	Nad 10 000 km	29	35
Zemědělské zbytky o hustotě > 0,2 t/m^3 (2)	1 až 500 km	4	4
	500 až 2 500 km	5	6
	2 500 až 10 000 km	8	10
	Nad 10 000 km	15	18
Slámové pelety	1 až 500 km	8	10
	500 až 10 000 km	10	12
	Nad 10 000 km	14	16
Brikety z bagasy	500 až 10 000 km	5	6
	Nad 10 000 km	9	10
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka)	Nad 10 000 km	54	61
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka) (nulové emise CH_4 z lisovny oleje)	Nad 10 000 km	37	40

(1) Tato skupina materiálů zahrnuje zemědělské zbytky s nízkou objemovou hmotností a obsahuje materiály, jako jsou balíky slámy, ovesné slupky, rýžové plevy a balíky bagasy z cukrové třtiny (neúplný seznam).

(2) Tato skupina zemědělských zbytků s vyšší objemovou hmotností zahrnuje materiály, jako jsou například kukuřičné klasy, ořechové skořápky, slupky sójových bobů, skořápky palmových jader (neúplný seznam).

▼B

Typizované a standardizované hodnoty – bioplyn na elektřinu

Systém výroby bioplynu	Technologické řešení		Typizovaná hodnota	Standardizovaná hodnota
			Emise skleníkových plynů (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů (g CO_2eq/MJ)
Bioplyn na elektřinu z vlhké mrvy	Situace 1	Otevřený digestát ([1])	– 28	3
		Uzavřený digestát ([2])	– 88	– 84
	Situace 2	Otevřený digestát	– 23	10
		Uzavřený digestát	– 84	– 78
	Situace 3	Otevřený digestát	– 28	9
		Uzavřený digestát	– 94	– 89
Bioplyn na elektřinu z celé rostliny kukuřice	Situace 1	Otevřený digestát	38	47
		Uzavřený digestát	24	28
	Situace 2	Otevřený digestát	43	54
		Uzavřený digestát	29	35
	Situace 3	Otevřený digestát	47	59
		Uzavřený digestát	32	38
Bioplyn na elektřinu z biologického odpadu	Situace 1	Otevřený digestát	31	44
		Uzavřený digestát	9	13
	Situace 2	Otevřený digestát	37	52
		Uzavřený digestát	15	21
	Situace 3	Otevřený digestát	41	57
		Uzavřený digestát	16	22

([1]) Otevřené skladování digestátu stojí za vznikem dodatečných emisí metanu, které se mění v závislosti na povětrnostních podmínkách, substrátu a účinnosti digesce. Při těchto výpočtech se použijí množství, která se rovnají 0,05 MJ CH_4 / MJ bioplynu u mrvy, 0,035 MJ CH_4 / MJ bioplynu u kukuřice a 0,01 MJ CH_4 / MJ bioplynu u biologického odpadu.

([2]) Uzavřené skladování znamená, že digestát vzniklý procesem digesce je skladován v plynotěsné nádrži a dodatečný bioplyn vznikající při skladování je považován za získaný pro výrobu dodatečné elektřiny nebo biometanu.

▼B

Typizované a standardizované hodnoty pro biometan

Systém výroby biometanu	Technologické řešení	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Biometan z vlhké mrvy	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů ([1])	-20	22
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů ([2])	-35	1
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	-88	-79
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	-103	-100
Biometan z celé rostliny kukuřice	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	58	73
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	43	52
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	41	51
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	26	30
Biometan z biologického odpadu	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	51	71
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	36	50
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	25	35
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	10	14

([1]) Tato kategorie zahrnuje následující kategorie technologií úpravy bioplynu na biometan: střídavá tlaková adsorpce (PSA), tlaková vypírka vodou (PWS), membránové technologie, kryogenní metody a organická fyzikální vypírka (OPS). Zahrnuje emise ve výši 0,03 g MJ CH_4 / MJ biometanu pro emise metanu v odpadních plynech.

([2]) Tato kategorie zahrnuje následující kategorie technologií úpravy bioplynu na biometan: tlaková vypírka vodou (PWS), je-li voda recyklována, střídavá tlaková adsorpce (PSA), chemická vypírka, organická fyzikální vypírka (OPS), membránové technologie a kryogenní úprava. Pro tuto kategorii nejsou zvažovány žádné emise metanu (je-li metan v odpadních plynech přítomen, spálí se).

▼B

Typizované a standardizované hodnoty – bioplyn na elektřinu – směsi mrvy a kukuřice: emise skleníkových plynů s podíly na základě čerstvé hmotnosti

Systém výroby bioplynu		Technologické řešení	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO_2eq/MJ)
Mrva – kukuřice 80 % – 20 %	Situace 1	Otevřený digestát	17	33
		Uzavřený digestát	– 12	– 9
	Situace 2	Otevřený digestát	22	40
		Uzavřený digestát	– 7	– 2
	Situace 3	Otevřený digestát	23	43
		Uzavřený digestát	– 9	– 4
Mrva – kukuřice 70 % – 30 %	Situace 1	Otevřený digestát	24	37
		Uzavřený digestát	0	3
	Situace 2	Otevřený digestát	29	45
		Uzavřený digestát	4	10
	Situace 3	Otevřený digestát	31	48
		Uzavřený digestát	4	10
Mrva – kukuřice 60 % – 40 %	Situace 1	Otevřený digestát	28	40
		Uzavřený digestát	7	11
	Situace 2	Otevřený digestát	33	47
		Uzavřený digestát	12	18
	Situace 3	Otevřený digestát	36	52
		Uzavřený digestát	12	18

Poznámky

Situace 1 označuje způsoby výroby, při nichž elektřinu a teplo potřebné v daném procesu dodává přímo motor kogenerační jednotky.

Situace 2 označuje způsoby výroby, při nichž je elektřina potřebná v daném procesu odebírána ze sítě a procesní teplo dodává přímo motor kogenerační jednotky. V některých členských státech nemohou hospodářské subjekty požadovat dotace na hrubou výrobu, a pravděpodobnější konfigurací tak je situace 1.

▼B

Situace 3 označuje způsoby výroby, při nichž je elektřina potřebná v daném procesu odebírána z rozvodné sítě a procesní teplo dodává kotel na bioplyn. Tato situace se týká některých zařízení, u nichž není motor kogenerační jednotky na místě a prodává se bioplyn (ovšem bez úpravy na biometan).

Typizované a standardizované hodnoty – biometan – směsi mrvy a kukuřice: emise skleníkových plynů s podíly na základě čerstvé hmotnosti

Systém výroby biometanu	Technologické řešení	Typizovaná hodnota	Standardizovaná hodnota
		(g CO_2eq/MJ)	(g CO_2eq/MJ)
Mrva – kukuřice 80 % – 20 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	32	57
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	17	36
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	– 1	9
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	– 16	– 12
Mrva – kukuřice 70 % – 30 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	41	62
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	26	41
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	13	22
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	– 2	1
Mrva – kukuřice 60 % – 40 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	46	66
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	31	45
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	22	31
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	7	10

V případě biometanu používaného jako stlačený biometan coby palivo využívané v odvětví dopravy je třeba přičíst k typizovaným hodnotám hodnotu 3,3 g CO_2eq/MJ biometanu a ke standardizovaným hodnotám hodnotu 4,6 g CO_2eq/MJ biometanu.

▼**M1**

PŘÍLOHA VII

ZAPOČTENÍ ENERGIE Z OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ VYUŽITÉ PRO VYTÁPĚNÍ A CHLAZENÍ

ČÁST A: ZAPOČTENÍ ENERGIE Z OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ Z TEPELNÝCH ČERPADEL VYUŽITÉ PRO VYTÁPĚNÍ

Podíl aerotermální, geotermální nebo hydrotermální energie využité tepelnými čerpadly, jež se považuje za energii z obnovitelných zdrojů pro účely této směrnice, E_{RES}, se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

kde

—	Q_{usable}	=	odhadované celkové teplo využitelné tepelnými čerpadly, jež splňují kritéria uvedená v ►**M2** čl. 7 odst. 3 ◄, uplatňováno takto: přihlíží se pouze k tepelným čerpadlům, u nichž je SPF > 1,15 * 1/η,
—	SPF	=	odhadovaný průměrný sezónní výkonnostní faktor u těchto tepelných čerpadel,
—	η	=	poměr mezi celkovou hrubou výrobou elektřiny a primární spotřebou energie pro výrobu elektřiny, a vypočítá se jako průměr EU založený na údajích Eurostatu.

ČÁST B: ZAPOČTENÍ ENERGIE Z OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ VYUŽITÉ PRO CHLAZENÍ

1. **Definice**

Pro účely výpočtu energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení se rozumí:

1) „chlazením“ odebírání tepla z uzavřeného nebo vnitřního prostoru (komfortní aplikace) nebo z procesu za účelem snížení teploty v prostoru nebo teploty procesu na stanovenou hodnotu (požadovaná hodnota nastavení), popřípadě k jejímu udržení na této hodnotě; u systémů chlazení je odebírané teplo odváděno a následně absorbováno okolním vzduchem, okolní vodou nebo půdou tam, kde prostředí (vzduch, půda a voda) poskytuje jímky pro odebrané teplo a funguje tak jako zdroj chladu;

2) „systémem chlazení“ sestava komponent zahrnující systém pro odběr tepla, jedno nebo několik chladicích zařízení a systém odvodu tepla, která je v případě aktivního chlazení doplněná chladicím médiem ve formě tekutiny. Společně vytvářejí specifikovaný přenos tepla a tím zajišťují požadovanou teplotu

   a) pro účely chlazení prostoru může být jako systém chlazení použit buď systém volného chlazení, nebo systém chlazení se zabudovaným zdrojem chlazení, u něhož chlazení představuje jednu z primárních funkcí;

   b) pro účely chlazení procesu je v systému chlazení zabudován zdroj chlazení, u něhož chlazení představuje jednu z primárních funkcí;

▼M1

3) „volným chlazením“ systém chlazení, který k odvádění tepla z prostoru nebo procesu určených k chlazení využívá přírodní zdroj chladu prostřednictvím dopravování média (médií) pomocí čerpadla (čerpadel) a/nebo ventilátoru (ventilátorů) a který nevyžaduje použití zdroje chlazení;

4) „zdrojem chlazení“ část systému chlazení, která generuje teplotní rozdíl umožňující odebírání tepla z prostoru nebo procesu, které se mají ochladit, a to pomocí parního kompresního cyklu, sorpčního cyklu nebo jiného termodynamického cyklu poháněného energií.

5) „aktivním chlazením“ odvod tepla z prostoru nebo procesu, pro který je za účelem splnění požadavku na chlazení zapotřebí určitý energetický příkon a který se používá v případě, kdy je energetický tok z přírodního prostředí nedostupný nebo nedostatečný. Může probíhat se zdrojem chlazení i bez něj;

6) „pasivním chlazením“ odvod tepla přirozeným energetickým tokem prostřednictvím vedení, proudění, sálání nebo výměny hmoty bez potřeby pohybu chladicího média za účelem odebrání a odvodu tepla nebo vytvoření nižší teploty pomocí zdroje chlazení, včetně snížení potřeby na chlazení prostřednictvím konstrukčních prvků budov, například izolací budov, zelenou střechou, vegetační stěnou, zastíněním nebo zvýšením hmotnosti budovy, a dále větráním či využíváním komfortních ventilátorů;

7) „větráním“ přirozený nebo nucený pohyb vzduchu za účelem přivedení okolního vzduchu do prostoru s cílem zajistit vhodnou kvalitu vnitřního vzduchu, včetně teploty;

8) „komfortním ventilátorem“ výrobek, který zahrnuje sestavu ventilátoru a elektromotoru pro rozpohybování vzduchu a zajišťování pohodlí v letním období prostřednictvím zvýšení rychlosti proudění vzduchu okolo lidského těla, které navodí pocit chladu;

9) „množstvím obnovitelné energie pro chlazení“ dodávka chlazení, která byla vyrobena se specifikovanou energetickou účinností vyjádřenou sezónním výkonnostním faktorem vypočítaným v primární energii;

10) „tepelnou jímkou“ nebo „zdrojem chladu“ vnější přírodní jímka, do které se přenáší teplo odebrané z prostoru nebo procesu; může se jednat o okolní vzduch nebo okolní vodu ve formě přírodních nebo umělých vodních těles a geotermálních útvarů pod zemským povrchem;

11) „systémem odběru tepla“ zařízení, odstraňující teplo z prostoru nebo procesu, který se má chladit, např. výparník v rámci parního kompresního cyklu;

12) „chladicím zařízením“ zařízení určené k provádění aktivního chlazení;

13) „systémem odvodu tepla“ zařízení, kde dochází ke konečnému přenosu tepla z chladicího média do tepelné jímky, jako je např. vzduchem chlazený kondenzátor v rámci vzduchem chlazeného parního kompresního cyklu;

14) „energetickým příkonem“ energie potřebná k dopravení tekutiny (volné chlazení) nebo energie potřebná k dopravení tekutiny a pohonu zdroje chlazení (aktivní chlazení prostřednictvím zdroje chlazení);

▼M1

15) „dálkovým chlazením“ distribuce tepelné energie ve formě ochlazených tekutin z centrálního zdroje nebo decentralizovaných zdrojů výroby skrze síť pro více budov či míst za účelem použití k vytápění nebo chlazení prostoru nebo procesu;

16) „primárním sezónním výkonnostním faktorem“ metrika účinnosti přeměny primární energie systému chlazení;

17) „ekvivalentním počtem hodin plného zatížení“ počet hodin, po které systém chlazení pracuje pod plným zatížením, aby vyrobil množství chlazení, které ve skutečnosti vyrobí za rok, ale při měnícím se zatížení;

18) „chladícími denostupni“ klimatické hodnoty vypočítané ze základní hodnoty 18 °C, která se použije jako vstupní hodnota pro stanovení počtu ekvivalentních hodin plného zatížení.

2. **Oblast působnosti**

1. Při výpočtu množství energie z obnovitelných zdrojů využité k chlazení musí členské státy započítávat aktivní chlazení, včetně dálkového chlazení, bez ohledu na to, zda se jedná o volné chlazení, nebo zda se používá zdroj chlazení.

2. Členské státy nezapočítávají:

a) pasivní chlazení, přestože tam, kde se jako teplonosné médium pro chlazení používá ventilační vzduch, je součástí výpočtu množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení související dodávka chlazení, která může být dodána buď prostřednictvím zdroje chlazení, nebo systému volného chlazení;

b) tyto technologie nebo procesy chlazení:

i) chlazení v dopravních prostředcích ([1]),

ii) systémy chlazení, jejichž primární funkcí je výroba nebo uchovávání rychle se kazících materiálů při stanovených teplotách (chlazení a mrazení),

iii) systémy chlazení s nastavenými hodnotami teploty pro chlazení prostoru nebo procesu, které jsou nižší než 2 °C,

iv) systémy chlazení s nastavenými hodnotami teploty pro chlazení prostoru nebo procesu, které jsou vyšší než 30 °C,

v) chlazení odpadního tepla vznikajícího při výrobě energie, v průmyslových procesech a terciárním sektoru (odpadní teplo) ([2]);

c) energii použitou k chlazení v elektrárnách; při výrobě cementu, železa a oceli; v čistírnách odpadních vod; v zařízeních informačních technologií (např. datová centra); v zařízeních pro přenos a distribuci energie a v rámci dopravních infrastruktur.

Členské státy mohou z výpočtu množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení vyloučit více kategorií systémů chlazení, aby v konkrétních zeměpisných oblastech zachovaly přírodní zdroje chlazení z důvodů ochrany životního prostředí. Příkladem je ochrana řek nebo jezer před rizikem přehřívání.

([1]) Definice chlazení z obnovitelných zdrojů se týká pouze stacionárního chlazení.
([2]) Odpadní teplo je definováno v čl. 2 bodě 9 této směrnice. Odpadní teplo lze započítat pro účely článků 23 a 24 této směrnice.

▼M1

3. **Metodika započítávání energie z obnovitelných zdrojů pro INDIVIDUÁLNÍ a dálkové chlazení**

Pouze systémy chlazení, které při provozu překračují minimální požadovanou hodnotou účinnosti vyjádřenou primárním sezónním výkonnostním faktorem (SPF_p) uvedenou v oddíle 3.2 druhém odstavci se považují za systémy vyrábějící energii z obnovitelných zdrojů.

3.1. **Množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení**

Množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení (E_{RES-C}) se vypočítá z tohoto vzorce:

$$E_{RES-C} = (Q_{C_{Source}} - E_{INPUT}) \times s_{SPF_p} = Q_{C_{Supply}} \times s_{SPF_p}$$

kde:

$Q_{C_{Source}}$ je množství tepla uvolněného do okolního vzduchu, okolní vody nebo půdy prostřednictvím systému chlazení ([1]),

E_{INPUT} je spotřeba energie systému chlazení, včetně spotřeby energie pomocných systémů pro měřené systémy, např. dálkového chlazení,

$Q_{C_{Supply}}$ je energie využitá pro chlazení dodaná systémem chlazení ([2]),

s_{SPF_p} je na úrovni systému chlazení definován jako podíl dodávky chlazení, který lze považovat za chlazení z obnovitelných zdrojů podle požadavků SPF, vyjádřený v procentech. Faktor SPF se stanovuje bez započtení distribučních ztrát. Pro dálkové chlazení to znamená, že se SPF stanoví pro každý zdroj chlazení nebo na úrovni systému volného chlazení. Pro systémy chlazení, kde lze použít standardní SPF, se koeficienty F(1) a F(2) podle nařízení Komise (EU) 2016/2281 ([3]) a souvisejícího sdělení Komise ([4]) nepoužívají jako korekční faktory.

U chlazení poháněného 100 % energie z obnovitelných zdrojů (absorpce a adsorpce) by získané chlazení mělo být považováno za plně obnovitelné.

Výpočetní kroky potřebné pro $Q_{C_{Supply}}$ a s_{SPF_p} jsou vysvětleny v oddílech 3.2–3.4.

([1]) Velikost zdroje chlazení odpovídá množství tepla absorbovaného okolním vzduchem, okolní vodou a půdou, které fungují jako tepelné jímky. Okolním vzduchem a okolní vodou se rozumí energie okolního prostředí, jak je definována v čl. 2 bodě 2 této směrnice. Půda odpovídá geotermální energii, jak je definována v čl. 2 bodě 3 této směrnice.

([2]) Z hlediska termodynamiky se dodávkou chlazení rozumí část tepla uvolněného systémem chlazení do okolního vzduchu, okolní vody nebo půdy, které fungují jako tepelná jímka nebo zdroj chladu. Okolním vzduchem a okolní vodou se rozumí energie okolního prostředí, jak je definována v čl. 2 bodě 2 této směrnice. Funkce tepelné jímky nebo zdroje chladu odpovídá geotermální energii, jak je definována v čl. 2 bodě 3 této směrnice.

([3]) Nařízení Komise (EU) 2016/2281 ze dne 30. listopadu 2016, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů vzduchu, chladicích zařízení, vysokoteplotních procesních chladičů a ventilátorových konvektorů (Úř. věst. L 346, 20.12.2016, s. 1).

([4]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2017.229.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2017:229:TOC

▼M1

3.2. **Výpočet podílu sezónního výkonnostního faktoru, který se považuje za energii z obnovitelných zdrojů – S_{SPF_p}**

S_{SPF} je podíl dodávky chlazení, který lze započítat jako pocházející z obnovitelných zdrojů, S_{SPF_p} se zvyšuje spolu se zvyšováním hodnot SPF_p. Faktor SPF_p ([1]) je definován tak, jak je popsáno v nařízení Komise (EU) 2016/2281 a nařízení Komise (EU) č. 206/2012 ([2]), s výjimkou toho, že standardní faktor primární energie pro elektřinu byl ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU (ve znění směrnice (EU) 2018/2002) aktualizován na 2,1 ([3]). Musí být použity mezní podmínky z normy EN14511.

Minimální požadavek na účinnost systému chlazení vyjádřený primárním sezónním výkonnostním faktorem musí být alespoň 1,4 ($SPFp_{LOW}$). Aby bylo dosaženo S_{SPF_p} 100 %, minimální požadavek na účinnost systému chlazení musí být alespoň 6 ($SPFp_{HIGH}$). Pro všechny ostatní systémy chlazení se použije tento výpočet:

$$SSPFp = \frac{SPF_p - SPF_{p_LOW}}{SPF_{p_HIGH} - SPF_{p_LOW}} \%$$

SPFp je účinnost systému chlazení vyjádřená jako primární sezónní výkonnostní faktor,

$SPFp_{LOW}$ je minimální hodnota primárního sezónního výkonnostního faktoru a zakládá se na účinnosti standardních systémů chlazení (minimální požadavky na ekodesign),

$SPFp_{HIGH}$ je horní práh pro hodnotu primárního sezónního výkonnostního faktoru vyjádřenou v primární energii a zakládá se na osvědčených postupech pro volné chlazení používané u dálkového chlazení ([4]).

3.3. **Výpočet množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení pomocí standardního a naměřeného SPF_p**

Standardní a měřený faktor SPF

Standardizované hodnoty SPF jsou k dispozici pro zdroje chlazení, které používají parní kompresní cyklus a jsou poháněné elektromotorem nebo spalovacím motorem, na základě požadavků na ekodesign uvedených v nařízení (EU) č. 206/2012 a (EU) 2016/2281. Pro tyto zdroje chlazení jsou k dispozici hodnoty až do 2 MW pro komfortní chlazení a až 1,5 MW pro chlazení procesů. Pro jiné technologie a výkonové rozsahy nejsou standardní hodnoty k dispozici. Pokud jde o dálkové chlazení, standardní hodnoty k dispozici nejsou, nicméně měření se používají a jsou k dispozici; ta umožňují vypočítat hodnoty SPF alespoň na roční bázi.

([1]) V případě, že skutečné provozní podmínky zdrojů chlazení vedou k hodnotám SPF podstatně nižším, než je plánováno za standardních podmínek z důvodu odlišných předpisů pro instalaci, mohou členské státy tyto systémy vyloučit z působnosti definice chlazení z obnovitelných zdrojů (např. vodou chlazený zdroj chlazení využívající suchý chladič namísto chladicí věže pro uvolňování tepla do okolního vzduchu).

([2]) Nařízení Komise (EU) č. 206/2012 ze dne 6. března 2012, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign klimatizátorů vzduchu a komfortních ventilátorů (Úř. věst. L 72, 10.3.2012, s. 7).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002 ze dne 11. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 210).

([4]) *Renewable cooling under the revised Renewable Energy Directiv*e (Chlazení využívající energii z obnovitelných zdrojů podle revidované směrnice o obnovitelných zdrojích energie), ENER/C1/2018-493, TU-Wien, 2021.

▼M1

Pro výpočet množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení lze použít standardní hodnoty SPF, pokud jsou k dispozici. Pokud standardní hodnoty nejsou k dispozici nebo pokud je měření běžnou praxí, použijí se naměřené hodnoty SPF rozdělené na základě prahových hodnot pro chladicí výkon. Pro zdroje chlazení s chladicím výkonem nižším než 1,5 MW lze použít standardní SPF, zatímco naměřený SPF se použije pro dálkové chlazení, pro zdroje chlazení s chladicím výkonem vyšším než nebo rovným 1,5 MW a zdroje chlazení, pro které nejsou k dispozici standardní hodnoty.

Kromě toho musí být pro všechny systémy chlazení bez standardního SPF, které zahrnují všechna řešení pro volné chlazení a tepelně aktivované zdroje chlazení, stanoven naměřený SPF, aby bylo možné využít metodiku výpočtu množství energie chlazení z obnovitelných zdrojů.

Definice standardních hodnot SPF

Hodnoty SPF jsou vyjádřeny jako primární energetická účinnost vypočtená pomocí faktorů primární energie podle nařízení (EU) 2016/2281 za účelem stanovení účinnosti chlazení prostoru pro různé typy zdrojů chlazení ([1]). Faktor primární energie v nařízení (EU) 2016/2281 se vypočítá jako 1/η, kde η je průměrný poměr celkové hrubé výroby elektřiny ke spotřebě primární energie pro výrobu elektřiny v celé EU. Se změnou standardního faktoru primární energie pro elektřinu, nazývaného koeficient v bodě 1) přílohy směrnice (EU) 2018/2002, kterou se mění poznámka pod čarou 3 v příloze IV směrnice 2012/27/EU, se při výpočtu hodnot SPF faktor primární energie 2,5 v nařízení (EU) 2016/2281 nahrazuje hodnotou 2,1.

Použijí-li se pro pohon zdroje chlazení nosiče primární energie, např. teplo nebo plyn jako energetický příkon, je standardní faktor primární energie (1/η) roven 1, což odráží nedostatečnou přeměnu energie $\eta = 1$.

Standardní provozní podmínky a další parametry potřebné pro stanovení SPF jsou definovány v nařízení (EU) 2016/2281 a nařízení (EU) č. 206/2012 v závislosti na kategorii zdroje chlazení. Mezní podmínky jsou podmínky definované v normě EN14511.

Pro reverzibilní zdroje chlazení (reverzibilní tepelná čerpadla), které jsou vyloučeny z oblasti působnosti nařízení (EU) 2016/2281 vzhledem k tomu, že se na jejich topnou funkci vztahuje nařízení Komise (EU) č. 813/2013 ([2]), pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů a kombinovaných ohřívačů, se použije stejný výpočet SPF, který je definován pro podobné nereverzibilní zdroje chlazení v nařízení (EU) 2016/2281.

Například pro zdroje chlazení, které používají parní kompresní cyklus a jsou poháněné elektromotorem, se SPF_p stanoví následovně (index *p* se používá k objasnění, že SPF je definován z hlediska primární energie):

([1]) SPF_p je totožný s $\eta_{s,c}$ definovaným v nařízení (EU) 2016/2281.

([2]) Nařízení Komise (EU) č. 813/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů a kombinovaných ohřívačů (Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 136).

▼M1

— pro chlazení prostoru: $SPF_p = \frac{SEER}{\frac{1}{\eta}} - F(1) - F(2)$

— pro chlazení procesu: $SPF_p = \frac{SEPR}{\frac{1}{\eta}} - F(1) - F(2)$

kde:

— SEER a SEPR jsou sezónní výkonnostní faktory ([1]) (SEER představuje „sezónní koeficient využitelnosti energie“, SEPR představuje „koeficient sezónní energické účinnosti“) v konečné energii definované podle nařízení (EU) 2016/2281 a nařízení (EU) č. 206/2012,

— η je průměrná hodnota poměru celkové hrubé výroby elektřiny ke spotřebě primární energie na výrobu elektřiny v EU (η = 0.475 a 1/η = 2.1),

F(1) a F(2) jsou opravné faktory podle nařízení (EU) 2016/2281 a souvisejícího sdělení Komise. Tyto koeficienty se v nařízení (EU) 2016/2281 nevztahují na chlazení procesu, neboť se přímo používají metriky SEPR v konečné energii. Pokud nejsou k dispozici upravené hodnoty, použijí se pro převod SEPR stejné hodnoty jako pro převod SEER.

Mezní podmínky SPF

Pro stanovení SPF zdroje chlazení se použijí mezní podmínky SPF definované v nařízení (EU) 2016/2281 a nařízení (EU) č. 206/2012. V případě zdrojů chlazení voda-vzduch a voda-voda je energetický příkon potřebný pro zpřístupnění zdroje chladu zahrnut prostřednictvím korekčního faktoru F(2). Mezní podmínky SPF jsou znázorněny na obrázku 1. Tyto mezní podmínky platí pro všechny systémy chlazení, jak pro systémy volného chlazení, tak pro systémy se zdroji chlazení.

Tyto mezní podmínky jsou podobné podmínkám pro tepelná čerpadla (používaná v režimu vytápění) uvedeným v rozhodnutí Komise 2013/114/EU ([2]). Rozdíl je v tom, že u tepelných čerpadel se pro vyhodnocení faktoru SPF nebere v úvahu spotřeba elektrické energie odpovídající pomocnému příkonu (stavu vypnutí termostatem, pohotovostního režimu, vypnutého stavu a režimu zahřívání skříně kompresoru). Nicméně stejně jako v případě chlazení budou použity jak standardní hodnoty SPF, tak měřené hodnoty SPF, a vzhledem ke skutečnosti, že u měřeného faktoru SPF se zohledňuje pomocný příkon, je třeba v obou situacích pomocný příkon zahrnout.

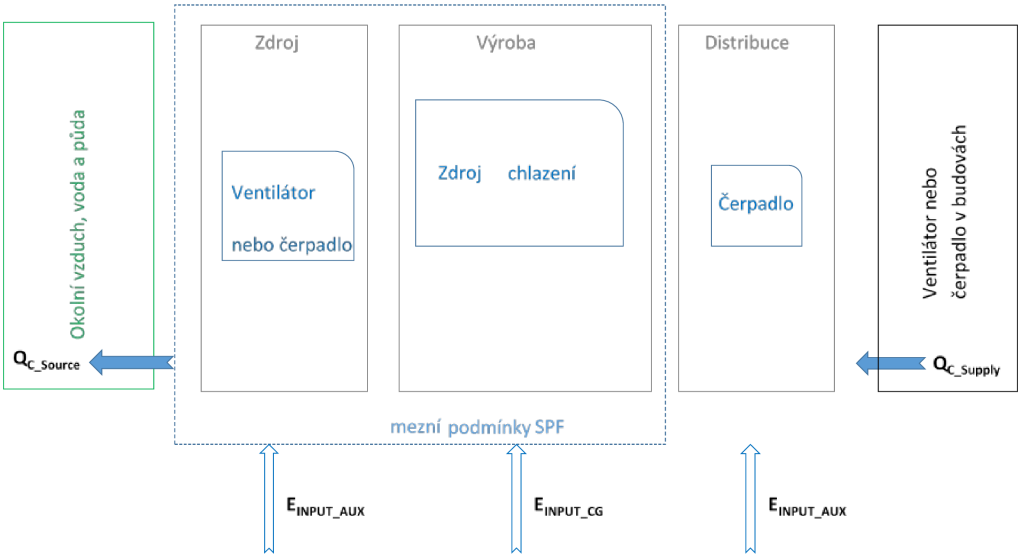
U dálkového chlazení se do odhadu faktoru SPF nezahrnují ztráty chladu v distribuci a spotřeba elektrické energie distribučního čerpadla mezi chladírnou a odběratelskou rozvodnou.

([1]) Část 1 studie ENER/C1/2018-493 „*Cooling Technologies Overview and Market Share*“ (Přehled technologií chlazení a podíl na trhu) poskytuje podrobnější definice a rovnice pro výpočet těchto metrik v kapitole 1.5 „*Energy efficiency metrics of state-of-the-art cooling systems*“ (Metriky energetické účinnosti nejmodernějších systémů chlazení).

([2]) Rozhodnutí Komise ze dne 1. března 2013, kterým se stanoví pokyny pro členské státy pro výpočet energie z obnovitelných zdrojů z tepelných čerpadel využívajících různé technologie tepelných čerpadel podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES (Úř. věst. L 62, 6.3.2013, s. 27).

▼M1

V případě systémů vzduchového chlazení, které zajišťují i ventilační funkci, se dodávka chlazení vlivem proudění ventilačního vzduchu nezapočítává. Výkon ventilátoru potřebný pro větrání se také odečte úměrně k poměru průtoku ventilačního vzduchu k průtoku chladicího vzduchu.

.tifObrázek 1 Ilustrace mezních podmínek SPF pro zdroj chlazení používající standardní SPF a dálkové chlazení (a další velké systémy chlazení používající měřený SPF), kde E_{INPUT_AUX} představuje energetický příkon do ventilátoru a/nebo čerpadla a E_{INPUT_CG} představuje energetický příkon do zdroje chlazení

V případě systémů vzduchového chlazení s vnitřní rekuperací chladu se dodávka chlazení v důsledku rekuperace chladu nezapočítává. Výkon ventilátoru potřebný pro rekuperaci chladu zajišťovanou výměníkem tepla se odečítá úměrně k poměru tlakových ztrát způsobených výměníkem tepla s rekuperací chladu k celkovým tlakovým ztrátám systému vzduchového chlazení.

3.4. Výpočet pomocí standardních hodnot

Zjednodušenou metodu lze použít pro jednotlivé systémy chlazení s výkonem nižším než 1,5 MW, pro které je pro účely odhadu celkové dodané energie pro chlazení k dispozici standardní hodnota SPF.

Podle zjednodušené metody se energie využitá pro chlazení dodaná systémem chlazení ($Q_{Csupply}$ označuje jmenovitý chladicí výkon (P_c) násobí počtem ekvivalentních hodin plného zatížení (*EFLH*). Pro celou zemi lze použít jednu hodnotu chladicích denostupňů (CDD), popřípadě lze pro různé klimatické zóny použít různé hodnoty, a to za předpokladu, že pro tyto klimatické zóny jsou k dispozici údaje o jmenovitém výkonu a hodnoty SPF.

K výpočtu *EFLH* lze použít následující standardní metody:

— pro chlazení prostoru v odvětví bydlení: EFLH = 96 + 0,85 * CDD

— pro chlazení prostoru v terciárním sektoru: EFLH = 475 + 0,49 * CDD

— pro chlazení procesu: EFLH = τ_s * (7300 + 0,32 * CDD)

▼M1

kde:

τ_s je faktor aktivity, do kterého se započítává provozní doba konkrétních procesů (např. po celý rok τ_s = 1, nikoli o víkendech τ_s = 5/7). Není k dispozici žádná standardní hodnota.

3.4.1. *Výpočet pomocí naměřených hodnot*

U systémů, pro které nejsou k dispozici žádné standardní hodnoty, stejně jako v případě systémů chlazení s výkonem vyšším než 1,5 MW a systémů dálkového chlazení, se musí vypočítat množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení, a to na základě následujících měření:

Měřený energetický příkon: Naměřený energetický vstup zahrnuje všechny zdroje energie pro chladicí systém, včetně jakéhokoli zdroje chlazení, tj. elektřiny, plynu, tepla atd. Zahrnuje také pomocná čerpadla a ventilátory používané v systému chlazení, ale nikoli pro účely distribuce chlazení do budovy nebo procesu. V případě chlazení vzduchem s ventilační funkcí se do energetického příkonu systému chlazení započítává pouze přídavný energetický příkon z důvodu chlazení.

Měření dodávky energie využité pro chlazení: Dodávka energie využitá pro chlazení se měří jako výstup ze systému chlazení a odečítají se od ní veškeré ztráty chladem za účelem odhadu čisté dodávky energie využité pro chlazení do budovy nebo procesu, který představuje konečného uživatele chlazení. Ztráty chladu zahrnují ztráty v systému dálkového chlazení a v distribuční soustavě pro rozvod chlazení v budově nebo průmyslovém areálu. V případě chlazení vzduchem s ventilační funkcí musí být dodávka energie určené pro chlazení očištěna od vlivu přívodu čerstvého vzduchu pro účely větrání.

Měření je třeba provádět pro konkrétní rok, který má být vykázán, tj. souhrn veškerého energetického příkonu a veškerých dodávek energie pro chlazení za celý rok.

3.4.2. *Dálkové chlazení: dodatečné požadavky*

U systémů dálkového chlazení se při stanovování čisté dodávky chlazení započítává čistá dodávka chlazení na úrovni zákazníka, která se označuje jako $Q_{C_Supply_net}$. Tepelné ztráty, ke kterým dochází v distribuční síti (Q_{c_LOSS}) se odečítají od hrubé dodávky chlazení ($Q_{c_Supply_gross}$) následovně:

$$Q_{C_Supply_net} = Q_{c_Supply_gross-} - Q_{c_LOSS}$$

3.4.2.1. *Dělení do subsystémů*

Systémy dálkového chlazení lze rozdělit na subsystémy, které obsahují alespoň jeden zdroj chlazení nebo systém volného chlazení. To vyžaduje měření dodávky energie využité pro chlazení a energetického příkonu pro každý subsystém, jakožto i rozdělení ztrát chladu pro každý subsystém takto:

$$Q_{C_Supply_net_i} = Q_{C_Supply_gross_i} x \left(1 - \frac{Q_{C_{LOSS}}}{\left(\sum_{i=1}^{n} Q_{C_{Supply_{gross_i}}}\right)}\right)$$

3.4.2.2. *Pomocná zařízení*

Při rozdělování systému chlazení na subsystémy se pomocná zařízení (např. ovládání, čerpadla a ventilátory) zdroje (zdrojů) chlazení a/nebo systému (systémů) volného chlazení zahrnou do stejného subsystému (stejných subsystémů). Pomocná energie příslušící rozvodu chlazení uvnitř budovy, např. pomocná čerpadla a koncové jednotky (např. ventilátorové konvektory, ventilátory vzduchotechnických jednotek) se nezapočítává.

▼M1

U pomocných zařízení, která nelze přiřadit ke konkrétnímu subsystému, například k čerpadlům v síti dálkového chlazení, která dodávají energii určenou pro chlazení prostřednictvím všech zdrojů chlazení, se jejich spotřeba primární energie přiřadí ke každému subsystému chlazení úměrně k energii využité pro chlazení dodané zdroji chlazení a/nebo systémy volného chlazení každého subsystému stejně jako se ztrátami chladu v síti takto:

$$E_{INPUT_AUX_i} = E_{INPUT_AUX1_i} + E_{INPUT_AUX2} * \frac{Q_{C_Supply_net_i}}{\sum_{i=1}^{n} Q_{C_Supply_net_i}}$$

kde:

$E_{INPUT_AUX1_i}$ je spotřeba pomocné energie subsystému „i“,

E_{INPUT_AUX12} je spotřeba pomocné energie celého systému chlazení, kterou nelze přiřadit ke konkrétnímu subsystému chlazení.

3.5. **Výpočet množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení k získání celkového podílu energie z obnovitelných zdrojů a podílu energie z obnovitelných zdrojů využité pro vytápění a chlazení**

Pro výpočet celkového podílu energie z obnovitelných zdrojů se množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení přičte jak k čitateli „hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů“, tak ke jmenovateli „hrubá konečná spotřeba energie“.

Pro výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů využité pro vytápění a chlazení se podílové množství energie z obnovitelných zdrojů využité pro chlazení přičte jak k čitateli „hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů využitá pro vytápění a chlazení“, tak ke jmenovateli „hrubá konečná spotřeba energie využitá pro vytápění a chlazení“.

3.6. **Pokyny k vypracování přesnějších metodik a výpočtů**

Počítá se s tím (a doporučuje se), že členské státy provedou své vlastní odhady SPF i EFLH. Veškeré takové vnitrostátní/regionální přístupy by měly být založeny na přesných předpokladech, reprezentativních vzorcích dostatečné velikosti, což povede k výrazně lepšímu odhadu energie z obnovitelných zdrojů ve srovnání s odhadem získaným pomocí metodiky stanovené v tomto aktu v přenesené pravomoci. Tyto zdokonalené metodiky mohou být založeny na podrobném výpočtu na základě technických údajů, zohledňujícím, kromě dalších faktorů, rok montáže, kvalitu instalace, typ kompresoru a velikost stroje, provozní režim, systém rozvodu energie, stupnici zdrojů a regionální klima. Členské státy, které využívají alternativní metodiky a/nebo hodnoty, je předloží Komisi spolu se zprávou popisující použitou metodiku a údaje. Komise v případě potřeby uvedené dokumenty přeloží a zveřejní je na své platformě pro transparentnost.

▼B

PŘÍLOHA VIII

ČÁST A. PŘEDBĚŽNÉ ODHADOVANÉ EMISE VYPLÝVAJÍCÍ Z NEPŘÍMÉ ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY U SUROVIN PRO VÝROBU BIOPALIV, BIOKAPALIN A PALIV Z BIOMASY (g CO_2eq/MJ) ([1])

Skupina surovin	Průměr ([2])	Percentilové rozmezí odvozené z analýzy citlivosti ([3])
Obiloviny a jiné plodiny bohaté na škrob	12	8 až 16
Cukry	13	4 až 17
Olejniny	55	33 až 66

ČÁST B. BIOPALIVA, BIOKAPALINY A PALIVA Z BIOMASY, U NICHŽ SE ODHADOVANÉ EMISE VYPLÝVAJÍCÍ Z NEPŘÍMÉ ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY POVAŽUJÍ ZA NULOVÉ

U biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy vyrobených z následujících kategorií surovin se budou odhadované emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy považovat za nulové:

1. suroviny, jež nejsou obsaženy v části A této přílohy;

2. suroviny, jejichž produkce vedla k přímé změně ve využívání půdy, tj. ke změně jedné z následujících kategorií půdního pokryvu používaných IPCC – lesní půdy, travnatého porostu, mokřadů, osídlení nebo jiné půdy – na zemědělskou půdu nebo na trvalé kultury ([4]). V takovém případě by se hodnota emisí vyplývajících z přímé změny ve využívání půdy (e_l) měla vypočítat podle přílohy V části C bodu 7.

([1]) Trvalé kultury jsou definovány jako víceleté plodiny, jejichž kmen se zpravidla nesklízí ročně, například rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná.

([2]) Uvedené průměrné hodnoty představují vážený průměr individuálně modelovaných hodnot surovin.

([3]) Uvedené rozmezí představuje 90 % výsledků za použití hodnot pátého a devadesátého pátého percentilu vyplývajících z analýzy. Pátý percentil udává hodnotu, pod níž se vyskytuje 5 % zjištění (tj. 5 % celkových použitých údajů vykázalo výsledky nižší než 8, 4 a 33 g CO_2eq/MJ). Devadesátý pátý percentil udává hodnotu, pod níž se vyskytuje 95 % zjištění (tj. 5 % celkových použitých údajů vykázalo výsledky vyšší než 16, 17 a 66 g CO_2eq/MJ).

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/…

▼B

PŘÍLOHA IX

Část A. ►M2 Suroviny pro výrobu bioplynu pro dopravu a pokročilých biopaliv: ◄

a) řasy, pokud jsou pěstovány na pevnině ve vodních nádržích či fotobioreaktorech;

b) podíl biomasy na směsném komunálním odpadu, nikoli však tříděný domácí odpad, který spadá pod cíle recyklace podle čl. 11 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/98/ES;

c) biologický odpad ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2008/98/ES ze soukromých domácností, na který se vztahuje tříděný sběr ve smyslu čl. 3 bodu 11 uvedené směrnice;

d) podíl biomasy na průmyslovém odpadu, který není vhodný pro využití v potravinovém či krmivovém řetězci, včetně materiálů pocházejících z maloobchodu a velkoobchodu a zemědělsko-potravinářského průmyslu, jakož i odvětví rybolovu a akvakultury, ale ne suroviny uvedené v části B této přílohy;

e) sláma;

f) chlévská mrva a kal z čistíren odpadních vod;

g) odpadní vody z lisovny palmového oleje a trsy prázdných palmových plodů;

h) dehet z tálového oleje;

i) surový glycerin;

j) bagasa;

k) matoliny a vinné kaly;

l) ořechové skořápky;

m) plevy;

n) kukuřičné klasy zbavené zrn;

o) podíl biomasy na odpadu a zbytcích z lesnictví a z dřevozpracujících odvětví, jako jsou kůra, větve, nekomerční pročistky, listí, jehličí, koruny stromů, piliny, hobliny, černý louh, hnědý louh, kal z vláknovin, lignin a tálový olej;

p) další nepotravinářské celulózové vláknoviny;

q) další lignocelulózové vláknoviny, s výjimkou pilařského dřeva a dýhařského dřeva.

Část B. ►M2 Suroviny pro výrobu biopaliv a bioplynu pro dopravu, jejichž příspěvek k cílům uvedeným v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) je omezen: ◄

a) použitý kuchyňský olej;

b) živočišné tuky kategorií 1 a 2 podle nařízení (ES) č. 1069/2009.

▼B

PŘÍLOHA X

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny (uvedené v článku 37)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16)	
Směrnice Rady 2013/18/EU (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 230)	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 (Úř. věst. L 239, 15.9.2015, s. 1)	Pouze článek 2

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 36)

Směrnice	Lhůta pro provedení
2009/28/ES	25. června 2009
2013/18/EU	1. července 2013
(EU) 2015/1513	10. září 2017

▼B

PŘÍLOHA XI

Srovnávací tabulka

Směrnice 2009/28/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 první pododstavec	Čl. 2 první pododstavec
Čl. 2 druhý pododstavec návětí	Čl. 2 druhý pododstavec návětí
Čl. 2 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 2 druhý pododstavec bod 1
Čl. 2 druhý pododstavec písm. b)	—
—	Čl. 2 druhý pododstavec bod 2
Čl. 2 druhý pododstavec písm. c)	Čl. 2 druhý pododstavec bod 3
Čl. 2 druhý pododstavec písm. d)	—
Čl. 2 druhý pododstavec písm. e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), p), q), r), s), t), u), v) a w)	Čl. 2 druhý pododstavec body 24, 4, 19, 32, 33, 12, 5, 6, 45, 46, 47, 23, 39, 41, 42, 43, 36, 44 a 37
—	Čl. 2 druhý pododstavec body 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 38 a 40
Článek 3	—
—	Článek 3
Článek 4	—
—	Článek 4
—	Článek 5
—	Článek 6
Čl. 5odst. 1	Čl. 7odst. 1
Čl. 5 odst. 2	—
Čl. 5 odst. 3	Čl. 7 odst. 2
Čl. 5 odst. 4 první, druhý, třetí a čtvrtý pododstavec	Čl. 7 odst. 3 první, druhý, třetí a čtvrtý pododstavec
—	Čl. 7 odst. 3 pátý a šestý pododstavec
—	Čl. 7 odst. 4
Čl. 5 odst. 5	Čl. 27 odst. 1 první pododstavec písm. c)
Čl. 5 odst. 6 a 7	Čl. 7 odst. 5 a 6
Čl. 6 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
—	Čl. 8 odst. 2 a 3
Čl. 6 odst. 2 a 3	Čl. 8 odst. 4 a 5
Čl. 7 odst. 1, 2, 3, 4 a 5	Čl. 9 odst. 1, 2, 3, 4 a 5
—	Čl. 9 odst. 6
Článek 8	Článek 10

▼B

Směrnice 2009/28/ES	Tato směrnice
Čl. 9 odst. 1	Čl. 11 odst. 1
Článek 9 odst. 2 první pododstavec písm. a), b) a c)	Čl. 11 odst. 2 první pododstavec písm. a), b) a c)
—	Čl. 11 odst. 2 první pododstavec písm. d)
Článek 10	Článek 12
Čl. 11 odst. 1, 2 a 3	Čl. 13 odst. 1, 2 a 3
—	Čl. 13 odst. 4
Článek 12	Článek 14
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a b)	—
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec písm. c), d), e) a f)	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a), b), c) a d)
Čl. 13 odst. 2, 3, 4 a 5	Čl. 15 odst. 2, 3, 4 a 5
Čl. 13 odst. 6 první pododstavec	Čl. 15 odst. 6 první pododstavec
Čl. 13 odst. 6 druhý, třetí, čtvrtý a pátý pododstavec	—
—	Čl. 15 odst. 7 a 8
—	Článek 16
—	Článek 17
Článek 14	Článek 18
Čl. 15 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 15 odst. 2, první, druhý a třetí pododstavec	Čl. 19 odst. 2 první, druhý a třetí pododstavec
—	Čl. 19 odst. 2, čtvrtý a pátý pododstavec
Čl. 15 odst. 2, čtvrtý pododstavec	Čl. 19 odst. 2 šestý pododstavec
Čl. 15 odst. 3	—
—	Čl. 19 odst. 3 a 4
Čl. 15 odst. 4 a 5	Čl. 19 odst. 5 a 6
Čl. 15 odst. 6 první pododstavec písm. a)	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. a)
Čl. 15 odst. 6 první pododstavec písm. b) bod i)	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. b) bod i)

▼B

Směrnice 2009/28/ES	Tato směrnice
—	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. b) bod ii)
Čl. 15 odst. 6 první pododstavec písm. b) bod ii)	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. b) bod iii)
Čl. 15 odst. 6 první pododstavec písm. c), d), e) a f)	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. c), d), e) a f)
—	Čl. 19 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 7	Čl. 19 odst. 8
Čl. 15 odst. 8	—
Čl. 15 odst. 9 a 10	Čl. 19 odst. 9 a 10
—	Čl. 19 odst. 11
Čl. 15 odst. 11	Čl. 19 odst. 12
Čl. 15 odst. 12	—
—	Čl. 19 odst. 13
Čl. 16 odst. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 a 8	—
Čl. 16 odst. 9, 10 a 11	Čl. 20 odst. 1, 2 a 3
—	Článek 21
—	Článek 22
—	Článek 23
—	Článek 24
—	Článek 25
—	Článek 26
—	Článek 27
—	Článek 28
Čl. 17 odst. 1 první a druhý pododstavec	Čl. 29 odst. 1 první a druhý pododstavec
—	Čl. 29 odst. 1 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec
—	Čl. 29 odst. 2
Čl. 17 odst. 2 první a druhý pododstavec	—
Čl. 17 odst. 2 třetí pododstavec	Čl. 29 odst. 10, třetí pododstavec
Čl. 17 odst. 3 první pododstavec písm. a)	Čl. 29 odst. 3 první pododstavec písm. a)
—	Čl. 29 odst. 3 první pododstavec písm. b)
Čl. 17 odst. 3 první pododstavec písm. b) a c)	Čl. 29 odst. 3 první pododstavec písm. c) a d)
—	Čl. 29 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 17 odst. 4	Čl. 29 odst. 4
Čl. 17 odst. 5	Čl. 29 odst. 5

▼B

Směrnice 2009/28/ES	Tato směrnice
Čl. 17 odst. 6 a 7	—
—	Čl. 29 odst. 6, 7, 8, 9, 10 a 11
Čl. 17 odst. 8	Čl. 29 odst. 12
Čl. 17 odst. 9	—
—	Čl. 29 odst. 13 a 14
Čl. 18 odst. 1 první pododstavec	Čl. 30 odst. 1 první pododstavec
Čl. 18 odst. 1 první pododstavec písm. a), b) a c)	Čl. 30 odst. 1 první pododstavec písm. a), c) a d)
—	Čl. 30 odst. 1 první pododstavec písm. b)
—	Čl. 30 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 2	—
—	Čl. 30 odst. 2
Čl. 18 odst. 3 první pododstavec	Čl. 30 odst. 3 první pododstavec
Čl. 18 odst. 3 druhý a třetí pododstavec	—
Čl. 18 odst. 3 čtvrtý a pátý pododstavec	Čl. 30 odst. 3 druhý a třetí pododstavec
Čl. 18 odst. 4 první pododstavec	—
Čl. 18 odst. 4 druhý a třetí pododstavec	Čl. 30 odst. 4 první a druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 4 čtvrtý pododstavec	—
Čl. 18 odst. 5 první a druhý pododstavec	Čl. 30 odst. 7 první a druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 5 třetí pododstavec	Čl. 30 odst. 8 první a druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 5 čtvrtý pododstavec	Čl. 30 odst. 5 třetí pododstavec
—	Čl. 30 odst. 6 první pododstavec
Čl. 18 odst. 5 pátý pododstavec	Čl. 30 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 6 první a druhý pododstavec	Čl. 30 odst. 5 první a druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 6 třetí pododstavec	—
Čl. 18 odst. 6 čtvrtý pododstavec	Čl. 30 odst. 6 třetí pododstavec
—	Čl. 30 odst. 6 čtvrtý pododstavec
Čl. 18 odst. 6 pátý pododstavec	Čl. 30 odst. 6 pátý pododstavec
Čl. 18 odst. 7	Čl. 30 odst. 9 první pododstavec
—	Čl. 30 odst. 9 druhý pododstavec

▼B

Směrnice 2009/28/ES	Tato směrnice
Čl. 18 odst. 8 a 9	—
—	Čl. 30 odst. 10
Čl. 19 odst. 1 první pododstavec	Čl. 31 odst. 1 první pododstavec
Čl. 19 odst. 1 první pododstavec písm. a), b) a c)	Čl. 31 odst. 1 první pododstavec písm. a), b) a c)
—	Čl. 31 odst. 1 první pododstavec písm. d)
Čl. 19 odst. 2, 3 a 4	Čl. 31 odst. 2, 3 a 4
Čl. 19 odst. 5	—
Čl. 19 odst. 7 první pododstavec	Čl. 31 odst. 5 první pododstavec
Čl. 19 odst. 7 první pododstavec první, druhá třetí a čtvrtá odrážka	—
Čl. 19 odst. 7 druhý a třetí pododstavec	Čl. 31 odst. 5 druhý a třetí pododstavec
Čl. 19 odst. 8	Čl. 31 odst. 6
Článek 20	Článek 32
Článek 22	—
Čl. 23 odst. 1 a 2	Čl. 33 odst. 1 a 2
Čl. 23 odst. 3, 4, 5, 6, 7 a 8	—
Čl. 23 odst. 9	Čl. 33 odst. 3
Čl. 23 odst. 10	Čl. 33 odst. 4
Článek 24	—
Čl. 25 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
Čl. 25 odst. 2	Čl. 34 odst. 2
Čl. 25 odst. 3	Čl. 34 odst. 3
Čl. 25a odst. 1	Čl. 35 odst. 1
Čl. 25a odst. 2	Čl. 35 odst. 2 a 3
Čl. 25a odst. 3	Čl. 35 odst. 4
—	Čl. 35 odst. 5
Čl. 25a odst. 4 a 5	Čl. 35 odst. 6 a 7
Článek 26	—
Článek 27	Článek 36
—	Článek 37
Článek 28	Článek 38
Článek 29	Článek 39
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III
Příloha IV	Příloha IV
Příloha V	Příloha V
Příloha VI	—
—	Příloha VI
Příloha VII	Příloha VII
Příloha VIII	Příloha VIII
Příloha IX	Příloha IX
—	Příloha X
—	Příloha XI